

ΑΘΗΝΑΙΟΝ ΛΑΪΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΗ: ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ:
ΤΩΝ ΕΓΚΡΙΤΟΤΕΡΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ
ΚΑΙ ΤΗΣ
ΑΘΗΝΑΪΚΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΕΤΟΣ Α΄.

1903

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ "ΝΟΜΙΚΗΣ", Α. Χ. ΒΕΡΓΙΑΝΙΤΟΥ
Ὁδὸς Ὀφθαλμιατρείου 5

1903

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

Ἔχων ἡμέρας 31.

Ἡμ. ἔχει ὥρας 10, ἢ νύξ 14.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Ἔχων ἡμέρας 28.

Ἡμ. ἔχει ὥρας 11, ἢ νύξ 13.

- 1 Τετ. Περιτομή Χρ. καὶ Βασ.
- 2 Πέμ. Σιλβέστρου πάπα Ρώμ.
- 3 Πρω. Μπλαχίου τοῦ προφ.
- 4 Σάβ. Ἡ σύναξις 70 Ἀποστ.
- 5 Κυρ. Θεοπέμψ καὶ Θεωνᾶ μ.
- 6 Δευτ. Τὰ ἅγ. Θεοφάνεια
- 7 Τρ. Ἡ σύναξις Προδρόμου
- 8 Τετ. Δομνίκης ὁσ. καὶ Γεωρ.
- 9 Πέμπτ. Πολυεύκτου μάρτυρ.
- 10 Παρ. Γρηγορίου ἐπίσκοπ.
- 11 Σάβ. Θεοδοσίου τοῦ κοινοῦ.
- 12 Κυρ. Τατιανῆς μάρτυρος
- 13 Δευτ. Ἐρμούλου μάρτυρ.
- 14 Τρίτ. Τῶν ἐν Ραϊθῶ πατέρ.
- 15 Τετ. Παύλου καὶ Ἰωάν. Κζλ.
- 16 Πέμ. Προσκ. ἀλύσ. ἀπ. Πέτρ.
- 17 Παρ. Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου
- 18 Σάβ. Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου
- 19 Κυρ. Μακαρίου τοῦ αἰγυπτίου
- 20 Δευτ. Εὐθυμίου τοῦ μεγάλου
- 21 Τρίτ. Μαζίμου τοῦ ὁμολογ.
- 22 Τετ. Τιμοθέου ἀποστόλου
- 23 Πέμ. Κλήμεντος μάρτυρος
- 24 Παρ. Ξένης τῆς ὁσίας
- 25 Σάβ. Γρηγορίου τοῦ Θεολ.
- 26 Κυρ. Ξενοφῶντος ὁσίου
- 27 Δευτ. Ἀναχομ. λειψ. Ἰωάν.
- 28 Τρίτ. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου
- 29 Τετ. Ἀνακ. λειψ. Ἰγνατίου
- 30 Πέμ. † Τῶν Τριῶν ἱεραρχῶν
- 31 Παρ. Κύρου καὶ Ἰωάν. θαυμ.

- 1 Σάβ. Τούφωνος μάρτυρος
- 2 † Κυρ. Τῆς Ὑπαπαντῆς
- 3 Δευτ. Συμεὼν τῆς Θεοδόχου
- 4 Τρ. Ἰσιδώρου τοῦ Πηλίου.
- 5 Τετ Ἀγάθης μάρτυρος
- 6 Πέμ. Βουκόλου ἐπ. Σμύρνης
- 7 Παρ. Παρθενίου ἐπ. Λαμψ.
- 8 Σάβ. Θεοδώρου τοῦ Στρατ.
- 9 Κυρ. Νικηφόρου μάρτυρος
- 10 Δευτ. Χαλαλάμπους ἱερομάρ.
- 11 Τρ. Βλασίου ἱερομάρτυρος
- 12 Τετ. Μελετίου ἐπίσκ. Ἄντ.
- 13 Πέμ. Μαρτίνου τοῦ ὁσίου
- 14 Παρ. Λύξεντιῦ τοῦ ὁσίου
- 15 Σάβ. Ὁμνηρίμου τοῦ ἀποστ.
- 16 Κυρ. Παμφύλου μάρτυρ.
- 17 Δευτ. Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος
- 18 Τρ. Λέοντος Πάπα Ρώμης
- 19 Τετ. Ἀρχίππου τοῦ ἀποστ.
- 20 Πέμ. Λέοντος ἐπίσκ. Κατάνης
- 21 Παρ. Τιμοθέου καὶ Εὐσταθίου
- 22 Σάβ. Ἀγ. Θεοδώρων καὶ Εὐγ.
- 23 Κυρ. Πολύκαρπου ἱερομάρτ.
- 24 Δευτ. Εὐρεσ. κεφ. Προδρόμου
- 25 Τρ. Ταρασίου ἀρχιεπισκόπου
- 26 Τετ. Πορφυρίου ἐπίσκ. Γάζ
- 27 Πέμ. Προκοπίου τοῦ Δεκαπ.
- 28 Παρ. Βασιλείου τοῦ ὁμολογ.

ΜΑΡΤΙΟΣ

Ἔχων ἡμέρας 31.

Ἦμ. ἔχει ὥρας 12, ἢ νύξ 12.

- 1 Σάβ. Εὐδοκίας ὁσιομάρτυρος
- 2 Κυρ. Ἰουστίνου μάρτυρος
- 3 Δευτ. Εὐτρόπιου μάρτυρος
- 4 Τρ. Γερασίμου τοῦ ὁσίου
- 5 Τετ. Κόνωνος μάρτυρος
- 6 Πέμ. Τῶν ἐν Ἀμορίῳ 42 μ.
- 7 Παρ. Καπίτωνος Χερσῶν
- 8 Σάβ. Θεοφυλάχτου Νικομηδ.
- 9 Κυρ. Τῶν ἐν Σεβαστ. 40 μ.
- 10 Δευτ. Κοδράτου μάρτυρ.
- 11 Τρ. Σωφρονίου ἀρχιεπισκ.
- 12 Τετ. Θεοφάνους τοῦ ὁμολογ.
- 13 Πέμ. Νικηφόρου Κων)πόλ.
- 14 Παρ. Βενεδίκτου τοῦ ὁσίου
- 15 Σάβ. Ἀγαπίου μάρτυρ.
- 16 Κυρ. Σαβίνου μάρτυρος
- 17 Δευτ. Ἀλεξίου ἀνθρ. Θεοῦ.
- 18 Τρ. Κυρίλλου ἀρχιεπ. Ἱερ.
- 19 Τετ. Χρυσάνθου, Δαρείας μ.
- 20 Πέμ. Τῶν ἀναίρ. ὁσ. Πατέρων
- 21 † Παρ. Τοῦ Ἀκαθίστου
- 22 Σάβ. Βασιλείου ἱερομάρτυρος
- 23 Κυρ. Νίκωνος ὁσιομάρτυρος
- 24 Δευτ. Ζαχαρίου τοῦ ὁσίου
- 25 † Τρ. Εὐαγγελισμῶς Θεοτόκ.
- 26 Τετ. Σύναξης Ἀρχ. Γαβριήλ
- 27 Πέμ. Ματρώνης τῆς ὁσ.
- 28 Παρ. Ἰλαρίωνος τοῦ νέου.
- 29 † Σάβ. Λαζάρου. Μάρκου ἐπ.
- 30 † Κυρ. Τῶν Βαΐων. Ἰωάν. ὁσ.
- 31 Δευτ. Μεγ. Ὑπατίου ἱερομ.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

Ἔχων ἡμέρας 30.

Ἦμ. ἔχει ὥρ. 13, ἢ νύξ 11.

- 1 Τρίτ. Μεγ. Μαρίας τῆς Αἰγ.
- 2 Τετ. Μεγ. Τίτου τοῦ ὁσίου
- 3 Πέμ. Μεγ. Νικήτα τοῦ ὁσ.
- 4 Παρ. Μεγ. Γεωργίου
- 5 Σάβ. Μεγ. Κλαυδίου μάρ
- 6 † Κυρ. Τοῦ Ἁγίου Πάσχα
- 7 Δευτ. Καλλιστίου μάρτυρος
- 8 Τρ. Ἰρωδίωνος ἀποστ. κλπ.
- 9 Τετ. Εὐψυχίου μάρτυρος
- 10 Πέμ. Τερεντίου κ Πομπηίου
- 11 † Παρ. Τῆς Ζωοδ. Πηγῆς
- 12 Σάβ. Βασιλείου ὁμολογητοῦ
- 13 † Κυρ. τοῦ Θωμᾶ
- 14 Δευτ. Ἀριστάρχου ἀποστ.
- 15 Τρ. Κρήσκεντος μάρτυρος
- 16 Τετ. Ἀγάπης, Εἰρήνης, Χιον.
- 17 Πέμ. Συμεῶν ἱερομάρτυρος
- 18 Παρ. Ἰωάννου ὁσίου
- 19 Σάβ. Παφνουτίου ἱερομάρ.
- 20 † Κυρ. Τῶν Μυροφόρων
- 21 Δευτ. Ἰανουαρίου ἱερομάρτ.
- 22 Τρ. Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου
- 23 † Τετ. Γεωργίου μεγαλομάρ.
- 24 Πέμ. Ἐλισάβετ τῆς ὁσίας
- 25 Παρ. Μάρκου τοῦ ἀποστόλ.
- 26 Σάβ. Βασιλέως ἱερομάρτ. ἐπ.
- 27 † Κυρ. Τοῦ Παραλύτου
- 28 Δευτ. Τῶν 9 μαρτύρων
- 29 Τρ. Ἰάσονος καὶ Σωσιπ. ἀπ.
- 30 † Τετ. Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς

ΜΑΪΟΣ

Ἔχων ἡμέρας 31.

Ἦμ. ἔχει ὥρας 14, ἢ νύξ 10

- 1 Πέμ. Ἰερεμίου τοῦ προφήτ.
- 2 Παρ. Ἀνακ. λειψ. Ἀθανασίου
- 3 Σάβ. Τιμοθέου, Μάρτυρ μ.
- 4 † Κυρ. Τῆς Σαμαρείτιδος
- 5 Δευτ. Εἰρήνης μεγαλομ.
- 6 Τρ. Ἰὼβ τοῦ δικαίου
- 7 Τετ. Ἡ ἀνάμν. τοῦ Σταυροῦ
- 8 Πέμ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου
- 9 Παρ. Ἡσαίου τοῦ προφήτου
- 10 Σάβ. Σίμωνος ἀποστόλου
- 11 † Κυρ. Τοῦ Τυφλοῦ
- 12 Δευτ. Ἐπιφανίου ἐπισκόπου
- 13 Τρ. Γλυκερίας μάρτυρος
- 14 Τετ. Ἰσιδώρου μάρτυρος
- 15 † Πέμ. Τῆς Ἀναλήψεως
- 16 Παρ. Θεοδώρου τοῦ ἡγιασμ.
- 17 Σάβ. Ἀνδρονίκου ἀποστ.
- 18 † Κυρ. Τῶν ἁγ. Πατέρων
- 19 Δευτ. Πατρικίου ἱερομάρτυρος
- 20 Τρ. Θαλλελαίου μάρτυρος
- 21 † Τετ. Κωνστ. καὶ Ἑλένης
- 22 Πέμ. Βασιλίσκου μάρτυρος
- 23 Παρ. Μιχαὴλ τοῦ ὁμολογ.
- 24 Σάβ. Ψυχασάβ. Συμεῶνος
- 25 † Κυρ. Τῆς Πεντηκοστῆς
- 26 † Δευτ. Τοῦ Ἀγ. Πνεύματος
- 27 Τρ. Ἐλλαδίου ἱερομάρτυρος
- 28 Τετ. Εὐτυχοῦς ἱερομάρτυρος
- 29 Πέμ. Θεοδοσίου μάρτυρος
- 30 Παρ. Ἰσαακίου ἡγουμ.
- 31 Ἐρμείου μάρτυρος

ΙΟΥΝΙΟΣ

Ἔχων ἡμέρας 30.

Ἦμ. ἔχει ὥρας 15, ἢ νύξ 9.

- 1 † Κυρ. Τῶν ἁγίων Πάντων
- 2 Δευτ. Νικηφόρου ἀρχιεπισκ.
- 3 Τρ. Λουκιλιανοῦ μάρτυρος
- 4 Τετ. Μητροφάνους ἀρχιεπ.
- 5 Πέμ. Δωροθέου ἱερομ.
- 6 Παρ. Ἰλαρίωνος τοῦ νέου
- 7 Σάβ. Θεοδοῦτου ἱερομάρτυρος
- 8 Κυρ. Ἀνακ. λειψ. Θεοδώρου
- 9 Δευτ. Κυρίλλου ἀρχιεπισκ.
- 10 Τρ. Ἀλεξάνδρου μάρτυρος
- 11 Τετ. Βαρθολομαίου ἀποστ.
- 12 Πέμ. Ὀνουφρίου καὶ Πέτρου
- 13 † Παρ. Τῶν ἁγίων Πατέρων
- 14 Σάβ. Ἐλισσαίου τοῦ προφ.
- 15 Κυρ. Ἀμῶς τοῦ προφήτου
- 16 Δευτ. Τύχωνος ἐπισκ. Κύπρου
- 17 Τρ. Ἰσαύρου μάρτυρος
- 18 Τετ. Λεοντίου μάρτυρος
- 19 Πέμ. Ἰουδα τοῦ ἀποστόλου
- 20 Παρ. Μεθοδίου ἱερομάρτυρος
- 21 Σάβ. Ἰουλιανοῦ μάρτυρος
- 22 Κυρ. Εὐσεβίου ἱερομάρτυρος
- 23 Δευτ. Ἀγριππίνης μάρτυρος
- 24 † Τρ. Ἰωάννου προδρ. γενέθλ.
- 25 Τετρ. Φεβρωνίας ὁσιομάρτυρ.
- 26 Πέμ. Δαβὶδ τοῦ ὁσίου
- 27 Παρ. Σαμψὼν ὁσίου
- 28 Σάβ. Ἀναργ. Κύρου, Ἰωάννου
- 29 † Κυρ. Πέτρου, Παύλου ἀπ.
- 30 † Δευτ. Τῶν 12 Ἀποστόλων

ΙΟΥΛΙΟΣ

Ἔχων ἡμέρας 31.

Ἡμ. ἔχει ὥρας 14, ἢ νύξ 10.

- 1 Τρ. Κοσμῶ, Δαμιανοῦ Ἁναρ.
- 2 Τετ. Ἑσθῆτος τῆς Θεοτόκου
- 3 Πέμ. Ἰακίνθου μάρτυρος
- 4 Παρ. Ἀνδρέου τοῦ Ἱεροσολ.
- 5 Σάβ. Ἀθανασίου τοῦ ἐν Ἄθω
- 6 Κυρ. Σισώη ὁσ. τοῦ μεγάλου
- 7 Δευτ. Κυριακῆς μεγαλομάρτ.
- 8 Τρ. Προκοπίου μεγαλομάρτ.
- 9 Τετ. Πηγκρατίου ἱερομάρτ.
- 10 Πέμ. Τῶν 45 μαρτύρων
- 11 Παρ. Εὐφημίας, Ὀλγας ὁσ.
- 12 Σάβ. Περσίου, Ἰλαρίου μ.
- 13 Κυρ. Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ.
- 14 Δευτ. Ἀκύλα ἀποστόλου
- 15 Τρ. Κυρίκου, Ἰουλίττης μ.
- 16 Τετ. Ἀθηνογένους ἱερομάρτ.
- 17 Πέμ. Μαρίνης μεγαλομάρτ.
- 18 Παρ. Λίμνιανῶν μεγαλομάρτ.
- 19 Σάβ. Μαρκίνης καὶ Δίου ὁσ.
- 20 † Κυρ. Ἡλιοῦ Θεσβίτου πρ.
- 21 Δευτ. Συμεὼν καὶ Ἰωάννου
- 22 Τρ. Μαρίας Μαγδαλ. μωροφ.
- 23 Τετ. Φωκῶ ἱερ. Ἰεζεκιήλ π.
- 24 Πέμ. Χριστίνης μεγαλομάρτ.
- 25 Παρ. Κοίμ. Ἁγίας Ἄννης
- 26 Σάβ. Παρασκευῆς ὁσιομάρτ.
- 27 † Κυρ. Παντελεήμονος
- 28 Δευτ. Προχώρου ἀποστόλου
- 29 Τρ. Καλλινίκου μάρτ.
- 30 Τετ. Σύλλα ἀποστ.
- 31 Πέμ. Εὐδοκίμου τοῦ δικαίου

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Ἔχων ἡμέρας 31.

Ἡμ. ἔχει ὥρας 13, ἢ νύξ 11.

- 1 Παρ. Τῶν ἁγίων 7 παιδῶν
- 2 Σάβ. Ἀνακ. λειψ. Στεφάνου
- 3 Κυρ. Ἰσακίου, Δαλμῆτ. ὁσ.
- 4 Δευτ. Τῶν ἐν Ἐρέσω 7 παιδ.
- 5 Τρ. Εὐστιγνίου μάρτυρος
- 6 † Τετ. Μεταμόρφ. Σωτῆρος
- 7 Πέμ. Δομετίου ἱερομάρτ.
- 8 Παρ. Αἰμιλιανῶν τοῦ ὁμολ.
- 9 Σάβ. Μαθθία τοῦ ἀποστόλου
- 10 Κυρ. Αχυρεντίου μάρτυρος
- 11 Δευτ. Εὐπλου τοῦ διακόν. μ.
- 12 Τρ. Φωτίου, Ἀνικήτου μ.
- 13 Τετ. Μαρτίου τοῦ ὁμολογ.
- 14 Πέμ. Μιχαίου τοῦ προφήτου
- 15 † Παρ. Κοίμησις Θεοτόκου
- 16 Σάβ. Διομήδους μάρτυρος
- 17 Κυρ. Μύρωνος μάρτυρος
- 18 Δευτ. Φλώρου, Λαύρου μαρ.
- 19 Τρ. Ἀνδρέου στρατηλάτου
- 20 Τετ. Σαμουήλ τοῦ προφήτου
- 21 Πέμ. Θαδδαίου τοῦ ἀποστ.
- 22 Παρ. Ἀγαθονίκου μάρτυρος
- 23 Σάβ. Δούτου μάρτυρος
- 24 Κυρ. Εὐτυχοῦς ἱερομάρτυρος
- 25 Δευτ. Βαρθολομαίου ἀποστ.
- 26 Τρ. Ἀδριανῶν, Ναταλίας μ.
- 27 Τετ. Ποιμένος τοῦ ὁσίου
- 28 Πέμ. Μωϋσέως ὁσ. Αἴθιοπ.
- 29 † Παρ. Ἰωάν. Προδρ. ἀποκεφ.
- 30 Σάβ. Ἀλεξάνδρου ἀρχιεπισκ.
- 31 Κυρ. Τῆς τιμίας Ζώνης Θε.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Ἔχων ἡμέρας 30.

Ἡμ. ἔχει ὥρας 12, ἡ νύξ 12

- 1 † Δευτ. Σύναξις Θεοτόκου
- 2 Τρ. Μάμαντος μάρτυρ.
- 3 Τετ. Ἀνθίμου ἱερομάρ.
- 4 Πέμ. Μουθέως τοῦ προφ.
- 5 Παρ. Ζαχαρίου τοῦ προφ.
- 6 Σάβ. Μιχαὴλ τοῦ ἀρχιτρ.
- 7 Κυρ. Σοζόντος μάρτυρος
- 8 † Δευτ. Τὸ γενέθλι Θεοτόκου
- 9 Τρ. Ἰωακείμ καὶ Ἄννης
- 10 Τετ. Μηνοδώρας μάρτυρ.
- 11 Πέμ. Θεοδώρας τῆς ὁσίας
- 12 Παρ. Αὐτονόμου ἱερομάρ.
- 13 Σάβ. Κορηλίου τοῦ ἑκατον.
- 14 † Κυρ. Ὑψώσις τιμ. Σταυρ.
- 15 Δευτ. Νικήτα μάρτυρος
- 16 Τρ. Εὐφημίας μεγαλομάρ.
- 17 Τετ. Σοφίας καὶ θυγ. μάρτ.
- 18 Πέμ. Εὐμενίου θαυμ. ἐπισκ.
- 19 Παρ. Τροφίμου μάρτυρ.
- 20 Σάβ. Εὐστάθιου μεγαλομάρτ.
- 21 Κυρ. Κοδράτου ἀπ. Ἰωνᾶ πρ.
- 22 Δευτ. Φωκᾶ ἱερομάρτ.
- 23 Τρ. Σύλληψις Προφρ. Ἰωάν.
- 24 Τετ. Θέκλης πρωτομάρτ.
- 25 Πέμ. Εὐφροσύνης τῆς ὁσίας
- 26 † Παρ. Ἰωάννου τοῦ Θεολ.
- 27 Σάβ. Καλλιπράτου, 49 μαρ.
- 28 Κυρ. Χαρίτωνος ὑμελογητ
- 68 Δευτ. Κυριακοῦ τοῦ ἀναχωρ.
- 08 Τρ. Γρηγορίου ἐπισκόπου

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Ἔχων ἡμέρας 31.

Ἡμ. ἔχει ὥρας 11, ἡ νύξ 13.

- 1 Τετ. Ἀνανίου, Ρωμανοῦ ἀπ.
- 2 Πέμ. Κυπριανοῦ μεγαλομ.
- 3 Παρ. Διονυσίου Ἀνεσπαχίτου
- 4 Σάβ. Ἱεροθέου ἐπισκ. Ἀθην.
- 5 Κυρ. Χερσίνης μάρτυρος
- 6 Δευτ. Θωμᾶ τοῦ ἀποστόλου
- 7 Τρ. Σεργ. Βίκχου μαρτ.
- 8 Τετ. Πελαγίας τῆς ὁσίας
- 9 Πέμ. Ἰακώβου ἀποστόλ.
- 10 Παρ. Βύλαμπιου μάρτ.
- 11 Σάβ. Φιλίππου ἀπ. διακόνου
- 12 Κυρ. Πρόβου, Ταράχου μαρ.
- 13 Δευτ. Κήρου, Παπύλου μ.
- 14 † Τῶν Ἀγ. Πατέρων
- 15 Τετ. Λουκιανοῦ μάρτ.
- 16 Πέμ. Λογγίνου ἑκατον. μάρ.
- 17 Παρ. Ὠτῆς τοῦ προφ
- 18 Σάβ. Λουκᾶ τοῦ Εὐαγγελιστ.
- 19 Κυρ. Ἰωῆλ τοῦ προφήτου
- 20 Δευτ. Γερασίου τοῦ ὁσ.
- 21 Τρ. Ἰλαρίωνος τοῦ μεγ.
- 22 Τετ. Ἀθερκίου τοῦ θαυμ.
- 23 Πέμ. Ἰακώβου ἀδελφοθέου
- 24 Παρ. Ἀρέθα μάρτ.
- 25 Σάβ. Μαρκιανοῦ μάρτ.
- 26 † Κυρ. Δημητρίου μεγαλομ.
- 27 Δευτ. Νέστορος μάρτ.
- 28 Τρ. Τερεντίου μάρτ.
- 29 Τετ. Ἀναστασίας ὁσιομάρ.
- 30 Πέμ. Ζηνοβίου, Ζηνοβίας
- 31 Παρ. Στάχυος ἀποστ.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

Ἔχων ἡμέρας 30.

Ἡμ. ἔχει ὥρας 10, ἢ νύξ 14.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

Ἔχων ἡμέρας 31.

Ἡμ. ἔχει ὥρας 9 ἢ νύξ 15.

- 1 Σάβ. Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ
- 2 Κυρ. Ἀκινδύνου μάρτυρος
- 3 Δευτ. Ἀκεψιμᾶ μάρτυρος
- 4 Τρ. Ἰωαννικίου ἁγίου
- 5 Τετ. Γαλακτίωνος μάρτ.
- 6 Πέμ. Παύλου τοῦ ὁμολογητ.
- 7 Παρ. Λαζάρου θαυματουργοῦ
- 8 † Σάβ. Μιχαήλ ἀρχιστρατ.
- 9 Κυρ. Ματρώνης τῆς ἁγίας
- 10 Δευτ. Ὀλομπᾶ, Ὁρέστου μ.
- 11 Τρ. Μηνᾶ, Βικεντίου μάρτ.
- 12 Τετ. Ἰωάννου ἐλ. Νεΐλου ὁσ.
- 13 † Πέμ. Ἰωάννου Χρυσοστόμ.
- 14 † Παρ. Φιλίππου ἀποστόλου
- 15 Σάβ. Γουρία, Σαμωνᾶ μάρτ.
- 16 Κυρ. Ματθαίου ἀπ. καὶ εὐαγ.
- 17 Δευτ. Γρηγορίου ἐπισκ. θαυμ.
- 18 Τρ. Πλάτωνος, Ρωμανοῦ μ.
- 19 Τετ. Ἀβιοῦ πρ. Βαλαράμ μ.
- 20 Πέμ. Πρόκλου ἀρχιεπισκόπου
- 21 † Παρ. Τὰ εἰσόδια Θεοτόκου
- 22 Σάβ. Φιλῆμονος ἀποστόλου
- 23 Κυρ. Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου
- 24 Δευτ. Κλήμεντος Ρώμης
- 25 † Τρ. Αἰκατερίνης μεγαλομ.
- 26 Τετ. Στυλιανοῦ τοῦ ἁγίου
- 27 Πέμ. Ἰακώβου μεγαλομάρτ.
- 28 Παρ. Στεφάνου, Εἰρηναρχ. μ.
- 29 Σάβ. Παροσμῶνου, Φιλομ. μ.
- 30 † Κυρ. Ἀνδρέου πρωτοκλήτ.

- 1 Δευτ. Νικόμ τοῦ προφ.
- 2 Τρ. Ἀθακίου τοῦ προφ.
- 3 Τετ. Σωφρονίου τοῦ προφ.
- 4 Πέμ. Βαρβάρου μεγαλομάρ.
- 5 † Παρ. Σάββα τοῦ ἡγιασμ.
- 6 † Σάβ. Νικολάου ἐπισκ. θαυμ.
- 7 Κυρ. Ἀμβροσίου ἐπισκ.
- 8 Δευτ. Παταπίου τοῦ ἁγίου
- 9 Τρ. Σύλλ. τῆς ἁγ. Ἄννης
- 10 Τετ. Μηνᾶ, Ἐρμογένους μ.
- 11 Πέμ. Δανιήλ ὁσ. Στυλίου
- 12 † Παρ. Σπυρίδωνος τοῦ θαυμ.
- 13 Χρβ. Εὐστρατίου μάρτ.
- 14 Κυρ. Θύρσου μάρτ.
- 15 Δευτ. Ἐλευθερίου ἱερομ.
- 16 Τρ. Ἀγγαίου τοῦ προφ.
- 17 Τετ. Διονυσίου, Δανιήλ προφ.
- 18 Πέμ. Σεβαστιανοῦ μάρτ.
- 19 Παρ. Βονιφατίου μάρτ.
- 20 Σάβ. Ἀγ. Προπατ. Ἰγνατίου
- 21 Κυρ. Ἰουλιανῆς μάρτ.
- 22 Δευτ. Ἀναστασίας μάρτ.
- 23 Τρ. Τῶν ἐν Κρήτῃ 10 μάρτ.
- 24 Τετ. Εὐγενίας μάρτυρος
- 25 † Πέμ. Γέν. Ἰησοῦ Χριστοῦ
- 26 Παρ. Σύναξης Θεοτόκου
- 27 Σάβ. Στεφάνου καὶ Θεοδώρου
- 28 Κυρ. Δισμυρίων μαρτύρων
- 29 Δευτ. Τῶν 14,000 νηπίων
- 30 Τρ. Ἀνυσίας τῆς ἁγίας μάρτ.
- 31 Τετ. Μεδάνης τῆς ἁγίας.

ΑΙ ΔΙΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ

Ὁ οὐρανός, κατὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἐκφρασιν τοῦ Ἀραγῶ, εἶναι μία ἀπέραντος πλάξ ὠρολογίου (cadran), ἐπὶ τῆς ὁποίας οἱ ἀστέρες γράφουσι τὰς διαιρέσεις τοῦ χρόνου, ὁ ἥλιος δὲ καὶ ἡ σελήνη εἶναι εἰ δείκται αὐτοῦ. Ἡ προσεκτικὴ ἐπομένως παρατήρησις τῶν ἀστέρων ἐχρησίμευσε καθ' ὅλας τὰς ἐποχὰς πρὸς σύνταξιν τῶν ἡμερολογίων, τῶν ὁποίων ἐποιοῦντο χρῆσιν οἱ διάφοροι λαοί. Ἡ διαίρεσις τοῦ χρόνου εἰς ἡμέρας, ἐβδομάδας, μῆνας καὶ ἔτη δὲν εἶχε πάντοτε τὴν διάταξιν, ὑπὸ τὴν ὁποίαν σήμερον γνωρίζομεν αὐτήν. Αἱ κυριώτεραι μεταρρυθμίσεις, ὡς ὑπέστη εἶναι ἡ Ρωμαϊκὴ, ἡ Ἰουλιανὴ καὶ ἡ Γρηγοριανή.

1) Διαρρυθμίσις Ρωμαϊκὴ.

Τὸ ὑπὸ τοῦ Ρωμύλου καθορισθὲν ἔτος κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς Ρωμαϊκῆς δημοκρατίας, ἀπετελεῖτο ἐκ 304 ἡμερῶν διαρρημένων εἰς 10 μῆνας ὡς ἑξῆς :

Martius	ἡμέρας	31	Τὸ τοιοῦτον ἡμερολόγιον ἀπῆτει συχνὰς προσθήκας καὶ παρεμβολὰς ἐν ἀνταποκρίνηται πρὸς τὴν ὥρην τοῦ ἔτους, διὰ τοῦτο ὁ Νουμῆς Ἰουμπήλιος προέβη εἰς μεταρρυθμίσειν αὐτοῦ. Ὁ Νουμῆς λαμβάνων ὡς παράδειγμα τὸ ἔτος, ὅπερ μετεχειρίζοντο οἱ Ἕλληνες, προσέθηκεν εἰς τὸ ἐν χρήσει Ρωμαϊκὸν ἔτος δύο μῆνας ἐκ 30 ἡμερῶν
Aprilis	»	30	
Maius	»	31	
Junius	»	30	
Quintilis	»	31	
Sextilis	»	30	
September	»	30	
October	»	31	
November	»	30	
December	»	30	
Τὸ ἔτος ἡμέρας		304	

καὶ οὕτω καθιερώθη τὸ Ρωμ. ἡμερολόγιον, περιλαμβάνον 12 μῆνας, ἕκαστος τῶν ὁποίων περιείχεν 29 ἢ 31 ἡμέρας, ὡς ἑξῆς :

Januarius	ἡμέρας	29	Πρὸς τούτοις. ἵνα τὸ τοιοῦτον
Martius	»	31	ἔτος συμφωνήσῃ πρὸς τὸ ἡλια-
Aprilis	»	29	κὸν ἔτος, ὁ Νουμᾶς ἔκρινε κα-
Maius	»	31	λὸν νὰ παρεμβάλῃ ἀνά πᾶν
Junius	»	29	δεύτερον ἔτος ἓνα μῆνα ἐξ 22
Quintilis	»	31	ἢ 23 ἡμερῶν ἐναλλάξ. Οὕτω
Sextilis	»	29	λοιπὸν τὸ Ρωμαϊκὸν ἡμερολό-
September	»	29	γιον περιελάμβανε μίαν περίο-
October	»	31	δον ἐκ 4 ἐτῶν. ὧν τὸ 1ον εἶχεν
November	»	29	ἡμέρας 355. τὸ 2ον 377. τὸ
December	»	29	3ον 355 καὶ τὸ 4ον 378. Ἡ
Februarius	»	28	περίοδος αὕτη ἀντιστοιχεῖ πρὸς
Τὸ ἔτος ἡμέρας		355	μέσσην διάρκειαν τοῦ ἔτους

366,25 ἡμερῶν, ἧτοι μεγαλύτερου τοῦ ἡλιακοῦ κατὰ μίαν ἡμέραν περίπου. Ὁ Νουμᾶς βραδύτερον παρατηρήσας ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τὰς ἀνωμαλίας τοῦ ἡμερολογίου του ἐπεχείρησε δευτέραν διόρθωσιν, ἀλλ' αἱ ὀδηγίαι, ὡς πρὸς τοῦτο κατέλιπε μὴ κατανοηθεῖσαι ὑπὸ τῶν ἀναλαβόντων, μετὰ τὸν θάνατόν του, τὴν διόρθωσιν τοῦ ἡμερολογίου του, δὲν ἐρημόσθησαν καλῶς καὶ ὡς ἐκ τούτου κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς Ρωμαϊκῆς δημοκρατίας ὑπῆρχε μεγάλη σύγχυσις καὶ ἀνωμαλία ἐν τῇ καταμετρήσει τοῦ χρόνου. Ἡ ἰσημερία π. χ. ὠρίζετο 3 μῆνας μετὰ τὴν ἀστρονομικὴν καὶ ἐν γένει αἱ ἡμερομηνίαί τῶν ὠρῶν τοῦ ἔτους ἦσαν πάντῃ ἀνεστραμμέναι.

Ἰουλιανὴ διαρρύθμισις.

Ὁ Ἰούλιος Καῖσαρ τῇ συνδρομῇ τοῦ Ἑλληνος Σωσιγέ-
 νους τῆς Ἀλεξανδρείας κατήρτισεν ἐν πολιτικῶν ἔτος ἐν μείζονι

ἁρμονίᾳ καὶ συμφωνίᾳ πρὸς τὸ ἀστρονομικόν. Ὁ Σωσιγένης παραδεχθεὶς 365,25 ἡμέρας ὡς διάρκειαν τοῦ τροπικοῦ ἀστρονομικοῦ ἔτους (ἦτοι τοῦ χρόνου, ὅστις ἀπαιτεῖται ἵνα ὁ ἥλιος ἐπανέλθῃ εἰς τὴν αὐτὴν ἰσημερίαν, ὅστις χρόνος εἶναι πραγματικῶς ἴσος πρὸς 365,2422 ἡμέρας) ὥρισεν ἵνα ἐπὶ 4 (κατὰ σειρὰν) διαδοχικὰ ἔτη τὰ 3 νὰ ἔχωσι 365 ἡμέρας καὶ τὸ 4ον 366, καὶ τοῦτο ἵνα ἰσολογήσῃ τὸν χρόνον τῶν 24 ὥρῶν (1 ἡμέραν), καθ' ἃς 4 ἔτη συνήθη διαφέρουσι τῶν 4 ἀστρονομικῶν. Ἡ ἡμέρα αὕτη ἀνὰ πᾶν 4ον ἔτος ὡς ἐμβόλιμος ἐτίθετο 6 ἡμέρας πρὸ τῶν καλενδῶν τοῦ Μαρτίου, ἦτοι μεταξύ τῆς 23 καὶ 24 Φεβρουαρίου καὶ ὠνομάζετο bissecto calendae, ἐξ οὗ καὶ ἡ ὀνομασία τοῦ ἔτους bissectile, ἦτοι τοῦ ἡμετέρου βισέκτου ἢ δισέκτου.

Πρὸς τοῦτοις ἵνα ἐπιναφέρῃ τὴν ὀμκλήν καὶ σύμφωνον πρὸς τὰς ὥρας τοῦ ἀστρονομικοῦ ἔτους ἡμερομηνίαν παρενέβαλεν εἰς τὸ ἔτος 4θον π. X. 85 ἡμέρας· ὥστε τὸ ἔτος τοῦτο εἶχε 15 μῆνας, διὰ τοῦτο ὠνομάσθη ἔτος *συγκεχυμένον* ἢ *ἀνάμικτον* (annus confusus).

Ὁ Ἰούλιος Καίσαρ πρὸς ἀνάμικσιν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ μεταρρυθμισθέντος ἡμερολογίου ὠνόμασεν ἕνα μῆνα ἐκ τῶν προὔπαρχόντων, τὸν Quintilis, διὰ τοῦ ὀνόματός του, Ἰούλιον. Βραδύτερον ὁ μὴν Sextilis ὠνομάσθη Αὐγούστος πρὸς τιμὴν τοῦ αὐτοκράτορος Αὐγούστου. Τὸ Ἰουλιανόν ἡμερολόγιον ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν ἐν ἔτει 45ῳ π. X. (709 ἀπὸ τῆς κτίσεως τῆς Ρώμης).

Γρηγοριανὴ διαρρύθμισις.

Τὸ Ἰουλιανόν ἔτος παρουσιάζει μικρὰν ὑπέρβασιν, 0,0078 τῆς ἡμέρας, ἐν σχέσει πρὸς τὸ τροπικόν ἔτος, ἣτις ὁμως ἐν τῇ παρόδῳ τῶν ἐτῶν καὶ τῶν αἰῶνων ἀποβάλλει μεγάλη καὶ ἐπι-

σθητή, δυναμένη άνωμαλίας και άσυμμετρίας να προξενήση εις τας ήμερομηνίας των ώρων του έτους. Εις 4 έτη γίνεται 0,0312 τής ημέρας και εις 400 έτη 3,12 ημέρας. Ούτω ή έαρινή ίσημερία, ήτις συνέβηκε τή 21 Μαρτίου κατὰ τὸ 325 έτος μ. Χ. και ήτις ελήφθη ως βέβαις σταθερά προς διακκνώ- νισιν τής έορτής του Πάσχα υπό τής κατὰ τὸ έτος τουτο συγ- κληθείσης εν Νικαία Οίκουμενικῆς Συνόδου, μετεκινείτο προς τὰ όπισω συμβαινουσα τῆ 20ῃ, τῆ 19ῃ, τῆ 18ῃ Μαρτίου και καθεξῆς. Ούτω τῷ 1582 μ. Χ. εγένετο τῆ 11ῃ Μαρτίου. Τὴν άνωμαλίαν ταύτην ανέλαβε να διορθώτῃ ο Πάππος Γρη- γόριος ο ΙΓ' βοηθούμενος υπό των άστρονόμων Aloys Lili, Antoine Lili, Lirletti και Clavius. Ο Πάππος Γρηγόριος ένα ή ίσημερία του έχρος άπό τής 11ης Μαρτίου συμπίπτει πάλιν τῆ 21ῃ Μαρτίου, ώρισεν όπως ή επκύριον τής 4ης Οκτω- βρίου του 1582 όνομασθῆ 15ῃ και ούχι 5ῃ Οκτωβρίου. Προς τούτοις ένα μὴ εν τῷ μέλλοντι επαναλαμβάνηται ή άνωμα- λία αὕτη εκκνώμισεν ως εξῆς τὰ δίσεκτα έτη. Να μὴν είναι ανεξαίρετως πᾶν τέταρτον έτος δίσεκτον, ως κατὰ τὸ Ίου- λιανόν ήμερολόγιον, αλλά τὰ έτη των εκκτονταετηρίδων των όποίων τὰ δύο πρώτα προς τὰ άριστερὰ ψηφία είναι διαιρε- τέα διὰ 4, να είναι δίσεκτα, τὰ δὲ λοιπὰ κοινά. Ἡτοι π. Χ. τὰ έτη 1600, 2000, 2400 να είναι δίσεκτα, ένῶ τὰ έτη 1700, 1800, 1900, 2100, 2200, 2300 και ούτω καθεξῆς, να είναι κοινά, ήτοι να αποτελῶνται εκ 365 ήμερων, ήτοι ο Φεβρουάριος αυτών να έχῃ ημέρας 28 και όχι 29, όπως ο των του Ίουλιανου ήμερολογίου. Ούτω κατὰ τὸ Γρηγοριανόν ήμερολόγιον τὸ πολιτικόν έτος αποτελείται κατὰ μέσον δρον εκ 365,2425 ήμερων, ήτοι εκ 365 ήμερων, 5 ώρων, 49' και 12'', και υπερέχει του τροπικου έτους μόνον κατὰ 27'',4

“Ἴνα δὲ τὰ δευτερόλεπτα ταῦτα ἀποτελέσωσι μίαν ἡμέραν πρέπει νὰ παρέλθωσι 3153 ἔτη. Ἐκ τῆς τοιαύτης διαρρυθμίσεως τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου προκύπτει διαφορά μεταξύ αὐτοῦ καὶ τοῦ Ἰουλιανοῦ 3 ἡμερῶν εἰς 4 αἰῶνας. Κατὰ τὸ 1582 ὠρίσθη διαφορά 10 ἡμερῶν· κατὰ τὸ 1800—1900 νῦξήθη ἡ διαφορά αὕτη κατὰ 2 ἡμέρας καὶ κατὰ τὸ 1900 κατὰ 1 ἀκόμη, ὥστε νῦν ἔγινε 13 ἡμερῶν, ἧτοι ἡ πρώτη ἐκάστου μηνὸς κατὰ τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον εἶναι ἡ 13ῃ κατὰ τὸ Γρηγοριανόν. Κατὰ τὸ 2100 ἡ διαφορά θὰ γείνη 14 ἡμερῶν καὶ οὕτω καθεξῆς, ὡς ἀνωτέρω ἐδείχθη, θὰ βαίνει ἀξανομένη. Καὶ ἐὰν ἐπὶ μακροῦς αἰῶνος διατηρηθῇ τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον θὰ συμβῆ ὥστε ὁ Ἰανουάριος νὰ εἶναι μὴν τοῦ θέρους, ὁ δὲ Ἰούλιος μὴν τοῦ χειμῶνος, ἀλλ’ ἔως τότε ἡ πεπολιτισμένη ἀνθρωπότης θὰ εὐρεθῇ σύμφωνος, καίτοι διηρημένη ὡς πρὸς τὰς ἐθνικὰς καὶ θρησκευτικὰς δοξασίας, εἰς τὴν ἀποδοχὴν ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἡμερολογίου, μετροῦντος ἀκριβῶς τὸν ἀμετάβλητον καὶ αἰώνιον νόμον, ὃν ὀρίζουσι τὰ θαυμασὰς ἀκριβείας οὐράνια φαινόμενα.

Γ. Χατζηκυριάκου

Καθηγ. ἐν τῷ Γυμνασίῳ Θεσσαλονίκης.

Καλλωπισμὸς τοῦ δέρματος

Τὸ καλλίτερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον φάρμακον ὅπως τὸ δέρμα τοῦ προσώπου καὶ τῶν χειρῶν εἶνε πάντοτε λευκόν, λεῖον, μαλακόν καὶ δροσερόν, εἶνε ἡ κρέμα τοῦ ὀποῦ τῶν σικυδίων (ἀγγουριῶν) Crème de Concombres, καλλίτερον καὶ τῆς λαυολίνης καὶ ὄλων τῶν κοσμητικῶν.

Η ΔΙΑΦΟΡΑ ΤΩΝ ΩΡΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΤΗΣ ΓΗΣ ΤΟΠΟΥΣ

ΕΙΝΑΙ τοῖς πᾶσι γνωστὸν ὅτι ἕνεκα τῆς περιστροφῆς τῆς γῆς περὶ ἑαυτὴν ἐκ Δ πρὸς Α οἱ διάφοροι τόποι αὐτῆς διαδέχονται ἀλλήλους εἰς τὸ φῶς καὶ εἰς τὸ σκότος, ἥτοι ἔχουσι κατὰ διαδοχικὴν σειρὰν ἡμέραν καὶ νύκτα καὶ ἐπομένως ἔχουσι διάφορον ὥραν τοῦ ἡμερονυκτίου, ἥτοι οἱ μὲν κείμενοι ἀνατολικώτερον ἔχουσι π. χ. πρότερον μεσημβρίαν, οἱ δὲ κείμενοι δυτικώτερον ὕστερον· καὶ ὅταν τόπος τις ἀπέχη τοῦ ἄλλου 15° (15 μοίρας), ἥτοι ἔχει διαφορὰν γεωγραφικοῦ μήκους 15° (15 μοιρῶν), ἔχει διαφορὰν ὥρας κατὰ μίαν· ἥτοι ἡ ὥρα του εἶναι μεγαλύτερα κατὰ μίαν ὅταν εἶναι ἀνατολικώτερος, μικρότερα δὲ κατὰ μίαν ὅταν εἶναι δυτικώτερος τοῦ ἄλλου τόπου· καὶ τοῦτο διότι, ὡς εἶναι γνωστὸν, εἰς 24 ὥρας στρέφεται ἡ γῆ κατὰ 360° (360 μοίρας), εἰς μίαν ὥραν θὰ στραφῆ κατὰ τὸ $\frac{1}{24}$ τῶν 360° , ἥτοι κατὰ 15° . Τοῦτο γνωρίζοντες εὐκόλως δυνάμεθα δι' ἀπλουστάτης ἀναλογίας νὰ εὑρωμεν τὴν σύγχρονον διαφορὰν εἰς τοὺς διαφόρους τῆς γῆς τόπους ὅταν γνωρίζωμεν τὸ γεωγραφικὸν αὐτῶν μῆκος, ἥτοι τὴν ἀπόστασιν τοῦ μεσημβρινοῦ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου μεσημβρινοῦ (καὶ ὡς πρῶτος μεσημβρινὸς λαμβάνεται ἡ ὁ τῶν Παρισίων ἢ ὁ τῆς νήσου Φέρρου, μιᾶς τῶν Καναρίων νήσων, ἢ ὁ τοῦ Γρηνοῦιχ, παρὰ τὸ Λονδίνον). Τὸ γεωγραφικὸν μῆκος σημειοῦται ἄλλως καὶ ἐπὶ τῶν γεωγραφικῶν χαρτῶν ὡς καὶ ἐπὶ

τῆς τεχνητῆς ὑδρογείου σφαίρας, καὶ εὐκόλως εὐρίσκεται ἐπ' αὐτῶν τοῦτο καὶ διὰ τούτου ἡ σύγχρονος διαφορὰ τῶν ὥρῶν διαφορῶν τόπων, δι' ἀπλουστάτης ἀναλογίας, ὡς ἐλέχθη ἀνωτέρω, ὡς ἐξῆς. Ἐάν τόπος τις ἔχῃ διαφορὰν γεωγρ. μήκους 15° ἔχει διαφορὰν ὥρας κατὰ μίαν (πρότερον ἂν κῆται ἀνατολικώτερον, ὕστερον δὲ δυτικώτερον), ἐάν π. γ. ἔχῃ διαφορὰν γεωγρ. μήκους $22^{\circ} 28', 35''$ πόσῃν διαφορὰν ὥρας θὰ ἔχῃ; ἤτοι θὰ λύσωμεν τὴν ἀναλογίαν $15^{\circ} \quad 1 \text{ ὥρ.}$

$$X = 1 \text{ ὥρ. } 29' 54'' \frac{1}{3} \quad \frac{22, 28', 35'' X}{15^{\circ}}$$

Τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη πρεδέχθησαν διὰ κοινῆς συνεννοήσεως μίαν ὠρισμένην διαφορὰν ὥρας ἐπὶ τῆ βᾶσει τῆς ὑποίας κανονίζουσι τὰ ὠρολόγια χάριν τῆς συγκοινωνίας καὶ τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων. Διηρέθη δηλ. ἡ Εὐρώπη εἰς τρεῖς ζώνας ὠρικός καὶ πάντες οἱ τόποι οἱ κείμενοι ἐντὸς μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ζώνης ἔχουσιν ὁμοίομορφον ὥραν. Ἡ πρώτη ζώνη περιλαμβάνει τὴν δυτικὴν Εὐρώπην, ἤτοι τὴν Μεγ. Βρεττανίαν, Ὀλλανδίαν καὶ Βέλγιον ἐν αὐτῇ ἡ ὥρα κανονίζεται ἐπὶ τῆ βᾶσει τοῦ μεσημβρινοῦ τοῦ Γρηνοῦχ καὶ εἶναι ἡ αὐτὴ πρὸς τὴν ὥραν τοῦ μεσημβρινοῦ τούτου. Ἡ δευτέρα ζώνη περιλαμβάνει τὴν κεντρικὴν Εὐρώπην, ἤτοι τὴν Σουηδίαν, Γερμανίαν, Αὐστροουγγαρίαν, Ἑλβετίαν, Ἰταλίαν, Βοσνίαν, Σερβίαν καὶ Δανίαν. Τὰ ὠρολόγια τῶν χωρῶν τούτων προπορεύονται κατὰ μίαν ὥραν ἀπὸ τῆς ὥρας τοῦ μεσημβρινοῦ τοῦ Γρηνοῦχ. Εἰς τὴν τρίτην ζώνην περιλαμβάνονται, ἡ ἀνατολικὴ Εὐρώπη, ἤτοι ἡ Ρωσσία, Ρουμανία, Βουλγαρία καὶ Ἀνατολικὴ Ρουμελία. Ἐν αὐταῖς τὰ ὠρολόγια δεικνύουσι διαφορὰν δύο ὥρῶν πρὸς τὰ ἐμπρός, ὡς πρὸς τὴν ὥραν τοῦ Γρηνοῦχ. Ἡ Ρωσσία μὴ παραδέχθεισα τὴν συμφωνίαν ταύτην κανονίζει τὰ ὠρολόγια τῆς ἐπὶ τῆ βᾶσει τοῦ μεσημβρινοῦ τῆς Πετροπόλεως, ἀλλὰ

καὶ ἐπὶ τῆ βᾶσει ταύτῃ προκύπτει διαφορὰ ἐνὸς μόνοῦ πρώτου λεπτοῦ ἀπὸ τῆς ὥρας τῆς ἀνατολικῆς Εὐρώπης. Ἡ Γαλλία, Ἰσπανία, Πορτογαλλία, Ἑλλάς, Νορβηγία καὶ Ἴρλανδία διετήρησαν τὴν ὥραν τὴν βασιζομένην ἐπὶ τοῦ μεσημβρινοῦ τῶν ἀστεροσκοπειῶν τῶν πρωτευουσῶν αὐτῶν. Αἱ Ἠνωμένοι Πολιτεῖαι, ὡς ὁ Καναδᾶς, παρεδέχθησαν ἐπίσης τὸ σύστημα τῶν ὠρικῶν τούτων ζωνῶν ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ὥραν τοῦ Γρηνοῦχ. Οἱ Ἀμερικανεὶ λογιζονται τὰς ὥρας αὐτῶν ἀπὸ τοῦ 0 μέχρι τῶν 24, ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ μεσονυκτίου. Τὸ σύστημα τοῦτο παρεδέχθησαν πρὸ 7—8 ἐτῶν καὶ ἐν Ἰταλίᾳ.

Ἴδου παραδείγματα διαφορᾶς ὥρῶν εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις κατὰ τὴν ἀνωτέρω συμφωνίαν :

Ὅταν ἐν Παρισίοις ἔχῃσι μεσημβρίαν, ἤτοι τὴν 12ην ὥραν τῆς ἡμέρας, ἐν Λονδίῳ ἔχουσι 11 ὥρ. 51' καὶ ἐν Βρυξέλλαις τὴν αὐτὴν· ἐν Βερολίῳ, Βιέννῃ καὶ Ρώμῃ 0 ὥρ. 51', ἐν Πετροπόλει 1 ὥρ. 52', ἐν Μαδρίτῃ 1 ὥρ. 36', ἐν Βουκουρεστίῳ 1 ὥρ. 35', ἐν Κωνσταντινουπόλει 1 ὥρ. 47', ἐν Νέῳ Ὑόρκῳ 6 ὥρ. 55', ἐν Πεκίῳ 7 ὥρ. 36', ἐν Καλκούτῃ 5 ὥρ. 44' ἐν Μεξικῷ 5 ὥρ. 15', ἐν Ἀθήναις 1 ὥρ. 26'.

Γ. Χατζικυριακοῦ

Καθαρισμὸς ἐπίπλων

Τὰ ἐκκρίματα τῶν μυῶν ἐκ τῶν ἐπίπλων καθαρίζονται εὐκολώτατα ὡς ἑξῆς : Λαμβάνομεν καυστικοῦ κάλεως ἢ νάτρου γραμ. 5, ὕδατος γραμ. 100. Εἰς τὴν ἄνω διάλυσιν ἐμβαπτίζομεν τεμάχιον σπόγγου καὶ τρίβομεν τὸ πρὸς καθαρισμὸν ἐπίπλων ἐλαφρῶς, κατόπιν σπογγίζομεν καὶ ἀλκίβομεν δι' ἐλαίου ἐὰν εἶνε ξύλινον.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑΙ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΤΟΣ 1903

Τὸ ἔτος 1903 ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον ἀντιστοιχεῖ εἰς τὰ ἔτη 6616 ἀπὸ τῆς Ἰουλιανῆς περιόδου τοῦ Scaliger, ἣτις χρονολογεῖ τὴν ἀρχὴν τῶν ἱστορικῶν χρόνων

5903 ἀπὸ τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τὸν βασιζόμενον ἐπὶ τῶν Ἀγίων Γραφῶν συγγραφεῖς τινες ἀξάνουσι τὸν ἀριθμὸν τοῦτον κατὰ 4.

5663 ἀπὸ κτίσεως κόσμου κατὰ τὸ ἡμερολόγιον τῶν Ἑβραίων.

4247 ἀπὸ τοῦ Κατακλισμοῦ.

2679 ἀπὸ τῆς καθιερώσεως τῆς κατὰ Ὀλυμπιάδας χρονολογίας, ἥτοι τοῦ 776 π. Χ. Τὸ 3ον ἔτος τῆς 670ης Ὀλυμπιάδος ἀρχεῖται κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1903

2657 ἀπὸ κτίσεως τῆς Ρώμης κατὰ Οὐάρωνα

1870 » τοῦ θανάτου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ

1833 » τῆς καταστροφῆς τῆς Ἱερουσαλήμ.

1320—1321 ἀπὸ τῆς Ἐγίρας τοῦ Μωάμεθ, ἥτοι τῆς ἀρχῆς τῆς χρονολογίας τῶν Μωαμεθικῶν. Τὸ ἔτος 1321 ἀρχεῖται τῇ 17—18 Φεβρουαρίου τοῦ 1903, ἥτοι ἐκ τοῦ πρώτου σεληνιακοῦ μηνός, τοῦ Ἀραβικοῦ ἔτους, Μουχαρέμ.

Γ. Χατζικυριακοῦ

ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΤΟΥ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΥ ΒΙΟΥ

Μία ἐκ τῶν πολλῶν ἐφαρμογῶν τῆς Λογιστικῆς εἶνε καὶ ἡ ἐγγραφή εἰς ἐπὶ τούτῳ βιβλία τῶν καθ' ἡμέραν δόσοληψιῶν τῆς οἰκοδεσποίνης.

Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον παρ' ἡμῖν τὰς μικρὰς δαπάνας τοῦ καθ' ἡμέραν βίου ἐνεργεῖ ἡ γυνὴ λαμβάνουσα τὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενα ἐξοδα παρὰ τοῦ συζύγου αὐτῆς. Τὸ θέμα τοῦτο θέλομενπραγματοθεῖ ἐνταῦθα ἀπὸ λογιστικῆς ἀπόψεως ἐν πάσῃ τῇ δυνατῇ συντομίᾳ.

ὑποθέτομεν ἐπομένως τὴν οἰκοδέσποιαν ὡς ὑπάλλληλόν τινα ὀφείλοντ' ἀ λογοδοσίαν τῶν εἰς αὐτὴν ἐμπιστευμένων εἰδῶν καὶ χρημάτων καὶ ἐπιλαμβανόμεθα τοῦ ζητήματος τίνας πρὸς τοῦτο δεόν νὰ κρατῇ σημειώσεις

Κατανοοῦμεν, ὅτι τὸ θέμα ἡμῶν εἶναι γενικῆς χρησιμότητος καὶ ὅτι οἱ συνήθεις τεχνικοὶ ὄροι τῆς διπλογραφικῆς καταστιχογραφίας δεόν νὰ ᾧσι ξένοι πρὸς τὰς ὀδηγίας ταύτας, αἰτινες σκοπὸν ἔχουσιν ὅπως γίνωσι καταληπταὶ ὑπὸ πάσης οἰκοδεσποίνης καὶ διὰ τοῦτο οὐδεμίαν σχέσιν πρὸς τὸ Δοῦναι καὶ Λαβεῖν θέλουσιν ἔχει τὰ δύο βιβλιάρια τῶν ὁποίων τὴν τήρησιν κατωτέρω συνιστῶμεν.

Α'.) Τὸ Βιβλίον τῆς Ἀπογραφῆς χρησιμεύει εἰς πᾶσαν οἰκοδέσποιαν ὅπως δι' αὐτοῦ γνωρίζει ὅποια πράγματα κατέ-

χει ἤδη, ὅποια ἔχουσι ἀπωλεσθῆ ἢ καταγραφῆ καὶ ὅποια ἠγο-
ράσθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους.

Ἡ ἀπλουστερά τήρησις αὐτοῦ θὰ συνίστατο εἰς τὴν ἄνευ
δ ακρίσειως περιγραφὴν ἐνὸς ἐκάστου ἀντικειμένου ἄνευ προσ-
διορισμοῦ τῆς ἀξίως αὐτοῦ καὶ χωρὶς βεβχίως ἢ ἀπαριθμησις
τῶν κατεχομένων ἐπιπλῶν καὶ σκευῶν νὰ φθῆκη μέχρι τῶν
ἐλαχίστων.

Ἐντούτοις λογικώτερον εἶναι τὰ σπουδαιότερα τῶν ἐπι-
πλῶν καὶ τὰ σημαντικώτερα τῶν σκευῶν καὶ τὰ πολυτιμώ-
τερα τῶν ἱματίων νὰ καταγραφῶσιν ἰδιαιτέρως χωριζόμενου
πρὸς τοῦτο εἰς τρία τμήματα τοῦ βιβλιαρίου τῆς ἀπογραφῆς.
Τὸ πρῶτον τμῆμα τοῦ βιβλιαρίου δέον νὰ προωρισθῆ διὰ τὰ
ἐπιπλα ὑποδιαιρούμενον εἰς ἐπιπλα αἰθούσης, ἐπιπλα κοιτώ-
νων, ἐπιπλα γραφείου. Τὸ δεύτερον τμῆμα δέον νὰ περιέχη
σελίδας τινὰς διὰ τὰ σκεύη μαγειρίου, ἐτέρας διὰ τὰ ἐπιτρα-
πέζια σκεύη καὶ ἄλλας διὰ τὰ σκεύη πλύσεως.

Ἄλλ' ἐὰν ἡ οἰκοδέσποινα κατέχει καὶ πολύτιμα ἀντικει-
μενα τότε βεβαίως τὸ βιβλίον πρέπει νὰ περιέχη καὶ τρί-
τον τμῆμα εἰς ὃ λεπτομερῶς νὰ καταγράφωνται ταῦτα. Εἰς
τὸ τρίτον τοῦτο τμῆμα τοῦ βιβλιαρίου δέον νὰ καταγράφων-
ται καὶ ἐπίσης τὰ ἤδη ἱματισμοῦ διαιρούμενα εἰς ἐσωτερικῆς
καὶ ἐξωτερικῆς χρήσεως.

Διὰ τῆς τοιαύτης διαιρέσεως τοῦ βιβλίου τῆς ἀπογραφῆς
ἐπιτυγχάνεται ἢ ἐν τῷ βιβλίῳ ἀνεύρεσις τοῦ ἀντικειμένου ἐκεί-
νου περὶ τοῦ ὁποίου θὰ ἠγεύρετό ποτε ἀμφιβολία ἐὰν ὑπῆρχεν
ἐν τῇ σκευοθήκῃ, τῇ ἱματιοθήκῃ, τῷ μαγειρείῳ ἢ ἄλλοχου.

Πλὴν τούτου, διὰ τῆς τοιαύτης διαιρέσεως ἐπιτυγχάνομεν
καὶ τὴν εὐκολωτέραν καταχώρησιν παντὸς νέου ἀντικειμένου
ὅπερ θὰ εἰσῆγετο ἐν τῷ οἴκῳ καὶ ὅπερ δέον νὰ ἐγγράφηται εἰς

τὴν οἰκείαν μερίδα μετὰ τῆς χρονολογίας καὶ τῆς χρηματικῆς αὐτοῦ ἀξίας.

Ἐν περιπτώσει τέλος ἀπωλείας ἢ καταστροφῆς ἀντικειμένου τινὸς δέον ἐπίσης νὰ σημειῶμεν ταύτην εἰς τὸ βιβλίον τῆς ἀπογραφῆς διὰ διακριτικοῦ τινος σημείου καὶ οὐχι διὰ διαγραφῆς καὶ τοῦτο ἵνα διασώζηται ἡ ἐγγραφή τοῦ ὑπάρξαντος ἀντικειμένου, ἥτις διὰ πολλοὺς λόγους δέον νὰ μὲνη πάντοτε ἐμφανής.

Β΄.) Ἐλθωμεν ἤδη εἰς τὴν περιγραφὴν τοῦ ἐτέρου βιβλιαρίου τῶν καθημερινῶν ἐξόδων.

Σκοπὸς αὐτοῦ εἶναι ὅπως γνωρίσωμεν ὅποσα καὶ ὅποια ὑπῆρξαν τὰ ἐξοδα τοῦ οἴκου δι' ἐκάστην ἡμέραν. Πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τούτου πλείστοι προέτειναν τὴν διαίρεσιν ἐκάστης σελίδος τοῦ βιβλιαρίου εἰς στήλας ἐντὸς τῶν ὁποίων δέον νὰ ἐγγράφονται τὰ ἐξοδα τῆς τροφῆς, θερμάνσεως, ἱματισμοῦ καὶ λοιπῶν ἐξόδων.

Φρονοῦμεν ὅτι τοιαύτη τις λεπτομέρεια θὰ καθίστα δυσχερεστέραν τὴν τήρησιν τοῦ βιβλιαρίου τούτου καὶ διὰ τοῦτο θεωροῦμεν ἐνκόλιωτον ὅπως σημειοῦνται αἱ δαπάναι καθόσον αὗται γίνονται ἀνευ τινὸς διαιρέσεως αὐτῶν, κατὰ σειράν, χωρὶς ἐννοεῖται νὰ παραληφθῇ οὐδεμία ἐξ αὐτῶν. Τούτου γενομένου καὶ τῆς ἀθροίσεως τῶν ἐξόδων τελεσθείσης ὑπολείπεται μία ταξινόμησις αὐτῶν καθ' ἣν θέλουσι σημειωθῆ ἀνακεφαλαιωτικῶς τὰ δαπανηθέντα διὰ τροφήν, δι' ἱματισμόν, δι' ἔκτακτα κτλ.

ὑποθέσωμεν ὅτι κατεγράφησαν ἐν τῇ σελίδι 21ης 86ρίου 1902 ἀπαντα τὰ ἐξοδα τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ὅτι ἀθροισθέντα ἔδωσαν τὸν ἀριθμὸν 22.50 Ἡ ἀνακεφαλαίωσις γενήσεται ἐν τῇ αὐτῇ σελίδι ἢ καὶ ἐν τῇ ἀμέσως ἐπομένῃ ὡς ἐξῆς

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ ΕΞΟΔΩΝ 21 86ρίου 1902.

Τροφή	12.40
Ίματισμός	10.10
	<u>22.50</u>

Διὰ τῆς τοιαύτης ἀνακεφαλαιώσεως ἀποφεύγομεν τὴν πρὸς τοῦτο παρασκευὴν καταστήχου ἣτις εἶναι ἀπαραίτητος κατὰ τὸ σύστημα τῆς καταχωρήσεως τῶν καθημερινῶν ἐξόδων κατὰ στήλας φερούσας ἐπιγραφὴν Τροφή, Ίματισμός, Θέρμανσις κτλ., καὶ συγχρόνως δυνάμεθα κατὰ τὸ τέλος τοῦ μηνὸς ἀθροίζοντες τὰς ἀνακεφαλαιώσεις ἐκάστης ἡμέρας ν' ἀνεύρωμεν ὅποσα ἐδαπανήσαμεν διὰ τροφήν, πόσα δι' ἱματισμόν, πόσα δι' ἐνοίκιον, διὰ πλύσιν, δι' ὑπηρεσίαν, διὰ φάρμακα καὶ δι' ἕκτακτα ἐν γένει κρατοῦντες δι' ἕκαττον μῆνα ἐν καὶ μόνον βιβλιάριον ἀναλύσεως καὶ συνθέσεως τῶν μηνιαίων ἐξόδων.

Θεμιστοκλῆς Ξ. Ζύγουρας

Καθηγητῆς τῆς Λογιστικῆς ἐν τῇ Σχολῇ
τῶν ὑπαξιωματικῶν.

Παρασκευὴ κατ' οἶκον τῶν διαφόρων Liqueur (ἡδυπότων)

Εἰς 3 ὀκάδας ὕδατος διαλύομεν 3 ὀκάδας καὶ 300 δράμια σάκχαρον τῇ βοήθειᾳ θερμάνσεως. Ἀφοῦ τὸ σακχαροῦχον διάλυμα ψυχθῆ προσθέτομεν οἰνόπνευμα ἐκ σταφίδος 90 βαθμῶν, ὀκάδας 3 καὶ 100 δράμια καὶ ἀναταράσσομεν καλῶς. Εἰς τὸ οὕτω πως παρασκευασθὲν ὑγρὸν, προσθέτομεν 1 δράμιον περὶπου αἰθέριον ἔλαιον essence, τοῦ ἡδυπότου τὸ ὅποιον θέλομεν νὰ παρασκευάσωμεν ἦτοι Β α ν ἄ ν α, Ἀ ν α ν ἄ κτλ. καὶ χρωματίζομεν, ἐὰν θέλωμεν, δι' οἰουδῆποτε χρώματος, τῶν εἰδικῶν διὰ τὰ ἡδύποτα χρωμάτων.

ΠΕΡΙ ΚΡΕΩΣΚΟΠΙΑΣ

Ἡ σὰρξ τῶν σφαγίων ζῶων ἐνέχει μυϊκὰς ίνας, νεύρα, λίπος, αἷμα, λυμφατικὰ ἀγγεῖα, χόνδρους καὶ ὀστέα. Αἱ μυῖ- καὶ ίνες διὰ τοῦ συνδετικοῦ ἰστοῦ συνενδύμεναι εἰς δέσμας με- ταξὺ τῶν ὀπίων ὑπάρχει λίπος, ἀποτελοῦσι τὸ κρέας.

Ὁ μῦς τοῦ ζῶντος ζῴου εἶναι ἐλαστικὸς διαφανὴς καὶ ἀν- τιδράσεως σχεδὸν οὐδετέρας· μετὰ τὸν θάνατον δὲ γίνεται σκληρὸς καὶ παρέχει ἀντίδραπιν ὄξινον, δὲν εἶναι πλέον ἐλα- στικὸς οὔτε διαφανὴς, διασπᾶται εὐκόλως, ἀρχομένης δὲ τῆς σήψεως ἀναφαινεται ἐν αὐτῷ καὶ ἀλκαλικὴ ἀντίδρασις.

Ὁ συνδετικὸς ἰστός, ὅστις περικλείει τὰς μυϊκὰς ίνας εἶναι εἰς τὰ ὑγιᾶ ζῶα καὶ ἐν τῷ προσφάτῳ κρέατι λευκῶπὸς ἢ κι- τρινόλευκος, ἐνῶ εἰς τὰ ἐσθενῆ εἶναι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤτ- τον ἠλλοιωμένος, αἱματωδὴς καὶ ρυπαρῶς κεχρωσμένος.

Τὸ βρώσιμον κρέας εἶναι σκληρὸν καὶ ἐλαστικόν· τὰ διὰ πίεσεως τοῦ δακτύλου ἐπ' αὐτοῦ ἀποτυπώματα ἐξαφανίζονται μετὰ παρέλευσιν ὀλίγου χρόνου. Τὸ ἠλλοιωμένον κρέας εἶναι μαλακῆς συστάσεως, κολλῶδες καὶ μαραμμένον· τὰ δὲ διὰ τῶν δακτύλων ἐπὶ τούτου ἀποτυπώματα δὲν ἐξαφανίζονται.

Χαρακτηριστικὰ τοῦ κρέατος τῶν δια- φόρων ζῴων.

Βόειον κρέας. Ἐχει χονδρὰς ίνας χροιάν βαθεῖα ἐρυθράν καὶ ἐνέχει σκληρὸν λευκὸν ἢ κιτρινόλευκον λίπος. Τὰ κακῶς δια-

τραφέντα ζῶα παρέχουσι σκοτεινότερον κρέας, ἐν τῷ ὀπίῳ ὁ συνδεικτικὸς ἰσθὸς εἶναι καταφανεστέρως, τὸ λίπος δ' αὐτῶν εἶναι κίτρινον. Τὸ βόειον λίπος πρόσφατον μὲν κέκτηται ὁσμὴν οὐχὶ δυσάρεστον καὶ ἰδιόζουσαν, παλαιὸν δὲ ἀπόζει ὡς ἀπὸ τράγου.

Μόσχειον κρέας. Εἶναι ὠχρόν, ἐρυθρότερον μαλακὸν καὶ ὑδαρέστερον τοῦ βοείου. Τὸ χρῶμα αὐτοῦ δεικνύει τὴν ἡλικίαν τοῦ μόσχου. τὸ μᾶλλον ἐρυθρωπὸν εἶναι μόσχου μεγαλειτέρας ἡλικίας. Τὸ μόσχειον κρέας σχεδὸν δὲν ἔχει λίπος.

Προβάτειον κρέας. Ἐχει λεπτάς ἴνας, εἶναι ζωηρῶς ἐρυθρομέλαν καὶ στιλπνόν· ἡ γεῦσις τοῦ κρέατος ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἡλικίας· ζῶα μεταξὺ 2 καὶ 4 ἐτῶν παρέχουσι τὸ μᾶλλον εὐγεστον κρέας. Τὸ λίπος εἶναι καθαρῶς λευκόν, ἡ δὲ ὁσμὴ καὶ ἡ γεῦσις αὐτοῦ οὐχὶ εὐάρεστος.

Χοίρειον κρέας. Ἐνέχει ἄφθονα λίπη, τὸ δὲ χρῶμα αὐτοῦ ποικίλει μεταξὺ τοῦ ἀνοικτοῦ ροδόχρου καὶ τοῦ βαθέως ἐρυθροφαίου. Τὸ λίπος τῶν καλῶς διατραφέντων χοίρων μικρᾶς ἡλικίας εἶναι καθαρῶς λευκόν καὶ κοκκῶδες, ἐν ᾧ τῶν μεγαλητέρας ἡλικίας ἢ κακῶς διατραφέντων εἶναι κίτρινον καὶ ἀλοιφῶδες. Ἡ γεῦσις τοῦ χοιρείου κρέατος ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ εἶδους τῆς τροφῆς.

Τὸ αἰγείον καὶ τράγειον κρέας εἶναι ὁμοίον τῷ προβατείῳ, μόνον δὲ τὸ χρῶμα αὐτοῦ εἶναι ἀνοικτότερον.

Περὶ θηραμάτων (κυνηγίου)

Τὸ κρέας τῶν θηραμάτων ἐν γένει· εἶναι στερεώτερον τοῦ τῶν σφαγείων, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ φυλάσσεται πρὶν μαγειρευθῆ ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ἐν ψυχρῷ τόπῳ, ὅπως καταστῆ μαλακώτερον. Τὰ θηράματα πρέπει νὰ ἔχωσι τὴν θανατηφόρον πληγὴν, διότι ὅταν ἐλλείπει πιθανὸν ὅτι ὁ θάνατος τοῦ ζώου προῆλθεν

ἐξ ἀσθενείας τινός ἢ ἀσφυξίας. Ἡ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ζῶου ἐπιφερομένη πληγὴ δὲν παρουσιάζει αἰμόφυρτον ὀπήν, ὅπως συμβαίνει, ὅταν ἡ πληγὴ ἐπιφέρῃ τὸν θάνατον. Τὰ θηράματα γενικῶς προτιμῶνται ὅταν ἔχωσιν ὑποστῆ μέτριον βαθμὸν σήψευς. — Πρὸς ἐξέλεγχζιν τοῦ ὑγιοῦς κρέατος ἰσχύουσιν αἱ ἐξῆς συμβουλαί.

1) Ἀκατάλληλον πρὸς βρωσιν εἶναι τὸ κρέας πάντων τῶν ζῶων, ἅτινα ἀπέθανον ἐξ ἐσωτερικῆς παθήσεως ἢ κατὰ τὸν θάνατον αὐτῶν ὑπέστησαν ἀγωνίαν. Ἐπίσης ἀκατάλληλον εἶναι τὸ κρέας ὑγιῶν ζῶων, ἅτινα ἀπέθανον ἐξ ὑπερβολικῆς βασάνου καὶ ἐξαντλήσεως.

2) Ἀκατάλληλον πρὸς βρωσιν εἶναι τὸ κρέας ζῶων πασχόντων ἐκ λοιμωδῶν νόσων, αἵτινες δύνανται νὰ μεταδοθῶσι τοῖς ἀνθρώποις (ἀνθραξ, μᾶλις, λύσσα, εὐφλογία, τύφος, φθίσις).

Σημ. Εὐρίσκεται ἡ φυματίωσις εἰς τὸ κρέας ὡς ἐξῆς: 10—15 γραμμ. τῶν προσφάτων μεσεντερικῶν ἀδένων κατατέμνονται διὰ ψαλίδος, τὰ τεμάχια φέρονται ἐντὸς κωνικῆς φιάλης 100 κ. ἐ. προστίθεται θεικὸν ὄξύ (1.10) καὶ πωματίζεται ἡ φιάλη διὰ βάμβακος, ὅστις συγκρατεῖται ταινίαν χάρτου διαβραχεῖσαν διὰ σταλάγματος νιτρικοῦ μολύβδου (10]00) μετὰ πάροdon 6 ὥρων. ἂν ἡ ταινία χρωσθῆ ἀνοικτῆ, καστανόχρους ἢ μελανή, σκοτεινότερα δὲ ἰδίχα πρὸς τὸ κάτω μέρος, ἡ φυματίωσις τοῦ ζῶου εἶναι βεβίχα.

3) Ἐπιβλαβῆς εἶναι τὸ κρέας τῶν δηλητηριασθέντων ζῶων.

4) Ἐπιβλαβῆς εἶναι τὸ κρέας, ὅπερ ἐνέχει παράσιτα δυνάμενα νὰ ἐξακολουθήσωσι ζῶντα ἐν τῷ ἀνθρώπινῳ ὀργανισμῷ (χάλαζι, τριχίνες, ἐχινόκκοκοι).

5) Ἐπιβλαβές εἶναι τὸ σεσηπὸς κρέας.

Τῶν θηραμάτων τὸ δέριμα πρέπει νὰ ἦναι καθαρῶς λευκόν καὶ νὰ μὴ παρουσιάζῃ κυανᾶς κηλίδας, αἵτινες καθιστῶσι τὸ κρέας ὑποπτον.

Περὶ ἰχθυοσκοπίας.

Τὸ κρέας τῶν ἰχθύων εἶναι ἐκτὸς ὀλίγων ἐξαιρέσεων καθαρῶς λευκόν, ἡ δὲ ὑψὴ αὐτοῦ δὲν εἶναι διάφορος τῆς τοῦ κρέατος τῶν θηλαστικῶν ζώων.

Ἐξέλεγξις τῶν προσφάτων ἰχθύων· οἱ πρόσφατοι ἰχθύες ἔχουσι τὰ βράγχια ζωηρῶς ἐρυθρά, οὐχὶ κιτρινωπά, ὠχρὰ ἢ τεφρόχροα· τὰ τεχνητῶς βεβημμένα βράγχια εὐκόλως διακρίνονται ἀπὸ τῶν φυσικῶν, διότι τὰ δι' αἵματος βεβημμένα ἀπόπλύνονται, τὰ δὲ διὰ φουξίνης ἀποβάλλουσι τὸ χρῶμα δι' ἐμβαπτίσεως ἐν οἴνοπνεύματι. Οἱ νεκροὶ ἰχθύες βυθίζονται ἐν τῷ ὕδατι, ἐπιπλέουσι δὲ ἐπ' αὐτοῦ δταν ἐπέλθῃ ἡ σῆψις. Τὸ σεσηπὸς κρέας τῶν ἰχθύων ἔχει ἀηδῆ ὀσμὴν καὶ εὐκόλως ἀχωρίζεται ἀπὸ τῶν ὀστέων, τὰ δὲ διὰ τοῦ δακτύλου ἀποτυπώματα ἐπὶ τούτου ἀπομένουσιν.

Ἐπίσης διακρίνονται οἱ σεσηπότες ἰχθύες καὶ ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν. Οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν προσφάτων ἰχθύων προεξέχουσι καὶ εἶναι διαφανεῖς, οἱ δὲ τῶν μὴ ἐντελῶς προσφάτων ἀδιαφανεῖς, καὶ τὸ περίβλημα αὐτῶν εἶναι ἐρυθρόν.

Οἱ ἀστακοὶ πρέπει νὰ πωλῶνται ζῶντες, διότι τὸ κρέας τῶν τεθνεώτων ἀστακῶν εἶναι ἐπιβλαβές. Ἐνεκα τούτου ἐν Γερμανίᾳ ἡ ἀστυνομικὴ ἀπαγορεύει τὴν πώλησιν μὴ ζώντων ἀστακῶν.

Οἱ βροασμένοι ἀστακοὶ διακρίνονται, ἂν ζῶντες ἐθράσθησαν, ἐὰν τὰ πτερόγια τῆς οὐρᾶς εἶναι συνεσπειρωμένα, ἐν ᾧ τῶν μὴ τοιούτων εἶναι τετραμένα.

ΤΑ ΔΑΣΗ ΚΑΙ Η ΖΩΗ

 ΕΝ ὑπάρχει ἴσως ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἐρωτώμενος περὶ τοῦ τί ἐστὶν ἀναγκαιότερον διὰ τὴν ὑπαρξίν του, νὰ μὴ ἀπαντήσῃ, ὅτι τὸ πρῶτιστον καὶ ἀναγκαιότατον πάντων διὰ τὴν ζωὴν εἶνε βεβχίως ἡ τροφή καὶ δὴ εἰδικῶς ὁ ἄρτος. Μολαταῦτα ἄς μὴ φανῶ, παρακκλῶ, παραδοξολόγος, ἂν διακρωνῶν πρὸς τοῦτο, φαινομενικῶς ὁμῶς μόνον, ἀπαντήσω, ὅτι ἡ πρῶτιστη καὶ ἀναγκαιότερα ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς φύσεως παρεχομένων τῷ ἀνθρώπῳ ὑλῶν πρὸς θεραπείαν τῶν πολυπληθῶν αὐτοῦ ἀναγκῶν, μετὰ τὸν ἀέρα καὶ τὸ ὕδωρ δὲν εἶνε ἴσως ὁ ἄρτος ἀλλὰ τὸ ξύλον, ἢ καὶ ἂν θέλῃτε τὸ δάσος. Ἡ μεγαλητέρα σημασία, ἣν συνείθισε ν' ἀποδίδῃ ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν ἄρτον προέρχεται. τοῦτο μὲν, ἐκ συνηθείας, ἀφ' οὗ τὸ πλεῖστον ἴσως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους συνείθισε νὰ θεωρῇ ὡς βᾶσιν οὕτως εἰπεῖν τῆς τροφῆς του τὸν ἄρτον, τοῦτο δέ, διότι ἴσως ἄρτον μόνον δι' ἀντιτίμου δύναται ν' ἀποκτήσῃ ἢ κατοπιν ἐπιπόνου προσωπικῆς ἐργασίας πρὸς καλλιέργειαν ἐδάφους τινος, ἀποτελοῦντος διὰ τοῦτου ὁμῶς μέρος περιουσίας, ἐν ᾧ ξυλείαν, τοῦλάχιστον διὰ τὰς πρῶτας ἀνάγκας, ἥτοι πρὸς θέρμανσιν καὶ παρασκευὴν τροφῶν, δύναται εὐκολώτερον νὰ πορισθῇ ἄνευ ἀντιτίμου πόλλας καὶ ἄνευ οὐδενὸς ἀτομικοῦ κόπου συνηθέστερον, δι' ὃ καὶ ταύτην ἐθεώρησεν ὡς ἓν τῶν λεγομένων ἐλευθέρων ἀγαθῶν, ὅποια ὁ ἀήρ καὶ τὸ ὕδωρ.

Καὶ ὁμῶς, ρίψωμεν, παρακκαλῶ, ἐν οἴφδῃποτε χρόνῳ καὶ ἂν εὐρισκώμεθα, ἐν ἑταστικὸν βλέμμα περὶ ὕμῃς καὶ ἴδωμεν,

ἂν ὑπάρχη ὕλη τις ἄλλη πλὴν τῆς ξυλείας, ἣν ἀπαντῶμεν συ-
χνότερον. Εἴτε ἐν τῷ οἴκῳ, εἴτε ἐν πλοίῳ, εἴτε καθ' ὁδόν, εἴτε
ἐν σιδηροδρόμῳ, ὅπουδῆποτε δηλονότι εὕρισκόμεθα, τὴν ὕλην
ταύτην βλέπομεν ἀποτελοῦσαν τὸ πλεῖστον τῶν ἀντικειμένων
τῶν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς ζωῆς ἐφευρεθέντων καὶ κατασκευα-
ζομένων, ὧν ἄνευ δὲν δυνάμεθα κἂν νὰ φαντασθῶμεν τὴν ὑπερ-
ξιν καὶ ἐξακολούθησιν τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου. Οὐσιώδη μέρη
τῶν οἰκῶν καὶ πλοίων ἡμῶν, πάντα σχεδὸν τὰ ἐπιπλα αὐτῶν,
τὰ πλεῖστα τῶν προχείρων μηχανικῶν ἡμῶν ἔργων, κύρια μέρη
τῶν σιδηροδρόμων, οὐσιώδη μέρη πάντων ἡμῶν τῶν τε γεωρ-
γικῶν καθὼς καὶ τῶν βιομηχανικῶν ἐργαλείων, πάντα σχεδὸν
τὰ μεταγωγικὰ ἡμῶν μέσθ, δὲν κατασκευάζονται ἢ ἐκ ξύλου
κατὰ τὸ πλεῖστον. Ἄλλὰ καὶ ὁ χάρτης ἡμῶν, αὐτὸς ὁ μέγας
τοῦ πολιτισμοῦ ἀγωγός, μήπως ἐκ ξύλου κατὰ πλεῖστον δὲν
κατασκευάζεται; Καὶ δὲν εἶνε μόνον τὰ ἐν ὀλίγοις προαριθμη-
θέντα ἀντικείμενα, τὰ ἀπαραίτητα οὕτως εἰπεῖν διὰ τὴν ζωὴν
ἡμῶν, ἅτινα ἐκ ξύλου μόνον κατασκευάζονται, ἀλλ' ὑπάρχει
καὶ πληθὺς φαινομικῶς μὲν ἀσημάντων ἴσως ἀντικειμένων,
πράγματι ὅμως τόσον οὐσιωδῶν διὰ τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου,
ὥστε ἡ ἔλλειψις αὐτῶν θὰ καθίστα τὸν βίον ἡμῶν, ἂν ὄχι ἀδύ-
νατον, πολὺ ὅμως δύσκολον. Τίς ἐφαντάσθη λόγου χάριν τὴν
δυσκολίαν ἣν θὰ παρῆχεν εἰς τὴν εὐμάρειαν τοῦ βίου ἡ ἔλλει-
ψις τῶν πυρίων, κοινῶς σπύρτων δηλ., διὰ τὰ ὅποια ὅμως ἡ
ἐτησίᾳ κατανάλωσις ἐν Εὐρώπῃ μόνον ἀπαιτεῖ δέκα χιλ. κυ-
βικῶν μέτρων τετραγωνισμένης καθαρᾶς καὶ ἀρίστης ξυλείας
ἐλάτης καὶ λεύκης; Τίς θὰ ἐφαντάζετο τὴν δυσκολίαν, ἣν θὰ
παρῆχεν ἡ ἀντικατάστασις τῶν ξυλίνων ἤλων τῶν ὑποδημά-
των, ἢ αὐτῶν τουτων τῶν ξυλίνων ὑποδημάτων, δι' ὧν ὑπο-
δύονται πάντες σχεδὸν οἱ ναυτικοὶ καὶ γεωργικοὶ πληθυσμοί;

ἢ ἐπὶ τέλους πόσον βαρέως θὰ ἔφερε τὸ ὥραιον φῦλον τὴν ἔλλειψιν τῶν κομψῶν ξυλίνων τακουίνων, καθὼς καὶ τὴν ἔλλειψιν τῶν πολυπληθῶν ἐκ ξύλου μαγειρικῶν σκευῶν καὶ ἐργαλείων, τῶν τόσον ἀπαραιτήτων καὶ ἀναντικαταστάτων σχεδὸν δι' ἄλλης ὕλης; Τί θὰ ἐγίνετο, τέλος, ὁ οἶνος μας ἄνευ ξυλίνων βυτίων, καὶ πῶς θὰ ἐσθύνετο ἡ δίψα τῶν παγκοσμίων ζυθοποτῶν ἄνευ ξυλίνων δρυίνων βυτίων, ἐν οἷς τόσχα καλὰ διατηρεῖται καὶ δι' ὧν τόσον εὐκόλως μεταφέρεται τὸ παγκόσμιον αὐτὸ ἀναψυκτικόν; Πῶς ἐπὶ τέλους θὰ συνεσκευάζοντο καὶ πῶς θὰ προεφυλάσσοντο πάντα τὰ ἐν κυτίοις ἢ κιβωτίοις ἀποστελλόμενα γεωργικὰ καὶ βιομηχανικὰ προϊόντα; Ποία ὕλη, τόσον ἄφθονος, τόσον σχετικῶς εὐανος, μὲ τόσχα συνηνημένα προσόντα, ἐλαφρότητος, στερεότητος, καθαριότητος, ἐλαστικότητος κλ. θ' ἀντικαθίστα εἰς πάσαις τὰς προρρηθείσας χρήσεις τὸ ξύλον, ἂν τοῦτο πρὸς στιγμὴν ἐξέλιπεν;

Ἐκ τῶν ὀλίγων τούτων τῶν εἰς τὴν χρησιμοποίησιν τῆς ξυλείας μόνον, ἥτοι τοῦ κυριωτέρου βεβαίως, ἀλλ' ἐνός καὶ μόνου προϊόντος τῶν δασῶν, ἀναγομένων, ἀποδεικνύεται τρανῶς ὁ σύνδεσμος τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς μετὰ τῶν δασῶν. Ἀλλὰ μήπως τὰ δάση ξυλείαν μόνον παράγουσιν ἢ μήπως ἡ ξυλεῖα μόνον ὡς τοιαύτη χρησιμοποιεῖται; Ἐν πρώτοις ὑπὸ τῶν δασῶν παράγονται μίᾳ σειρᾷ ὄλη προϊόντων πολυποικίλων, τεινόντων εἰς τὴν θεραπείαν σειρᾶς ὄλης ἀναγκῶν τοῦ ἀνθρώπου. Τοιαῦτα προϊόντα εἶνε οἱ διάφοροι καρποὶ, τῶν δασ. δένδρων, τὰ φύλλα των, οἱ φλοιοὶ διαφόρων δένδρων καὶ ριζῶν, διάφοραι ρητίναι, αὐτὰ τὰ ἀγρίμια ἐπὶ τέλους, διάφορα φυτὰ αὐξάνοντα ἐντὸς δασῶν κλ. κλ.

Τὰ βαλανίδια, τὰ κάστανα, τὰ κηκίδια, τὰ σχινόφυλλα, ὁ βερφικὸς καὶ δεψικὸς ροῦς, ὁ ρεμνόσπορος, ἡ ρητίνη, τὰ διά-

φορα θηράματα, οίον έλαφροι, δορκάδες, άγριοι χοίροι, επί τέλους διάφοροι μύκητες (μανιτάρια) κλ. κλ. Πάντα ταυτα δέν συνδέονται άναποσπάστως μετά τής ζωής του ανθρώπου ; Ποία πληθός λ. χ. άντικειμένων κατασκευάζεται εκ βύρσης (δέρματος ζώου κατειργασμένου, κοινώς πετσιοῦ) όποίας και όπόσας άνάγκας τής ανθρωπίνης ζωής θεραπεύουσι ταυτα, και όμως ή παρασκευή αυτη των δερμάτων έλλείπει των αποκλειστικώς από των διαφόρων δασικων προϊόντων αποκτωμένων δεψικων ουσιων, (τανίνης) θά ήτο αδύνατος.

Μήπως όμως και εκ τής χημικής παρασκευής του ξύλου και άλλων δασικων προϊόντων δέν παράγομεν σειράν όλην προϊόντων, άπαραιτήτων δια τήν ύπαρξιν του ανθρώπου ; Η κυτταρίνη λ. χ. εκ τής ό εκλεκτός χάρτης και τσαυτα κοινής χρήσεως άντικείμενα, εκ ξυλείας και μόνον δέν παράγεται ; Το δια βιομηχανικούς σκοπούς οξος και οινόπνευμα (μεθυνέλαια) δέν είνε αποκλειστικά χημικά προϊόντα εκ ξύλου ; Η πίσσα τέλος και το κατράμη και μία όλόκληρος σειρά άλλων χημικων προϊόντων δέν αποκτάται δια τής χημικής όδοῦ εκ προϊόντων των δασων ; Τοιαύτη πολυειδής έξυπνρήτση των ανθρωπινων ανγκων, τελείται παρα τινος άλλου φυσικου προϊόντος ;

Μήτοι όμως και τροφήν και ένδυμα άκόμη δέν παρέχουσιν ήμιν τα δάση ; Έάν έξετάσωμεν ιστορικώς όλίγον τήν γένεσιν και άνάπτυξιν τής ζωικής ζωής και τής ανθρωπίνης ιδιαιτέρως, δέν εύρίσκομεν, ότι κοιτίς τής ζωής ταύτης παρσχοῦσα στέγην, τροφήν και ένδυμασίαν υπήρξεν άνεκαθεν και ύπάρχει έτι και νυν αποκλειστικώς σχεδόν το δάσος. εις όλους τοῦς έν άγρία καταστάσει βιοῦντας ; Τα ύψικάρηνα των δασων δένδρα παρέσχον και παρέχουν έτι τήν κυριωτέραν προ-

στασίαν ἀπὸ πάσης ἐπιβλαβοῦς φυσικῆς ἐπιβολῆς κατὰ τῆς ζωῆς, εἴτε ὡς τοιαῦτα ἐν τῷ δάσει ἰπτάμενα, εἴτε καὶ εἰς καλύβας καὶ στεγάζοματτα μεταποιούμενα. Οἱ καρποὶ τῶν δασικῶν δένδρων καὶ τὰ ἐν τοῖς δάσειν ἀγρίμια ἔθρεψαν καὶ τρέφουν ἀποκλειστικῶς τοὺς ἐν αὐτοῖς τὸ πρῶτον βιώσκοντας καὶ ἤδη οὐ μόνον τὰ ἐν τοῖς δάσει διαμένοντα ἀλλὰ καὶ πολλοὺς ἐν πόλεσι βιοῦντας. Αἱ δοξαὶ τῶν ἀγριμίων καὶ οἱ φλοιοὶ τοὺς ἐνέδυσαν καὶ τοὺς ἐνδύουν, αὐτοὶ τοὺς προήγαγον, τὰ δάση μόνον τοὺς διετήρησαν καὶ τοὺς ἐξέθρεψαν. Εἶνε λοιπὸν παράδοξον, εἶνε ἄτοπον, ἂν εἴπη τις, ὅτι ἄνευ δασῶν δὲ, θὰ ὑπῆρχε ζωὴ καὶ ὅτι καὶ σήμερον παρ' αὐτῶν αὕτη ἐξαρτᾶται καὶ δι' αὐτῶν ὡς δι' οὐδενὸς ἄλλου ἐξυπηρετεῖται !

Καὶ ἄχρις ἐνταῦθα δὲν ἐζητάσαμεν ἢ τὰς λεγομένας μόνον ἀμέσους ἐκ τῶν δασῶν ὠφελείας, τὰς καθισταμένας δηλονότι παντὶ ἀμέσως ἀντιληπτὰς. Ἄν ὁμῶς ἐξετάσωμεν κάπως βαθύτερον τὴν ἐπὶ τοῦ πλανήτου μας ἐπίδρασιν τῶν δασῶν, θὰ εὐρωμεν ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἐτέραν ἀπειρίαν ὠφελειῶν ἀπορρεουσῶν ἐκ τῶν δασῶν καὶ ἐπηρεαζουσῶν οὐσιωδῶς τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ δὲν πρόκειται μὲν ἤδη περὶ τῆς ἀναπτύξεως τῶν ὠφελειῶν τούτων ἐνταῦθα, ἀλλὰ πασίγνωστον πλέον εἶνε, ὅτι καὶ κλίμα, καὶ δημοσία υἱεία, καὶ κατανομὴ ὑδάτων, καὶ γονιμότης ἐδάφους, καὶ ὁ πλοῦτος, ἀκόμη καὶ ὁ πολιτισμὸς καὶ ὁ οἰκισμὸς αὐτὸς μιᾶς χώρας, καὶ, ὡς οἱ πλείστοι τῶν κοινωνιολόγων περὶδέχονται, καὶ αὐτὸ τὸ ἦθος τοῦ λαοῦ ἐκ τῆς ἐκτάσεως καὶ θκληρότητος τῶν δασῶν τῆς χώρας ἐξαρτῶνται.

Τὰ στενὰ ὄρια ἐνὸς ἡμερολογίου καὶ ὁ σκοπὸς αὐτοῦ δὲν ἐπιτρέπουσι νὰ ἐπεκταθῇ τις περισσότερον εἰς τὴν περιγραφὴν τῶν ἐκ τῶν δασῶν ὠφελημάτων, ἂν ὁμῶς εἰς ὅλα τὰ προρη-

θέντα προσθήσῃ τις ἀκόμη τὴν σπουδαιότητα, ἣν κέκτηνται τὰ δάση, οἱ μεγαλοπρεπέστεροι καὶ οὐσιωδέστεροι αὐτοὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ φυτικῆς βασιλείου, ὡς ἀεικίνητα καὶ παμμέγιστα ἐργαστάσια φυσικά, διηνεκοῦς παραγωγῆς ὀργάνικων οὐσιῶν καὶ ὀξυγόνου, τῶν δύο τοῦτέστι πρώτων καὶ ἀπκρικιτήτων στοιχείων διὰ τὴν ὑπαρξίν τοῦ ζωικοῦ κόσμου, θὰ συμφωνήσῃ βιβαίως μετ' ἐμοῦ καὶ δὲν θὰ εὕρη οὐδόλως πκράδοξον τὸ ἀξίωμα, «ὅτι ἡ ζωὴ καὶ τὰ δάση εἶνε ἐπὶ τοῦ γίνου τοῦλάχιστον κόσμου ὅσον ἀλληλένδετα, ὅσον ἀναπόσπκστα, ὥττε δικαίως καὶ θεωρῶνται ὡς ταυτόσημα», καὶ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἔν καὶ μόνον ἀσφαλές συμπέρασμα θὰ ἐξκγάγῃ πᾶς τις, ὅτι ὁ προάγων τὰ δάση, προάγει τὴν ζωὴν καθόλου καὶ τὴν εὐημερίαν τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς· ἰδιαιτέρως, καὶ ὅτι ὁ ἀγαπῶν τὰ δάση ἐπιτελεῖ ἔν εἶδος καθήκοντος χριτικικοῦ, ἔν εἶδος ἀγάπης πρὸς τὸν μέγιστον, εὐκολώτερον καὶ ἐλευθεριώτερον τῶν προμηθευτῶν καὶ προστατῶν του.

Ἀθῆναι, 30 Ὀκτωβρίου 1902

Κ. Μ. Σάμιος

Τμηματάρχης τοῦ δασικοῦ τμήματος ἐν τῷ
Υπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν

~~~~~
Λουῖστον διὰ τὰ ὑποκάμισα

Εἰς 200 γραμ. ὕδατος θερμοῦ διαλύομεν 20 γραμ Βορικόν ὄξυ καὶ 5 γραμ. Βόρακα Εἰς τὴν διάλυσιν αὐτὴν προσθέτομεν 4 γραμ. γόμας Τραγακάνθης καὶ ἀναταράσσομεν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὸ μίγμα μέχρις οὗ διαλυθῇ ἡ γόμα (ἐπὶ 3-4 ὥρας) Εἰς τὸ διάλυμα τοῦτο ἐμβαπτίζομεν βάμβακα, ἀλοῖφομεν τὰ σιδηρωθέντα πρότερον διὰ κόλας καὶ στιλβόνομεν διὰ τοῦ εἰδικοῦ σιδήρου.

Ἡ ΘΝΗΤΟΤΗΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΠΡΟΦΥΛΑΚΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

ΥΠΟ

ΑΛΚΙΒ. ΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Παιδιάτρου, ὑφηγητοῦ ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ.
Βραβευθέντος δι' ἀργυροῦ μεταλλίου ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας
τῶν Παρισίων.

ΜΕΛΕΤΩΝΤΕΣ καθ' ἐκάστην τὸ ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις ἐνδιεφέρον ζήτημα τῆς θνητότητος τῶν παιδῶν ἐν Ἀθήναις δὲν κρίνομεν ἄπο σκοποῦ ἵνα, χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ « Ἀθηναίου », προσφέρωμεν τὸ συμπέρασμα τῆς μελέτης ταύτης, ὄντες βέβαιοι ὅτι μεγίστης ὠφελείας προσγινόμεθα πρόξενοι, διότι τὸ ζήτημα τοῦτο ἐκτὸς τῆς ἐπιστημονικῆς του ἀξίας, ἐνέχει καὶ μεγίστην πρακτικὴν ὠφελείαν.

Ἡ θνητότης τῶν παιδῶν εἶναι κατὰπληκτικὴ ἐν σχέσει μετὰ τὴν θνητότητα τῶν ἄλλων ἡλικιῶν. Τοῦτο ἀποδεικνύει ἡ στατιστικὴ ἡμῶν· διότι ἐπὶ 28,569 θανάτων πάσης ἡλικίας κατὰ τὴν τελευταίαν 10ετίαν ἐν Ἀθήναις, οἱ 13.753 ἦτοι 48 13 % ἀφορῶσιν εἰς παιδιὰ ἀπὸ γεννήσεως ἄχρι δέκα ἐτῶν Ἡ ἡλικία ἡ ἀποτίνουσα τὸν μεγαλύτερον φόρον εἰς τὴν θνητότητα εἶναι τὸ πρῶτον ἔτος, διότι ἐκ τῶν 13.753 θανάτων παιδῶν ἡλικίας 0—10 ἐτῶν, οἱ 9.133 ἦτοι 66.19 % ἀνήκουσι τῷ

πρώτῳ ἔτει τῆς ζωῆς τὰ συνηθέστερα νοσήματα τὰ φονεύοντα τὰ παιδιά είναι κατὰ πρῶτον λόγον τὸ τοῦ γαστροεντερικοῦ σωλήνος, ἔπονται τὰ τοῦ ἀναπνευστικοῦ συστήματος, εἶτα τὰ μυοσπαστικὰ, τοῦ νευρικοῦ συστήματος κλπ.

Οἱ ἐκ τῶν νόσων τοῦ γαστροεντερικοῦ σωλήνος θάνατοι ἀνήλθον κατὰ τὴν στατιστικὴν μὴς εἰς 4.453 ἤτοι 32.27 % τῆς ὀλικῆς θνητότητος κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν. Ἡ ἡλικία ἢ μᾶλλον εὐπρόσβλητος ἐκ τῶν νοσημάτων τούτων εἶναι τὸ πρῶτον ἔτος, διότι ἐκ τῶν 4.453 θανάτων εἰς παιδιά ἀπὸ 0—10 ἐτῶν, οἱ 3.822 ἤτοι 85.84 % ἀνήκουσι τῷ α'. ἔτει.

Ἐν τῇ παρούσῃ μελέτῃ ἀρκούμεθα ν' ἀναπτύξωμεν ποῖα τὰ αἷτια τῆς καταπληκτικῆς θνητότητος ἐκ τῶν νόσων τοῦ γαστροεντερικοῦ σωλήνος καὶ ποῖα τὰ προφυλακτικὰ μέτρα.

Τὰ αἷτια ἀπορρέουσιν ἐκ τῆς ἀτελοῦς ἐφαρμογῆς τῶν ὑγιεινῶν κανόνων, δι' ὧν ἡ τρυφερὰ καὶ εὐθραστός αὕτη ἡλικία πρέπει νὰ προσταπίζεται. Ἐκ τούτων ἀναφέρομεν :

Τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς φυτικῆς γαλουχίας, ἣτις καὶ παρ' ἡμῖν δυστυχῶς συνήθης τυγχάνει. Ὄντως ὑπάρχουσι μητέρες αἷτινες ἐπιθυμοῦσαι νὰ διατηρήσωσι τὴν κομψότητά των, νὰ παρρυρίσκωνται εἰς τὰς ἐσπερίδας, τοὺς χορούς, τὰ θέατρα, ἀποφεύγουσι τὸ ἐπίπονον ἔργον τῆς τροφῆς, καὶ ἢ ὑποβάλλουσι τὸ νεογνόν των εἰς τὴν τεχνητὴν γαλουχίαν, ἢ τὸ ἐμπιστεύονται εἰς τροφόν.

Ἐπάρχουσι τούναντίον μητέρες αἷτινες, μολονότι ἐπιθυμοῦσι νὰ γαλουχήσωσι τὸ βρέφος των, δὲν δύνανται εἶτε ἕνεκα νοσήματός τινος, εἶτε λόγῳ νέας ἐγκυμοσύνης εἶτε καὶ λόγῳ πενίας, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει λίαν προῶρως καταφεύγουσιν εἰς τὴν τεχνητὴν γαλουχίαν, ἣτις ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὀλέ-

θρια ἀποτελέσματα ἐπὶ τῶν νεογνῶν καὶ γαλουχουμένων βρε-
φῶν ἐπιφέρει.

Πολλαὶ μητέρες καὶ ἰδίαι αἱ μὴ ἀνεπτυγμέναι ἔχουσι τὴν
κακὴν ἔξιν νὰ χορηγῶσιν ἀπὸ τοῦ 2ου καὶ 3ου μηνὸς εἰς τὰ
γαλουχούμενα παῖδιά καὶ τροφᾶς ποικίλας ἐκτὸς τοῦ γάλα-
κτος, αἵτινες προκαλοῦσι διαταραχὰς τοῦ γαστροεντερικοῦ σω-
λῆνος (διάρροϊαν, ἔμετον κλπ.). Σὺν τῷ χρόνῳ δ' αὐξάνουσι
ταύτας καὶ κατὰ τὸ τέλος τοῦ α'. ἔτους τὰ παῖδιά λαμβά-
νουσι μέρος εἰς τὰ κοινὰ τῆς οἰκογενείας γεύματα. Ἐκ τούτου
παντοῖαι βλάβαι τοῦ ἐντερικοῦ σωλῆνος παράγονται, χρονί-
ζουσαι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ καταλήγουσαι ὅτε μὲν εἰς ἀτροφίας,
ἄλλοτε εἰς καχεξίας ῥαχιτικές, καὶ ἄλλοτε εἰς θάνατον.

Μεγάλη θνητότης παρατηρεῖται εἰς τὰ τεχνητῶς διὰ γά-
λακτος αἰγός, ἀγελάδος ἢ καὶ ἄλλων οὐσιῶν διατρεφόμενα
βρέφη. Ἡ τεχνητὴ γαλουχία δὲν ἐπιτυγχάνει ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ,
διότι αἱ μητέρες ἀγνοοῦσι τοὺς ὑγιεινοὺς κανόνας τοὺς διεπον-
τας ταύτην, καὶ τοὺς ἀφορῶντας τὴν ποσότητα τοῦ γάλακτος
δι' ἕκαστον γεῦμα ἀναλόγως τῆς ἡλικίας τοῦ παιδίου, τὴν
ἀραιώσιν αὐτοῦ, τὴν ἀποστείρευσιν, τὰς ὥρας τῶν γευμάτων,
τὴν ἀπόλυτον καθαριότητα τοῦ θηλάστρου. Ἐὰν εἰς ταῦτα
προστεθῇ καὶ τὸ φύσει δύσπεπτον τοῦ γάλακτος τῶν ζώων,
ἰδοὺ ἐπαρκῆ αἷτια πρὸς παραγωγὴν δυσπεπτικῶν διαταραχῶν
κατ' ἐπανάληψιν, αἵτινες ἐπιφέρουσι τὰς ἀθρεψίας, τὸν ῥαχι-
τισμόν, τὰς δυσκρασίας, τὴν ἀναιμίαν, τὰς μολυσματικὰς ἐν-
τερίτιδας καὶ πλειστάκις τὸν θάνατον.

Ἡ πρόληψις πολλῶν μητέρων ὅτι αἱ διάρροϊαι αἱ μετὰ
τὸν 6ον μῆνα ἐπερχόμεναι ὀφείλονται εἰς τὴν ὀδοντοφυίαν καὶ
δὲν πρέπει νὰ θεραπεύωνται, ἀνάγεται εἰς τὰ αἷτια τῆς θνη-
τότητος. Ἡ πρόληψις αὕτη εἶναι ἐξηπλωμένη εἰς ὄλας τὰς

τάξεις τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας, καὶ οὕτω πολλὰ τρυφερὰ πλάσματα πάσχοντα διαταραχὰς τοῦ πεπτικοῦ συστήματος μένουσιν ἄνευ θεραπείας ἐπ' ἄρκετὸν χρόνον, ὅταν δι' ἡ νόσος ἐπιδεινωθῆ, τότε καταφεύγουσιν εἰς ἰατρὸν, ὅτε εἶνε ἄργά, διότι ἡ τοῦ ἰατροῦ συνδρομὴ ὅσον λελογισμένη καὶ ἂν ᾖ, τελείως ἀποτυγχάνει.

Ὁ πρόωρος καὶ ὁ ἀπότομος ἀπογαλακτισμὸς παλλάκις χρησιμεύει ὡς ἐφαρμογὴ γαστροεντερικῶν διαταραχῶν δυσιάτων ὡς τῆς ἑλλείψεως μητρικοῦ γάλακτος.

Ἡ ἑλλείψις ἀσύλων καὶ νοσοκομείων παιδῶν, ἐν οἷς νὰ καταφεύγῃσι τὰ ἄπορα παιδία οὐκ ὀλίγον συμβάλλει εἰς τὴν θνητότητα. Παλλάκις προσεκλήθημεν ἵνα ἐπισκεφθῶμεν παιδία ὅτε μὲν ψυχορραγοῦντα ὅτε δὲ νεκρὰ πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ χορηγήσωμεν ἄδειαν ταφῆς. Τὰ παιδία ταῦτα ἔμειναν ἄνευ ἰατρικῆς συνδρομῆς, διότι αἱ οἰκογένειαι ἐστεροῦντο καὶ αὐτοῦ τοῦ ἄρτου.

Ἡ θνητότης ἐκ τῶν νόσων τοῦ γαστροεντερικοῦ σωλήνος, εἶναι ἐπηυξημένη κατὰ τοὺς μῆνας τοῦ θέρους. Ὅντως δὲ κατὰ τὸ θέρος ἀναπτύσσονται αἱ θανατηφόροι χολεροειδεῖς γαστροεντερίτιδες αἰτινες παράγονται ὡς ἐκ τῆς ἀλλοιώσεως τοῦ γάλακτος ἥτις εἶναι ταχεῖα εὐθὺς ὡς ἡ θερμοκρασία ὑπερβῆ τοὺς 25⁰. Καὶ εἶναι ἤδη γνωστὸν ὅτι τὸ γάλα ἀλλοιοῦται ἐκ διαφόρων μικροοργανισμῶν εἰσερχομένων ἐν αὐτῷ ἐκ τῆς ἀτμοσφαιρας, ἐκ τῆς κόνεως, ἐκ τοῦ ἀκαθάρτου ὕδατος δι' οὗ καθαρίζονται τὰ γαλακτοδόχα σκεύη, ἐκ τῶν θηλῶν τῶν μαστῶν τῶν ἐρχομένων εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν κειράνων τῶν ζώων, ἢ καὶ μετὰ τῆς νομῆς τῶν ζώων, καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ἀγελάδος πασχούσης νόσον μεταδοτικὴν. Τινὲς τῶν μικροοργανισμῶν τούτων δὲν εἶναι μὲν νοσογόνοι, ἀλλ' ἀλλοιοῦσι τὸ

γάλα μεταδίδοντες αὐτῷ δηλητηριώδεις ιδιότητας, ἐνῶ τούναντίον ἄλλοι εἶναι νοσογόνοι, (ὡς ὁ τῆς φυματιώσεως, τοῦ κοιλιακοῦ τύφου, ὀστρακίξης, ἰλαρξς, διφθερίτιδος κλπ.) καὶ μεταδίδονται διὰ τοῦ γάλακτος εἰς τὰ γαλουχούμενα παιδιά.

Καὶ ταῦτα εἶναι ἐν ὀλίγοις τὰ κυριώτερα αἷτια τῆς θνητότητος ἐκ τῶν νόσων τοῦ πεπτικοῦ σωλήνος, ἧτις ἀποδεκατίζει τὰ βρέφη τῆς α'. παιδικῆς ἡλικίης.

Μέτρα προφυλακτικά.

Τὸ ζήτημα τῆς καταπληκτικῆς θνητότητος καὶ τῆς ἐντεῦθεν ἐλαττώσεως τοῦ πληθυσμοῦ, εἶναι ζήτημα λίαν ζωτικὸν διὰ τὴν Ἑλλάδα. Δημιουργεῖ παρ' ἡμῖν δυσάρεστον κατάστασιν, καὶ ἀνάγκη ὅπως ἀπασχολήσῃ τοὺς ὑγιεινολόγους, τοὺς ἄνδρας τοὺς περιφρόντιδας διὰ τὰ πλοῦτη καὶ τὴν ἐθνικὴν εὐημερίαν, διότι κατὰ τὴν γνώμην διασήμεου οἰκονομολόγου: «Τὸ μεγαλεῖον λαοῦ τινος στηρίζεται ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ τῶν παιδῶν του». Πρὸς καταπολέμησιν ὅθεν τῶν αἰτίων τῆς μεγάλης θνητότητος ἐκ τῶν νόσων τοῦ πεπτικοῦ σωλήνος, ἀνάγκη νὰ ἐνισχυθῇ δι' ὅλων τῶν δυνατῶν μέσων ἡ φυσικὴ γαλουχία, διότι τυγχάνει γνωστὸν ὅτι ἡ θνητότης εἰς τὰ φυσικῶς γαλουχούμενα παιδιά εἶναι ἐλαχίστη. Ἄλλ' ἐπειδὴ εἰς πολλὰς περιπτώσεις αὕτη εἶναι ἀδύνατος εἴτε λόγῳ πενίας εἴτε λόγῳ νοσήματος τῆς γαλουχούσης, ἔδει τὸ Κράτος καὶ οἱ Δῆμοι νὰ λαμβάνωσι μέτρα προασπίζοντα τὰς τοιαύτας μητέρας καὶ τὰ βρέφη.

Ἄλλ' ἐν Ἀθήναις οὐδὲν τοιοῦτον μέτρον ἐλήφθη μέχρι σήμερον, ἐνῶ τούναντίον ἐν Εὐρώπῃ ἄπειρα τοιαῦτα προασπίζοντα τὸ γαλουχούμενον βρέφος ἀπὸ τὸν θάνατον ἐλήφθησαν. Ἐπικρατεῖ μάλιστα μεταξὺ τῶν διαφόρων πόλεων καὶ

άνταγωνισμός τις περί τού τίς νά δώση τήν μικροτέραν θνητότητα. Ἐν Γαλλίᾳ καί Ἀγγλίᾳ ἀπειράριθμα σωματεῖα ἔχουσιν ὀργανωθῆ καί διάφορα φιλανθρωπικά καταστήματα ἔχουσιν ἰδρυθῆ σκοπὸν ἔχοντα τήν προστασίαν καί βοήθειαν τῶν γαλουχομένων ἀπόρων βρεφῶν. Ὅταν δι' οὓς λόγους ἐξεθέσαμεν ἡ μήτηρ δέν δύναται νά γαλουχήσῃ τὸ τέκνον της, οὔτε νά προσλάβῃ τροφόν, ἐπιβάλλεται τότε ἡ τεχνητὴ διά γάλακτος ἀγελάδος ἢ αἰγὸς γαλουχία, ἣτις ὁμως ἀνάγκην βελτιώσεως ἔχει, διότι ὡς σήμερον ἐφαρμόζεται δέν ἐπιτυχάνει δι' οὓς λόγους ἐξεθέσμεν ἀνωτέρω, ἐκ τούτου δέ καί ἡ μεγάλη θνητότης εἰς τὰ τεχνητῶς γαλουχομένα παιδιά. Διὰ νά ἀποφύγωμεν δέ καί τὰς ἀλλοιώσεις τοῦ γάλακτος τῶν ζώων ἐπενοήθη ἡ χρῆσις τοῦ ἀπεστερωμένου ἣτις καί παρ' ἡμῖν καί ἐν Εὐρώπῃ παρέσχεν εὐάρεστα ἀποτελέσματα. Ἄλλ' αἱ ἐνδεεῖς οἰκογενεῖαι, δέν δύνανται νά κάμωσι χρῆσιν τούτου, καί καλὸν ἤθελεν εἶναι νά συστηθῶσιν οἰκονομικὰ συστήτια γάλακτος ἐν οἷς νά διενεργῆται ἡ ἀποστείρωση τοῦ γάλακτος καί ἡ διανομὴ αὐτοῦ ἢ δωρεὰν ἢ ἐπὶ εὐτελεῖ τιμῇ εἰς τὰς ἀπόρους οἰκογενείας μεθ' ὀδηγιῶν διὰ τὴν χρῆσιν αὐτοῦ. Εἰς τὰ συστήτια ταῦτα δέον νά κομίζωνται τὰ διατροφόμενα βρέφη νά σταθμίζωνται, νά ἐπιθεωρῶνται ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου ἰατροῦ καί οὕτω θά παρακολουθῆται ἡ κανονικὴ πρόοδος τούτων.

Ἀνάγκη ὅθεν νά ἐπιδιωχθῆ ἡ φυσικὴ γαλουχία καί ἐν ἔλλειψει ταύτης ἡ δι' ἀπεστερωμένου γάλακτος διατροφή τῶν παιδῶν, νά προγραφῶσι δέ αἱ ἀμυλοῦχοι τροφαὶ αἱ χορηγούμεναι τοῖς βρέφεσι προώρως καί ἀπὸ τῶν πρώτων μηνῶν, ὁ δέ ἀπογαλακτισμὸς νά μὴ διενεργῆται προώρως ἢ ἀποτόμως. Ἄν τὰ μέτρα ταῦτα παραμελῶνται κατὰ τὸν χειμῶνα, κατὰ

τὸ θέρος ὁμοίως ὅτε τὰ νοσήματα τοῦ πεπτικοῦ σωλήνος εἶνε συχνότερα ἐπιβάλλονται.

Ἐκτὸς τῶν μέτρων τούτων κρίνομεν ἀναγκαῖον καὶ τὴν σύστασιν φροντιστηρίων διὰ τὰ γαλουχούμενα παιδία. Τὸ ἀρτιγέννητον βρέφος ἔχει ὀλιγωτέρας ἐλπίδας νὰ ζήσῃ 10 ἡμέρας, ἢ εἰς γέρων 90 ἐτῶν. Δὲν ἀρκεῖ ν' ἀποτρέψῃ τὸν θάνατον τοῦ παιδίου οὔτε ἡ μητρικὴ στοργὴ οὔτε τὸ ἐνδιαφέρον αὐτῆς. Ἀνάγκη ἰατρικὸς ὀρθολόγος νὰ ἐπιβλέπῃ τοῦτο ἄχρι τοῦ ἀπογαλακτισμοῦ. Τὸ γαλουχούμενον βρέφος πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς πάσχον καὶ ὑπὸ τὴν διηνεκὴ ἐπιβλέψιν τοῦ ἰατροῦ. Ἐν τοῖς φροντιστηρίοις ὅθεν τούτοις θὰ κομίζονται ἀπὸ τῆς ἐβδομάδος τὰ βρέφη θὰ σταθμίζονται, θὰ ἐξετάζονται, καὶ ἀναλόγως τῆς προόδου ἢ μὴ αὐτῶν θὰ ρυθμίζονται ἡ περαιτέρω διαίτα, θὰ χορηγῶνται τὰ κατάλληλα φάρμακα, καὶ θὰ δίδονται αἱ ἀναγκαῖαι ὁδηγίαι εἰς τὴν μητέρα διὰ τὴν περαιτέρω διατροφήν τοῦ παιδίου.

Διὰ νὰ καταπολεμηθῇ ὁμοίως εἶτε τελεσφόρως ἡ μεγάλη θνητότης ἀναγκαῖον κρίνομεν νὰ ὀργανωθῇ ἰδιαιτέρον σωματεῖον, ἐν τῷ ὁποίῳ οὐ μόνον ἰατροὶ οἱ περὶ τὴν ὑγιεινὴν τῶν παιδίων ἀσχολούμενοι νὰ συμμετέχωσιν, ἀλλὰ καὶ ὁ κλῆρος, καὶ αἱ διδασκάλισσαι, καὶ αἱ μαῖαι, ἰδιαιτέρως δὲ κυρίαι, αἵτινες πρέπει νὰ ἔχωσι τὸ ἐνεργότερον μέρος εἰς τὸ σωματεῖον τοῦτο.

Τὸ σωματεῖον τοῦτο νὰ φροντίσῃ διὰ διαφορῶν δημοσιευμάτων, διὰ τοῦ τύπου, νὰ καταστήσῃ γνωστὸν εἰς τὰς μητέρας τὸν τρόπον τῆς διατροφῆς τῶν νέκνων των, καὶ νὰ δίδῃ τοὺς κανόνας τῆς ὑγιεινῆς, τοὺς ἀφορῶντας εἰς τὴν ποσότητα τοῦ γάλακτος εἰς τὴν ἀραίωσιν αὐτοῦ, εἰς τὰς ὥρας τῶν γευμάτων, εἰς τὴν κτηριότητα τοῦ θηλάστρου κλπ. Πρὸς τούτοις δὲ νὰ συντάξῃ ὁδηγίαι τῆς ὑγιεινῆς τῶν βρεφῶν

καὶ νὰ καταστήσῃ ταύτας τὸ ὑπουργεῖον ὡς μάθημα ὑποχρεω-
τικὸν εἰς τὰ σχολεῖα τῶν θηλέων, εἰς τὰς σπουδαζούσας
μαίας, αἵτινες ἐξερχόμεναι τοῦ μαιευτηρίου διπλωματοῦχοι,
θὰ γνωρίζωσι τὸν κανόνα τῆς ὑγιεινῆς τῶν βρεφῶν καὶ θὰ ἐνε-
ργῶσιν ἐπ' ἀγαθῶ τῶν ὑπάρξεων τούτων ἀφοῦ ἤδη ἐρωτώμεναι
δίδουσι συμβουλὰς πρὸς βλάβην αὐτῶν.

Δὲν εἶναι τοῦ λοιποῦ ἐπιτετραχμμένον ν' ἀγνοῶνται τὰ
στοιχεῖα τῆς ηροληπτικῆς ἱατρικῆς καὶ δίκαιον θεωροῦμεν
τὴν εἰσαγωγὴν μαθημάτων ὑγιεινῆς εἰς τὰ σχολεῖα, διότι ἡ
ἱατρικὴ καὶ πολλῶ μᾶλλον ἡ ὑγιεινὴ τείνουσι ν' ἀπλοποιη-
θῶσι σήμερον χάρις εἰς τὰς θυμασίας ἀνακαλύψεις τοῦ Ra-
steur καὶ δὲν πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς μυστήριον.

**Υγρὸν κατὰ τοῦ ἐλαιώδους ἐπιστρώματος τοῦ
προσώπου καὶ τῶν χειρῶν**

Ὅταν τὸ πρόσωπον ἐκκρίνει ἐλαιώδη οὐσίαν λαμβάνομεν
ροδόφιλα δραμ. 10, ὄξος λευκὸν ἀριτίνωτον δραμ. 100, ἐμβρέ-
χομεν τὰ φύλλα εἰς τὸ ὄξος μίαν ἐβδομάδα καὶ τὰ ἐκθλίβομεν.
Προσθέτομεν εἶτα εἰς τὸ ὑγρὸν ἀπόσταγμα ρόδων δραμ. 100
καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ μίγματος λαμβάνομεν μίαν κουταλιὰν τῆς
δούπας, τὸ ἀναμειγνύομεν μὲ ποτῆριον ὕδατος βροχίνου καὶ
πλένομεν τὸ πρόσωπον καὶ τὰς χεῖρας.

Καθαρισμὸς μαρμάρων

Λαμβάνομεν διττανθρακικῆς σόδας μέρη 2

Κρητίδος λεπτοτάτης » 1

Ὑδατος ὅσον ἀρκεῖ ὅπως σχηματισθῆ πολτός.

Τρίβομεν ἰσχυρῶς τὸ μάρμαρον διὰ τοῦ ἄνω μίγματος καὶ
τὸ πλένομεν διὰ σάπωνος:

ΕΥΡΕΣΙΣ ΤΟΚΟΥ

ΔΙΑ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

ΤΩΝ ΣΤΑΘΕΡΩΝ ΠΟΛΛΑΠΛΑΣΙΑΣΤΩΝ

Πρὸς εὔρεσιν τοῦ τόκου ποσοῦ τινος ὁσάκις τὸ τοκοφόρον χρονικὸν διάστημα σύγκειται ἐξ ἡμερῶν μόνον πολλαπλασιάζομεν τὸ κεφάλαιον ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν τοκοφόρων ἡμερῶν τὸ δὲ γινόμενον τοῦτο καλούμενον τοκάριθμον πολλαπλασιάζομεν ἐπὶ τὸν τόκον τῆς μιᾶς δραχμῆς ἐπὶ μίαν ἡμέραν.

Τὸ δεῦτερον τοῦτο γινόμενον παριστᾷ τὸν ζητούμενον τόκον τοῦ δοθέντος κεφαλαίου.

Ὁ τόκος τῆς μιᾶς δραχμῆς ἐπὶ μίαν ἡμέραν ποικίλων ἀναλόγως τοῦ ἐπιτοκίου καλεῖται σταθερὸς πολλαπλασιαστικῆς, εἶναι δὲ διάφορος διὰ τὸ ἐκ 365 ἡμερῶν συγκείμενον ἀστικὸν ἔτος καὶ διάφορος διὰ τὸ ἐκ 360 ἡμερῶν κατὰ συνθήκην συγκείμενον ἐμπορικὸν τοιοῦτον.

Πίναξ σταθερῶν πολλαπλασιαστικῶν τοῦ ἐκ 365 ἡμερῶν ἀστικοῦ ἔτους.

1/4	0/0	0,0000068	6	0/0	0,0001644	
1	0/0	0,0000274	6	1/2	0/0	0,0001781
1	1/2	0/0	7	0/0	0/0	0,0001918
2	0/0	0,0000548	7	1/2	0/0	0,0002055
2	1/2	0/0	8	0/0	0/0	0,0002192
3	0/0	0,0000822	8	1/2	0/0	0,0002329
3	1/2	0/0	9	0/0	0/0	0,0002466
4	0/0	0,0001096	9	1/2	0/0	0,0002603
4	1/2	0/0	10	0/0	0/0	0,0002740
5	0/0	0,0001370	11	0/0	0/0	0,0003014
5	1/2	0/0	12	0/0	0/0	0,0003288

**Πίναξ σταθερῶν πολλαπλασιαστῶν τοῦ
ἐκ 360 ἡμερῶν ἐμπορικοῦ ἔτους.**

1] ₄ 0 ₀	0,0000069	5 ¹] ₂ 0] ₀	0,0001528	11 0] ₀	0,0002055
1 0] ₀	0,0000274	6 0] ₀	0,0001667	12 0] ₀	0,0003333
1 1] ₂ 0] ₀	0,0000417	6 ¹] ₂ 0] ₀	0,0001806		
2 0] ₀	0,0000556	7 0] ₀	0,0001944		
2 1] ₂ 0] ₀	0,0000694	7 ¹] ₂ 0] ₀	0,0002083		
3 0] ₀	0,0000833	8 0] ₀	0,0002222		
3 1] ₂ 0] ₀	0,0000972	8 ¹] ₂ 0] ₀	0,0002361		
4 0] ₀	0,0001111	9 0] ₀	0,0002500		
4 1] ₂ 0] ₀	0,0001250	9 ¹] ₂ 0] ₀	0,0002639		
5 0] ₀	0,0001389	10 0] ₀	0,0002778		

Κατὰ ταῦτα δοθέντος νὰ εὕρωμεν τὸν τόκον τοῦ ποσοῦ δρ. 17345 ἐπὶ 75 ἡμέρας πρὸς 6 1)2 τοῖς 0)0 ἑτησίως πολλαπλασιάζομεν τὸ κεφάλαιον ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἡμερῶν·

$$\text{ἦτοι: } 17345 \times 75 = 1300875$$

Τὸ δὲ γινόμενον 1300875 (τοκαριθμῶν), πολλαπλασιάζομεν ἐπὶ τὸν ἐν τῷ πίνακι σημειούμενον τόκον τῆς μιᾶς δραχ. ἐπὶ μίαν ἡμέραν ὅστις διὰ τὸ δοθὲν ἐπιτόκιον τῶν 6 1)2 τοῖς 0)0 καὶ διὰ τὸ ἐμπορικὸν ἔτος εἶναι 0,0001806·

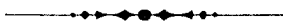
$$\text{ἦτοι: } 1300875 \times 0,0001806 = 234,938$$

τὸ νέον τοῦτο γινόμενον 234,938 εἶναι ὁ ζητούμενος τόκος.

Τῆς μεθοδοῦ ταύτης δύναται νὰ γίνῃ χρῆσις καὶ εἰς τοὺς τοκοφόρους λογαριασμοὺς καὶ εἰς τὸν πίνακα τῶν προεξοφλήσεων, ἐπὶ τῶν ὁποίων πρὸς εὕρεσιν τοῦ τόκου πολλαπλασιάζομεν τὴν διαφορὰν ἐπὶ τῶν πρώτων τὸ ἄθροισμα δὲ τῶν τοκαριθμῶν ἐπὶ τῶν δευτέρων ἐπὶ τὸν πρὸς τὸ δοθὲν ἐπιτόκιον ἀντιστοιχοῦντα τόκον τῆς μιᾶς δραχμῆς καὶ εὕρισκομεν τὸν ἀντίστοιχον τόκον.

Δ. Φακίδης

Δοκιμητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς κτλ.

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

Μεγάλη εὐεργεσία διὰ τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν ἠθέληεν εἶσθαι ἂν ἦτο δυνατόν νὰ προστεθῆ εἰς τὰ σχολεῖά μας καὶ μία ἄλλη διδασκαλία, ἀρνητικὴ αὐτῆ, ἀλλ' ἔχουσα τὴν πρακτικὴν ἀξίαν ὅσην καὶ αἱ θετικώτεροι : ἡ διδασκαλία κατὰ τῆς πολιτικῆς. Ὁ Ἕλλην ἔχει, φαίνεται, ἔμρυτον τὸ πολιτεύεσθαι· ἀπὸ μικρὸν παιδί αὐτὸ εἶνε τὸ εἶνε, τὸ ὄνειρόν του, τὸ ἰδχνικόν του· εἰς τὴν νεκνικὴν ἡλικίαν ἀναπτύσσεται εἰς ἔρωτα μέχρι νοσολογικῆς μορφῆς, παραμένει δὲ ζωηρότατον μέχρι βαθέος γήρατος. Νομίζει τις ὅτι εἶνε ἓν ἀπομεινάριον τοῦ ὀργανισμοῦ μας, ὅπερ ἐκληρονομίσκαμεν ἀπὸ τῶν κκκῶν ἰδιοφυῶν τῶν ἀχνάτων προγόνων. Εἶνε ἡ ἠθικὴ σκωλικοειδῆς ἀπόρυσις τοῦ σημερινοῦ Ἕλληνος, δηλαδὴ ὄργανον ὄχι μόνον ἐντελῶς ἀχρηστον ἀλλὰ καὶ ἐπιβλαβέστατον, καὶ τὸ ὅποῖον εὐτυχῆς θὰ ἦτο ἐκείνος ὅστις δὲν τὸ ἔχει.

Αὐτὴν τὴν σκωλικοειδῆ ἀπόρυσιν ἠμπορεῖ νὰ τὴν ἐξαφανίσῃ τὸ σχολεῖον, ἂν μὴ διὰ κινδυνώδους ἐγχειρήσεως, ἀλλὰ διὰ βραδείας καὶ μεθοδικῆς θεραπείας ; Ἴδου τὸ ζήτημα τὸ ὅποῖον ὑποβάλλω εἰς τοὺς σοροὺς παιδαγωγούς μας.

Πλανῶνται οἰκτρῶς οἱ ταυτίζοντες τὸν ἔρωτα τῆς πολιτικῆς πρὸς τὴν ἀγάπην τῆς πατρίδος. Ἔτερον ἐκάτερον. Βεβαιότατα δέ, ἐν τοῖς πλείστοις ἐπέρχεται συγκρούσις μεταξὺ τῶν ὄλων διαφόρων τούτων αἰσθημάτων. Οἱ ἐμμανέστεροι πολιτικολόγοι ὄλων τῶν ἐποχῶν καὶ ὄλων τῶν ἰθῶν δὲν ὑπῆρ-

ξαν καὶ οἱ φλογερώτεροι πατριῶται. Ἀπ' ἐναντίας μεταξὺ τῶν μεγάλων πολιτευτῶν ὑπῆρξαν πλείστοι ὅσοι προδότες τῆς πατριδος των, φαῦλοι, καταχρηστικῆ τῶν δημοσίων χρημάτων, δωροληπταί, μίσθια ὄργανα τῶν ξένων, πολλάκις δέ, παρατυρόμενοι ὑπὸ τοῦ ἀγρίου πάθους τῆς πολιτικῆς ὑπερσχύσεως καὶ χάριν ἐκδικήσεως πολιτικῶν ἀντιπάλων ἐν τῇ αὐτῶν πατρίδι. προὐκάλεσαν τὴν ἐπικουρίαν αὐτῶν τῶν ἐθνῶν τῆς πατριδος, πρὸς μεγίστην βλάβην αὐτῆς. Ἐνῶ οἱ ἀγνότεροι, οἱ θερμότεροι, οἱ εὐγενέστεροι πατριῶται, οἱ προσεγκόντες θυσίαν ἐκυτοῦς, τὰς περιουσίας των, τὰς οἰκογενείας των εἰς τὸν βωμὸν τῆς πατριδος κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν κινδύνων ὑπῆρξαν οἱ οὐδέποτε ἀναμιχθέντες εἰς τὴν πολιτικὴν. Κιρκινάτος, Γκριβάλδης, Οὐάσικτων, Φραγκλίνος, οἱ ἰδικοί μας, οἱ ἰδανικοὶ δηλαδὴ ἥρωες τῶν ἐθνῶν δὲν προῆλθον ἐκ τῆς πολιτικῆς, ἀνεμίχθησαν δὲ εἰς αὐτὴν μόνον ἐξ ἀνάγκης. ὑψωθέντες ἐπὶ τῶν ὤμων τῶν λαῶν, οἵτινες ἐκόντες ἄκουστες ἀνεβίβασαν αὐτοὺς εἰς τὰ ὑψῆτα, ὅταν ἡ δόξα των εἶχε δημιουργηθῆ ἄνευ καὶ ἐκτὸς τῆς πολιτικῆς.

Νεολαία ὑγιής, χρήσιμος εἰς τὴν πατρίδα, περὶ σκευάζουσα τὴν δόξαν τῆς πατριδος, θεμελιούσα τὸν πλοῦτον, τὴν ἰσχὺν καὶ τὸ μεγαλεῖον αὐτῆς εἶνε ἡ νεολαία ἢ μηδὲ ὅπως μεριμνώσα, ἢ ἐντελῶς ἄγνοοῦσα τὴν πολιτικὴν.

Μικρὸν μετὰ τὸν τελευταῖον γερμανογαλλικὸν πόλεμον ἐσπούδαζον ἐν Γερμανίᾳ καὶ ἐσχετίσθησαν στενώτατα μετὰ τῆς μαθητιώσεως νεολαίας, ἀνήκων κἀγὼ εἰς ἐν πανεπιστημιακὸν corps (σωματεῖον). Τὰ ἔθιμα τούτων τῶν σωματείων εἶνε πασίγνωστα. Ζυθοποσία κατὰ κόρον, μέχρι καταστροφῆς τοῦ στομάχου, μονομαχίαι μέχρι παραμορφώσεως τοῦ προσώπου, ἐκδρομαὶ εἰς τὰς ἐξοχὰς διὰ μακρῶν πεζοποριῶν, ἄσματα πα-

τριωτικά καὶ ἐρωτικά, γυναῖκες, σκυλιὰ, ἀθλητισμὸς κτλ. Πολι-
τικαὶ καὶ θρησκευτικαὶ κουβένται αὐτῆρῳ ἀπχορευόνται. Μοὶ
συνέβη πολλάκις νὰ ἐρωτήσω τοὺς λαμπροὺς ἐκείνους νέους ποῖος
ἦτο ὁ πρωθυπουργὸς τῆς πατρίδος των καὶ—ἐντρέπομαι δι'
ἐμὲ νὰ τὸ εἶπω—αὐτοὶ μὲν ἠγνόουν τὸνομὰ του, ἐγὼ δὲ ἤξευρα
μὲ τὸ νὶ καὶ μὲ τὸ σίγμα ὅχι μόνον τὸν πρωθυπουργὸν των
καὶ ὄλους τοὺς ὑπουργοὺς των ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς πρωθυ-
πουργοὺς τῶν λοιπῶν κρατῶν τῆς Εὐρώπης ! Αἱ λοιπόν, αὐτοὶ
οἱ νέοι, ἢ οἱ πρὸ αὐτῶν μαθητεύσαντες πρὸ ὀλίγων ἐτῶν, ὅταν
ἐξερράγη τὸ πολεμικὸν σάλπισμα, ὅταν ἐκούσθη μὲ ἄγριον μέ-
νος, ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς Γερμανίας, τὸ τραγοῦδι :

Fest steht und treu
die Wacht am Rhein !

ἔτρεχον σωρηδόν, αὐθορμήτως, μὲ ἐνθουσιασμόν, μὲ μανίαν εἰς
τὴν κραυγὴν τοῦ κινδύνου τῆς πατρίδος !

Ἀπαλλαγέντες δὲν ὑπῆρχον μεταξὺ αὐτῶν. Ἐνθυμοῦμαι
δὲ πολὺ καλὰ ἔνχ φίλον μου, μηχανικόν, ἔχοντα ἀσθενὲς τὸ
στῆθος, ὁ ὁποῖος ἦτο ἐκ τῶν πρώτων δραμόντων καὶ ὁ ὁποῖος
ἀσθενήτας βρύτατα ὑπέκυψε μετὰ τινα ἔτη εἰς τὸ μοιραῖον.

Τὸ δὲ ἄθος τῆς ἀγγλικῆς νεολαίας, οἱ σφριγῶντες νεανῖαι
οἱ ὁποῖοι ἐπὶ τριετίαν ὄλην ἐπολέμησαν εἰς τὰ φρικτικὰ πε-
δία, καὶ ὧν πλεῖστοι ὅσοι μαχόμενοι εἰς τὰς πρώτας γραμ-
μὰς ἐτάφησαν ἐκεῖ πρὸς αἰδῖον κλέος τῆς μεγάλης πατρίδος,
αὐτοὶ οἱ δημιουργοὶ καὶ τὰ στηρίγματα τοῦ λαμπροτέρου καὶ
κραταιοτέρου τῶν κρατιῶν, πῶς ἐκπαιδεύονται εἰς τὰ σχο-
λεῖα καὶ τὰ πανεπιστήμια των ; Τὸ γνωρίζει ὁ κόσμος ὄλος :
Ὁ ἀθλητισμὸς, αἱ ἐκδρομαὶ, πρκαστάσεις ἀρχαίων δραμά-
των, οἰκογενειακαὶ ἀναστροφαὶ, ὀλίγη μουσικὴ καὶ τὰ μαθή-
ματά των. Περὶ πολιτικῆς οὐδὲ ὑπόνοια. Καὶ ὁμως ἐκ τοιοῦ-

των φυτωρίων ἐξῆλθον οἱ Πίτ, οἱ διοικήσαντες τὴν Ἀγγλίαν εἰς ἡλικίαν καθ' ἣν ἄλλοι ἀπαιτοῦσιν ἐν δίπλωμα πανεπιστημίου καὶ ὁ Πήλ, ὅστις εἰς ἡλικίαν 22 ἐτῶν ἦτο ὑφυπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν ! Ἀπὸ τοῦ πανεπιστημίου, ὅπου ἐμελέτων μόνον καὶ διεσκέδων, διὰ μιᾶς εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ τόπου ! Ἡ προπόνησις διὰ συλλαλητηρίων, διαδηλώσεων, κομματικῶν ἀγορεύσεων, ἐπαρχιακῶν ἐνεργειῶν κτλ. ἐθεωρεῖτο καὶ θεωρεῖται ἐκεῖ ὅπως περιττή.

Ποῖος θ' ἀπαλλάξῃ τὴν μαθητιῶσιν ἑλληνικὴν νεολαίαν ἀπὸ τὴν λύμην τῆς πολιτικῆς ; Τῆς πολιτικῆς ἣτις κάμνει τὰ πρόσωμα στυγνά, ἀποδικῶκει τὴν χάριν καὶ τὸ μείδιμα ἀπὸ τῶν νεανικῶν προσώπων, γεννᾷ τὰ γριώτερα πάθη, προάγει τὸν δόλον καὶ τὴν ῥαδιουργίαν, διακρίθει τὸ ἦθος καὶ κίβδηλοποιεῖ τοὺς χαρακτῆρας ;

Ἄναμφιβόλως οἱ συντελέσοντες εἰς τοιαύτην ἀνάπλασιν θὰ ἦνε οἱ μεγαλείτεροι εὐεργέται τοῦ ἔθνους.

Γ. Κατσελίδης οικονομολόγος

Διὰ τὰ γεννώσιν αἱ ὄρνιθες

Λαμβάνομεν	πιπέρι	εἰς	κόνιν	μέρη	2
	κανέλας	»	»	»	4
	ζιγκιθέρεως	»	»	»	6
	μαράθρου	»	»	»	2
	θειικοῦ σιδήρου	»	»	»	4
	γαρυφάλλων	»	»	»	4
	φλοιούς ὠῶν	»	»	»	4

Ἐκ τοῦ μίγματος τούτου ἐν κοχλιάριον τοῦ γλυκοῦ εἰς ἐκάστην ὁκάν τροφῆς δις τῆς ἐβδομάδος.

Ο ΤΕΤΤΙΕ (TZITZIKAS)

«Τὸν τζιέτζικα λυμπίζομαι ποῦ στὴν κορυφή φωνάζει τοῦ δένδρου, κ' ὅλη τὴν νυχτιὰ δροσάτο πίν' ἀγιαζι, ποῦ τραγουδᾷ σὰν τὸ θεό, ποῦ τὰ τραγοῦδια βγάνει. ἢ φύσι ὅλα τὰ καλὰ γιὰ 'κείνονε τὰ κάνει».

ᾠδὴ Ἀνακρέοντος

(Μετάφρασις Ἐρνέστου Νονότη.)

Ὁ τέττιξ τὸν ὅποιον ὁ Ἀνακρέων μακαρίζει, τέσσαρα ὁλόκληρα ἔτη προτοῦ ἀρχίσῃ νὰ ἐκπέμπῃ τοὺς γνωστοτάτους ἤχους, διέρχεται ἐντὸς τῆς γῆς, ἔχων τότε τὴν μορφήν τῆς προνύμφης τὴν πρὸς σκώληκα ὁμοιάζουσαν, καὶ ἐντὸς τῆς γῆς μεταβιβάζει ἀπὸ τόπον εἰς τόπον σιωπηλότητος φροντίζων μόνον διὰ τὴν τροφήν του τὴν ὁποίαν λαμβάνει ἐκμυζῶν διὰ τοῦ ῥύγχους του τὰς ῥίζας τῶν φυτῶν.

Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν τεσσάρων ἐτῶν, τῶν πλήρων βλαστῶν καὶ φοβερῶν κινδύνων, ἐγκαταλείπει τὴν ἀνήλιον γῆν καὶ ἐξέρχεται ἀτελής ἔτι εἰς τὸ φῶς τῆς ἡμέρας. Συρόμενος ἀναβαίνει εἰς τὸν κορμὸν δένδρου τινός. Ἐκεῖ μετ' ὀλίγον ἀπεκδυέται τὸ ἔνδυμα τὸ ὅποιον ἐφόρει ὑπὸ τὴν γῆν εὐρισκόμενος καὶ ἐξέρχεται ἐξ αὐτοῦ τέλειον ἔντομον, ἀκμαῖος τέττιξ ἐλεύθερος πλέον ἐντὸς τοῦ φωτός τῆς ἡμέρας. Αἱ πτέρυγές του εἶναι ἀκόμη μαλακαί, ἀδύνατοι, μετὰ ἡμίσειαν ὅμως ὄραν ἐν τῷ ἡλίῳ ἐνδυναμοῦται ἀνίπταται ἢ ἐπικάθηται εἰς τι δένδρον ἀπὸ τοῦ φλοιοῦ τοῦ ὁποίου διὰ τοῦ ῥύγχους του ἐκμυ-

ζῶν λαμβάνει τὴν τροφήν του. Οὕτω καὶ ὁ τέττιξ δὲν χορτίζει μόνον μὲ δρόσον, ἀλλ' ἔχει ἀνάγκην ὅπως δια τὰ ζῶα οὐσιαστικῆς τροφῆς.

Καθήμενος ἐν πλήρει ἡλίῳ πάντοτε, ἐξκολλοῦθει ἐκπέμπων τοὺς ἤχους, τοὺς κατ' ἐξοχὴν δυσχρέστους, ἀλλ' ἀγγέλλοντας τὸ θέρος, τὸ καλοκαίριον, τὴν θερμότεραν τοῦ ἔτους ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ὠριμάζουσιν οἱ καρποὶ καὶ ἑορταζει ὁλόκληρος ἡ φύσις.

«Μὴ σὲ γελίση βάρβακος, μηδὲ χελιδονάκι
ἂν δὲν λαλήση τζίτζικας δὲν εἶν' κολοκαιράκι

λέγει ὁ λαός.

Ἦχον παράγουσι μόνον οἱ ἄρρενες, οὐχὶ διότι δι' αὐτοῦ θέλουσι νὰ τέρψωσιν, ἀλλὰ διότι διὰ τοῦ τρόπου τούτου τοῦ ἐκκωφωτικοῦ δι' ἡμᾶς, θέλουσι νὰ ἐκδηλώσωσι τὴν χαρὰν αὐτῶν ὡς εὐρισκόμενοι μετὰ πολυετῆ ὑπόγειον κάθειρξιν ἐντὸς τοῦ φωτός, συγχρόνως δὲ νὰ φανερώσωσι καὶ τὴν παρουσίαν αὐτῶν εἰς τὰς θηλείας τὰς μελλούσας αὐτῶν συζύγους, διὰ τὰς ὁποίας φαίνεται ὅτι ὁ μονότονος οὗτος ἤχος χρησιμεύει ὡς ἔρωτικόν προσκλητήριον.

Ἡ συσκευὴ ἡ παράγουσα τὸν ἤχον τῶν τεττίγων εὐρίσκεται ὑπὸ τὸν θώρακα αὐτῶν. Ἀμέσως μετὰ τὸ τρίτον ζεῦγος τῶν ποδῶν ὑπάρχουσι δύο εὐρεῖαι πλάκες ἡμικυκλικαί, τῶν ὁποίων ἡ ἀριστερὰ κεῖται ὑπεράνω τῆς δεξιᾶς· κάτωθεν τῶν πλακῶν εὐρίσκονται δύο κοιλότητες καὶ εἰς τὰ πλάγια μίαν σχισμὴν ὀνομαζομένην *θυρίς*, ἡ ὁποία φέρει πρὸς τὸ *τύμπανον* τὸ ἠχογόνον ὄργανον, τοῦ ὁποίου ἡ μεμβράνη συστελλομένη καὶ διαστελλομένη ὑπὸ τεσσάρων μυῶν παράγει τὸν ἤχον, τὸν ὁποῖον ἐπιτυχούσιν αἱ παρακειμένοι κοιλότητες.

Δυστυχῶς ὅπως εἰς δια ὑπάρχει τέρμα καὶ τέρμα ἐπερχό-

μενον ταχέως, οὕτω καὶ ὁ τέττιξ. ὁ μὲν ἄρρεν ἀμέσως μετὰ τὸν γάμον του, τὸν συντελούμενον μετὰ μῆνα ἀπὸ τῆς ἐν τῷ φωτὶ ἀνόδῳ ἀποθνήσκει. ἡ δὲ θήλεια ἄμχ τέξῃ τὰ ὠχ αὐτῆς ἐπὶ τινος κλάδου ἐγκαταλείπη, ἐπίσης τὸν κόσμον τοῦτον, καὶ ἀμφοτέροι κοιμῶνται τὸν αἰώνιον ὕπνον καὶ οὐχ! ὡς λέγει ὁ ποιητής·

«Κοιμᾶται ὅλη τὴν χρονιά
«Ἐνυπνᾷ τὸ καλοκαίρι»

καὶ ὁ μυθογράφος, ὅτι πεινῶν ἐν τῷ χειμῶνι ὁ τέττιξ ἐζήτησε τὴν συνδρομὴν τοῦ φιλαργύρου μύρμηκος, ὁ ὁποῖος ἀντὶ τῆς ἐλεήσεως τὸν πρὸ αὐτοῦ λιμωττοντα, ἔπραξεν, ὡς πλείστοι πλούσιοι, ἐζήταζε τὸ πκρέλθον αὐτοῦ Εὐτυχῶς, διὰ τὸν τέττιγα ὁ βίος αὐτοῦ εἶνε βροχῦς καὶ λήγει ἄμχ πκρέλθη ἡ εὐτυχία αὐτοῦ.

Τὰ ὠχ θερμαίνόμενα ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐκκολάπτονται καὶ ἐξ αὐτῶν ἐξέρχονται αἱ προνύμφαι τοῦ τέττιγος ἔχουσαι μέγεθος φύλλας, αἱ ὁποῖαι εἰσχωροῦσαι εἰς τὴν γῆν, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὡς εἶπομεν, διέρχονται τέσσαρα ὄλα ἔτη.

Εἰς τὴν Ἀμερικὴν ὑπάρχει ἐν ἕτερον εἶδος τέττιγος, τοῦ ὁποίου ἡ προνύμφη διέρχεται δεκα ἑπτὰ ὄλα ἔτη ὑπὸ τὴν γῆν καὶ μετὰ τὴν πέρροδον τούτων ἐξέρχεται, μεταμορφοῦται ἐν τῷ φωτὶ καὶ ἐπιφέρει πλείστας καταστροφὰς εἰς τὰ φυτὰ.

Ν. Χ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

Καθηγητὴς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου

Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΕΚ ΤΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

Πῶς δυλυντηριάζεται τὸ αἷμά μας.

Τὸ μικρόβιον τῆς φυματιώσεως καὶ τὸ μικρόβιον τοῦ ἀνθρακος μεταδίδονται εἰς τὸν ἀνθρώπινον ὄργανισμὸν διὰ τῆς χρήσεως κρέατος περιέχοντος αὐτά. Τὰ πρόβατα, οἱ βόες καὶ οἱ ἵπποι εἶνε τὰ ζῶα τὰ ὁποῖα προσβάλλονται ἰδίως ἀπὸ τὸν ἀνθρακα, ὅτε ἡ σὰρξ αὐτῶν εἶνε γεμάτη βικτηρίων. Τὸ κρέας τῶν ζῶων τούτων εἶνε ἐπικίνδυνον, διότι γνωρίζομεν περιπτώσεις μεταδόσεως τοῦ ἀνθρακος διὰ τῆς βρώσεως κρέατος ζῶων παθόντων τὴν νόσον ταύτην.

Ἡ φθίσις προσβάλλει οὐ μόνον τοὺς βόας, ἀλλὰ καὶ τοὺς χοίρους, τὰς αἰγας καὶ τὰ πτηνά.

Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ ἀποφεύγωμεν τὸ κρέας βοῶν ἢ χοίρων φθισικῶν, ἰδίως ὅταν ἡ νόσος εἶνε προκεχωρημένη. Τούναντίον τῆς νόσου οὔσης εἰς τὴν ἀρχὴν, μόνον τὰ σπλάγχνα τῶν ζῶων εἶνε βεβλαμμένα, οὐχὶ δὲ καὶ τὸ κρέας.

Εἰς τὰ πτηνά ἡ φθίσις προσβάλλει πρὸ πάντων τὰ ὅργανα τῆς κάτω κοιτίδας, ἰδίως δὲ τὸ ἥπαρ, τὸ ὁποῖον πολλοὶ δυστυχῶς ἔχουσι τὴν συνήθειαν νὰ τρώγῃσι μισοψημένον.

Εἶνε ἀνάγκη νὰ γνωρίζῃ ἕκαστος ὅτι κατὰ τὸ ψήσιμον τοῦ κρέατος ἡ θερμοκρασία δὲν ὑψοῦται πέραν τῶν 50 ἢ 60 βαθμῶν εἰς τὰ κεντρικὰ αὐτοῦ μέρη, ἐνῶ ἀπαιτεῖται θερμοκρασία περίου 90 βαθμῶν διὰ νὰ καταστραφῶσι μικρόβιά τινα καὶ

άνωτέρα τῶν 100 βαθμῶν διὰ νὰ κκταστραφῶσιν δλα. Διὰ τοῦτο εἶνε κακίστη ἡ συνήθεια ἣν ἔχουσι πολλοὶ νὰ τρώγωσι τὸ κρέας μισοψημένον. Οὐ μόνον δὲ ἐκ τῆς χρήσεως μισοψημένου κρέατος ζῶων παθόντων ἐξ ἄνθρακος, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἀπορροφήσεως κκτὰ τὴν σφαγὴν καὶ ἐκδορᾶς αὐτῶν συνέβησαν θάνατοι εἰς πολλοὺς κρεοπώλας, οἵτινες προητοίμαζον πρὸς μαγειρευμα κρέας ζῶου νοσοῦντος ἐξ ἄνθρακος. Ἐνεκα τούτου ἀναγκαία καθίσταται ἡ διοργάνωσις κτηνιατρικῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν σφαζομένων ζῶων καὶ τῶν πωλουμένων κρεάτων καὶ τῶν ἐδωδίων ἐν γένει καὶ πρὸς κκαταπολέμησιν τῶν ἐπιζωτιῶν. Τὴν ἐξάπλωσιν τῆς φθίσεως δὲν πρέπει νὰ ἀποδώσωμεν μόνον εἰς τὴν χρῆσιν μολυσμένων κρεάτων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν μετάδοσιν αὐτῆς ἔνεκεν ἐλλείψεως ἐπιβλέψεως περὶ τὴν ἀπολύμανσιν πρὸ πάντων τῶν οἰκιῶν ἐν αἷς ἐνδιητῶντο ρθισικοί, τῶν σκευῶν καὶ ἐπίπλων ὡς καὶ τῶν ἐνδυμάτων ἅτινα, ὡς μὴ ὤφειλε, χορηγοῦνται παρὰ τῶν συγγενῶν τοῦ θανόντος τοῖς πτωχοῖς, ἐνῶ ἔπρεπε νὰ καίωνται.

Δ. Σπ. Τασοῦλης
ιατορσύνεδρος

Τρόπος πρὸς κκατασκευὴν ἀδιαβρόχων ὑφασμάτων

Κάμνομεν δύο διαλύσεις χωριστά, μίαν διάλυσιν στυπτηρίας καὶ ἑτέραν διάλυσιν σάπωνος. Ἐμβαπτιζόμεν τὸ ὑφασμα εἰς τὴν διάλυσιν τῆς στυπτηρίας καὶ ἀμέσως κατόπιν εἰς τὴν διάλυσιν τοῦ σάπωνος· αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται δις ἢ τρίς. Κατόπιν ἐξάγεται καὶ ἀπλώνεται νὰ στεγνώσῃ χωρὶς νὰ συμπιεσθῇ.

Ο Δ Η Γ Ι Α Ι ΠΕΡΙ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ ΑΝΘΕΩΝ

Πᾶσα οἰκοδέσποινα αισθάνεται χαρὰν βλέπουσα τὰ φυτὰ ἀναπτυσσόμενα καὶ ἀνθοῦντα χάρις εἰς τὰς φροντίδας τῆς. Ἐν τούτοις ἡ καλλιέργεια τῶν ἀνθῶν ἀπαιτεῖ καὶ πείραν καὶ στοργήν. Οἱ κυριώτεροι κανόνες τῆς καλλιέργειας τῶν ἀνθῶν εἶναι οἱ ἑξῆς :

1. Αἱ γλάστραι πρέπει νὰ εἶναι πήλιναι διὰ νὰ ἔχουν πόρους καὶ ἀνάλογοι πρὸς τὰς ρίζας τῶν φυτῶν· αἱ πολὺ μεγάλαι γλάστραι βλάπτουν τὰ φυτὰ, διότι τὸ χῶμα σήπεται εὐκόλως καὶ ἐπομένως αἱ ρίζαι καταστρέφονται.

2. Ἡ θέσις τῶν ἐντὸς τοῦ δωματίου φυτῶν ὀρίζεται σύμφωνα πρὸς τὴν ποσότητα τοῦ φωτός, τοῦ ἀέρος καὶ τῆς θερμοκρασίας, τῶν ὁποίων ἔχει ἀνάγκη ἕκαστον φυτόν.

3. Αἱ ἀπότομοι μεταβολαὶ τῆς θερμοκρασίας εἶναι ἐπιβλαβεῖς εἰς τὰ φυτὰ τῶν δωματίων.

4. Ὅσακις ἐπιτρέπει ὁ καιρὸς τίθενται αἱ γλάστραι καὶ ἰδίως αἱ ἀνθισμένα εἰς τὸν ἐξώστην ἢ ἐξῶθεν τοῦ παραθύρου εἰς σανίδα μὲ κιγκλίδωμα διὰ νὰ μὴ πίπτουν.

6. Κατὰ τὸ θέρος καλὸν εἶναι νὰ προφυλάσσωνται ἀπὸ τὸν ὑπερβολικὸν ἥλιον μὲ τέντα τὰ πλέον εὐκίσθητα φυτὰ. Καὶ αἱ ρίζαι τῶν φυτῶν πρέπει νὰ προφυλάσσωνται ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴν ζέστην· πρὸς τοῦτο τυλίσσομεν τὴν γλάστραν μὲ βρῦον ἢ τὴν τοποθετοῦμεν εἰς δοχεῖον ἀπὸ πορσελάνην.

6. Ἐν καιρῷ χειμῶνος ὄσα φυτὰ δὲν ἀντέχουν εἰς τὸ ψυχὸς φυλάσσονται ἐντὸς θερμῶν δωματίων.

7. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην πρέπει νὰ καταβάλλωμεν ἰδιαίτερον προσοχὴν εἰς τὴν συχνὴν ἀκνέωσιν τοῦ ἀέρος. Πρὸς τοῦτο χρησιμοποιοῦμεν τὰς καλὰς ἡμέρας διὰ νὰ τὰ ἀερίζωμεν.

8. Τὸ πότισμα τῶν φυτῶν πρέπει νὰ γίνηται μὲ προσοχὴν, διότι τὰ περισσότερα καταστρέφονται ἀπὸ τὸ ἐλλιπὲς ἢ τὸ ὑπερβολικὸν πότισμα.

9. Ἡ θερμοκρασία τοῦ νεροῦ πρέπει νὰ εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν θερμοκρασίαν τοῦ δωματίου, εἰς τὸ ὁποῖον εὐρίσκονται τὰ φυτὰ· διὰ τοῦτο ἐν καιρῷ χειμῶνος δὲν ποτίζονται μὲ νερὸν ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ ὑδραγωγείου.

10. Γενικὸς κανὼν δὲν ὑπάρχει ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ ποτίσματος. Πρέπει νὰ περιποιώμεθα ἕκαστον φυτὸν κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις του, τὰς ὁποίας μακθάνομεν διὰ τῆς προσεκτικῆς παρατηρήσεως καὶ τῆς πείρας.

11. Τὸ ὑπερβολικὸν πότισμα ἐπιφέρει σῆψιν τῶν ριζῶν, διὰ τοῦτο καὶ ἡ διατήρησις τῆς γλάστρας ἐντὸς δοχείου ὕδατος καταδικάζεται ἀπὸ τοὺς κηπουροὺς. Ἐξαιροῦνται ὁμῶς εἶδη τινὰ φυτῶν ὑδρόβια ἢ ἔχοντα ἀνάγκην πολλῆς ὑγρασίας.

12. Τὸν χειμῶνα τὰ φυτὰ ποτίζονται ἀραιότερα. Χρησιμεύει ὡς κανὼν διὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην νὰ μὴ ποτίζονται ἐὰν δὲν ξηρανθῇ τὸ χῶμά των.

13. Τὴν ἀνοιξιν ποτίζομεν ἡμέραν παρ' ἡμέραν καὶ συχνότερον.

14. Ἐκτὸς τοῦ συχνοῦ ποτίσματος τὸ θέρος πρέπει νὰ ραντίζωμεν τὰ φυτὰ μὲ λεπτὸν ψεκαστῆρα Ὅταν πίπτῃ βροχὴ αἱ γλάστραι ἐξάγονται δι' ὀλίγην ὥραν εἰς τὸ ὑπαιθρον.

15. Τὰ φύλλα τῶν φυτῶν πλύνομεν μὲ σπόγγον καὶ ὄχι πολὺ ψυχρὸν νερόν.

16. Ὅσα φυτὰ εἶναι εἰς γλάστρας ἔχουν καὶ περισσοτέραν ἀνάγκην τροφῆς. Τροφή των εἶναι τὸ λίπασμα.

17. Ἡ λίπκνσις, δηλαδὴ τὸ κόπρισμα, γίνεται κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἀναπτύξεως τῶν φυτῶν καὶ ἰδίως τὸ φθινόπωρον, προσέχομεν ὅμως νὰ εἶναι καλὰ χωνευμένον τὸ λίπασμα. Τὸ λίπασμα ρίπτομεν εἰς τὰ φυτὰ κατὰ προτίμησιν ὑγρόν.

18. Ὅσα φυτὰ ἔχουν ἀσθενήσει εἰς τὴν ρίζαν, ἐξάγονται ἀπὸ τὴν γλάσταν, κόπτονται τὰ ἀσθενῆ μέρη τῆς ρίζης των καὶ μεταφυτεύονται εἰς ἄλλην γλάστραν.

15. Τὰ προσβεβλημένα ἀπὸ ἀσθένειαν φυτὰ ραντίζομεν μὲ χυμὸν καπνοῦ, ὅταν τὸ φυτὸν ἔχη παράσιτα ἔντομα.

A. II. γεωπόνος.

Ἄλλος τρόπος πρὸς κατασκευὴν ἀδιαβρόχων ὑφασμάτων.

Λαμβάνομεν ἀφ' ἑνὸς

Στυπτηρίας γραμ. 200

Ἵδατος ἀπεσταγμένου " 6400

καὶ κάμνομεν τὴν διάλυσιν εἰς ἓν μέγαν ἄγγεϊον.

Ἄφ' ἑτέρου εἰς ἄλλο ἄγγεϊον διαλύομεν

200 γραμ. ὀξικοῦ Μολύβδου εἰς 1000 γραμ. ὕδατος ἀπε-

σταγμένου.

Ἐνοῦμεν κατόπιν τὰς δύο διαλύσεις, ἀνακινοῦμεν καλῶς καὶ ἀφίνομεν τὸ ὑγρὸν ἡρεμον ἐπὶ 6 ὥρας. Ἀποχωρίζομεν εἶτα τὸ ἐπιπλέον διαυγὲς ὑγρὸν εἴτε διὰ σίφωνος εἴτε δι' ὑλίσσεως, καὶ ἐμβαπτίζομεν εἰς τὸ διαυγὲς τοῦτο ὑγρὸν τὸ ὑφασμα ὅπερ ἀφίνομεν ἐπὶ ὀλόκληρον νύκτα ἐμβαπτισμένον ἐντὸς τοῦ ὑγροῦ. Τὴν ἐπομένην ἐξάγομεν τὸ ὑφασμα καὶ τὸ ἀφίνομεν νὰ στεγνώσῃ εἰς σκιάν καὶ χωρὶς νὰ τὸ στίψωμεν.

ΥΓΙΕΙΝΗ

Υγιεινή τῶν νεογνῶν.

Ἔως 10 μηνῶν μὴ δίδετε τίποτε ἄλλο εἰς τὸ βρέφος παρὰ μόνον γάλα ἀνὰ πᾶσαν 2 1/2 ἢ τρίτην ὥραν· μετὰ τοὺς δέκα μῆνας, ἐὰν τὸ παιδίον ἔχη τραφῆ μετὰ τὸ μητρικὸν γάλα, προσθέτετε καὶ ὀλίγον ἀγελαδινόν, πάντοτε βρασμένον καὶ μεμιγμένον ἢ μετὰ ὀλίγην ταπιόκα, ἀραροῦτ ἢ ἄλλο τοιοῦτον ἄλευρον. Μετὰ τοὺς 12 ἢ 15 μῆνας προσθέτετε αὐγά. Ἀπὸ 2 ἢ 2 1/2 ἐτῶν ἀρχίζετε καὶ δίδετε εἰς τὸ μικρὸν μυαλά, ρύζι, ψάρι, κοτόπουλον καὶ ἀπὸ τριῶν ἐτῶν κρέας πολὺ ὀλίγον κοπανισμένον· ὡς ποτὸν τίποτε ἄλλο ἀπὸ γάλα. Πατάτες, φασολάκια προτιμότερον καμωμένα πουρέ, παξιμαδάκια καὶ κρέμαν. Μετὰ τρία ἔτη ἐπιτρέπονται καρποί, ἀλλὰ πάντοτε καλοκαμωμένοι. Ἀπὸ ἕξι ἕως ἑπτὰ ἐτῶν ρίπτετε εἰς τὸ νερὸ δύο κόμπους κρασι μαῦρον ὅσον νὰ κοκκινίζη τὸ νερόν.

Θήλασις. Προτιμᾶτε πάντοτε νὰ γίνηται ἡ θήλασις ἀπὸ τὴν μητέρα. Μὴ λαμβάνετε δὲ τροφὴν ἀνευ τῆς προηγουμένης ἐξετάσεως τῆς ὑπὸ ἰατροῦ.

Εὐθὺς ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τακτοποιήσατε τὴν θήλασιν ἀνὰ κάθε δύο ὥρας τὴν ἡμέραν, ἀνὰ τρεῖς ἢ τέσσαρας τὴν νύκτα. Μὴ τὸ ἐξυπνάτε διὰ νὰ τὸ θηλάσητε, ἐκτὸς ἐὰν τὸ παιδί εἶναι ἀδύνατον. Μία δωδεκάς θηλάσεων κατὰ τὸ εἰκοσιτετράωρον τῶν πρώτων ἡμερῶν, μετὰ δύο ἢ τρεῖς ἐβδομάδας, ὀκτώ καὶ ἕξι ἕως τοὺς ὀκτώ μῆνας εἶναι ἀρκεταί.

Κάθε θήλασις πρέπει νὰ γίνεται ἀλληλοδιαδόχως εἰς ἀμφοτέρους τοὺς μαστοὺς, διαρκεῖ δὲ ἀπὸ 5 ἕως 15 λεπτὰ ἀναλόγως τῆς ὀρέξεως καὶ τῆς δυνάμεως τοῦ μικροῦ.

Ἡ θήλασις πρέπει νὰ εἶναι μικροτέρα, ὅσον ἐπιτρέπουν αἱ περιστάσεις: 15, 20, 25 μῆνας.

Ἐὰν μεταχειρίζεσθε Biberon νὰ εἶναι χωρὶς σωλῆνα καὶ ἀπλούστατον· μία μικρὰ φιάλη ὑαλίνη μὲ ρόγα ἀπὸ κκουτσούκ, ἡ ὁποία ἀποσπᾶται καὶ πλύνεται καθημερινῶς ὡς καὶ ἡ φιάλη, μὲ ἀφθονον καρβονικὴν σόδαν· ἀκάθαρτον Biberon ἐφόνευσε μέχρι τοῦδε χιλιάδας μικρῶν. Ἀρχίζετε μὲ 20 δρμ. γάλακτος καὶ φθάνετε ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰς 40—70 δράμια· μετὰ τοὺς ἕξ μῆνας μέχρι τῆς ἀπογαλακτώσεως φθάνετε εἰς τὴν ὀκτῶν.

Λουτρά. Τὸ παιδί πρέπει νὰ λαμβάνη λουτρὸν καθημερινῶς τὸ πρωί, ὅταν ἐξυπνᾷ, ἢ ἂν κοιμᾶται ἄσχημα τὸ ἑσπέρας, ἕως πέντε ἢ ἕξ μηνῶν, μετὰ τοὺς ὁποίους δύο λουτρά τὴν ἐβδομάδα εἶναι ἀρκετά. Τὸ λουτρὸν διαρκεῖ 4—5 λεπτά. Σκουπίζετε ἔπειτα τὸ μικρὸν μὲ πανιά, τὰ ὁποῖα ἔχετε προηγουμένως θερμάνει, καὶ πουδράρετε ὅλον τὸ σῶμα.

Τὸ παιδίον πρέπει νὰ κοιμᾶται μόνον ἐν τῷ λίκνῳ του, τὸ δὲ δωμάτιον πρέπει νὰ εἶναι εὐρύχωρον, καλῶς ἀερισμένον καὶ καλῶς φωτισμένον. Ἡ θέρμανσις προτιμότερον νὰ γίνεται διὰ ξύλων, ἢ δὲ θερμοκρασία νὰ εἶναι ἀπὸ 15—16°.

Ξεφωνητά. Ἄν τὸ μικρὸν φωνάζῃ, προσπαθήσατε νὰ ἀνακαλύψητε τὴν ἀφορμὴν, καὶ ἂν ἔχη κακὰς ἕξεις καὶ θέλῃ νὰ το πάρουν εἰς τὰ χεῖρα ἢ δὲν θέλει νὰ μείνῃ μόνον, ἀφήσατέ το νὰ φωνάζῃ, ὥστε νὰ ἀνυγκασθῇ νὰ τας χάσῃ. Ἄν αἱ φωναὶ του εἶναι ὑπερβολικαὶ καὶ διατρέχῃ τὸν κίνδυνον νὰ το πειράξουν, ὀλίγο ψυχρὸ νερὸν εἰς τὰς παρειάς.

Ὄδοιτοφυΐα. Οἱ πρῶτοι εἴκοσιν ὀδόντες συμπληροῦνται κατὰ τὰ πρῶτα δύο ἢ 2¹/₂ ἔτη. Ἡ δευτέρα ὀδοιτοφυΐα ἀρχίζει κατὰ τὸ ἕβδομον ἔτος, ἐνίοτε δὲ κατὰ τὸ ἕκτον· οἱ ὀδόντες τοῦ γάλακτος ἐξαφανίζονται μετὰ τὰ ὀκτῶ ἔτη. Ἐν περιπτώσει ἐρεθισμοῦ τῶν οὐλῶν καὶ τοῦ στόματος, πλύνετε τα πέντε ἢ ἕξ φορές τὴν ἡμέραν μὲ πινέλον βουτυγμένον εἰς γλυκερίνην ἢ βόρακα.

Τροφός. Εἶναι προτιμότερον ἢ τροφός νὰ εἶναι 20—30 ἐτῶν καὶ νὰ μὴ ἔχη κάμει περισσότερα τοῦ ἐνός παιδία. Ἡ τροφός πρέπει νὰ ἔχη ἄφθονον τροφήν, ὁμοιάζουσαν ἐκείνης εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι συνειθισμένη, ἐπομένως πολλὰς σοῦπες, χόρτα, ψωμί, τυρὸν καὶ ὄχι πολλὰ κρέατα· οἶνον πάντοτε μεθ' ὕδατος ἀναμεμιγμένον.

Π. Μ. παιδίατρος

Θέρμανσις τῶν δωματίων.

Κατὰ τὴν θέρμανσιν τῶν δωματίων λαμβάνομεν ὑπ' ὄψιν τὴν ἐνασχόλησιν καὶ τὴν σωματικὴν κατάστασιν τῶν κατοικούντων. Τὰ σπουδαστήρια, τὰ δικηγορικὰ καὶ τραπεζιτικὰ γραφεῖα πρέπει νὰ ἔχουν μεγαλειτέραν θερμοκρασίαν ἀπὸ τὰ ἐργαστήρια καὶ τὰ ἐργοστάσια. Οἱ ἡλικιωμένοι καὶ οἱ ἀδύνατοι αἰσθάνονται ῥίγος ὅσον οἱ ἀκμαῖοι καὶ αἰματώδεις εὐχαριστοῦνται.

Καλὸν εἶναι κανονίζοντες τὴν θερμοκρασίαν τῶν δωματίων, νὰ διατηρῶμεν τοὺς ἐξῆς βαθμοὺς θερμομέτρου ἑκατονταβάθμου.

α') Δι' αἰθουσας καὶ τραπεζαρίας	+15—18°
β') Διὰ δωμάτια παιδῶν	+17—19°
γ') Διὰ κοιτῶνας	+15—17°
δ') Διὰ δωμάτια ἀσθενῶν	+16—20°

Ἡ θερμοκρασία τοῦ κοιτῶνος δὲν πρέπει νὰ εἶναι κατωτέρα τῶν $+15^{\circ}$ ἑκατοντάβθμου.

Τὸ θερμόμετρον κρεμῶμεν εἰς ὕψος ἀνδρικοῦ ἀναστήματος καὶ εἰς μέρος ὅπου δὲν προσβάλλεται ἀπὸ τὴν ἄκτινοβολον θερμότητα θερμάστρας. Ἡ ἐντὸς τοῦ δωματίου θερμοκρασία πρέπει νὰ εἶναι ἐξ ἴσου διαμοιρασμένη· διὰ τοῦτο προτιμῶνται αἱ θερμάστραι, ὅσαι θερμαίνουν μὲν βραδέως, ἀλλὰ διατηροῦν ἐπὶ πολὺ τὸν αὐτὸν βῆθμον τῆς θερμότητος. Τὸ δωματίον εἶναι εὐάρεστον μόνον ἀφ' οὗ θερμανθοῦν ὅλα τὰ μέρη του, τοῖχοι, ἐπιπλα κατλ.

Ἄερισμὸς τῶν δωματίων.

Διὰ τὸν ἐπαρκῆ ἀερισμὸν τῶν δωματίων πρέπει νὰ φροντίζωμεν, διότι μάλιστα πολλοὶ ἄνθρωποι, ἰδίως οἱ κάτοικοι τῶν πόλεων, στεροῦνται τῆς ἐν ὑπαίθρῳ διαμονῆς. Ὁ σκοπὸς τοῦ ἀερισμοῦ εἶναι ν' ἀντικαταστήσῃ τὸν μολυσμένον ἀέρα τοῦ δωματίου διὰ καθαροῦ.

Ἡ ἀτμόσφαιρα τοῦ δωματίου μολύνεται κυρίως :

1. Διὰ τῆς ἀνθρωπίνης ἀναπνοῆς. Διὰ τῆς ἀναπνοῆς ὁ ἀὴρ χάνει ὀξυγόνον καὶ γεμίζει ἀπὸ ἀνθρακικὸν ὀξύ. Ὁ ἄνθρωπος ἀναδίδει ἐντὸς μιᾶς ὥρας 20 περίπου λίτρας ἀνθρακικοῦ ὀξέος· τὸ δὲ ὅπωςδήποτε ἀρκετὸν τοῦτο ποσὸν εἶναι ἄχρηστον εἰς τὴν ἀναπνοήν.

2. Διὰ τοῦ φωτισμοῦ καὶ τῆς θερμάνσεως, δι' ὧν παράγεται ἀνθρακικὸν ὀξύ, ὅπερ εἶναι ἐπικίνδυνος καὶ ὑπουλος ἐχθρὸς, εἰς πολλοὺς δὲ ἐπιφέρει θάνατον. Ἀτμόσφαιρα περιέχουσα $0,4^{\circ}$ — $0,5^{\circ}$ ἀνθρακικοῦ ὀξέος γίνεται θανατηφόρος ἐντὸς βραχυτάτου διαστήματος 30—40 λεπτῶν.

3. Διὰ τοῦ κοινοροῦ. Εἰς τὸν κοινοροτὸν ἀναπτύσσονται

ἄλλοτε περισσότερα καὶ ἄλλοτε ὀλιγώτερα, μικρότατα καὶ ἀόρατα διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ ὄντα, τὰ ὀνομαζόμενα βακτήρια, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπάγονται καὶ τὰ μικρόβια τῶν ἀσθeneiῶν· μετὰ ρεύματα τοῦ ἀέρος καὶ μετὰ τὸ στεγνὸν σάρωμα τῶν δωματίων σηκώνονται καὶ τὰ μικρόβια, εἰσπνέονται μαζί μετὸν κονιορτόν, προσκολλῶνται εἰς τὰ τοιχώματα τῶν πνευμόνων καὶ ἄμα εὖρουον κατάλληλον περίστασιν γίνονται πρόξενα μεγάλων ἀσθeneiῶν.

4. Διὰ τοῦ εἶδους τῆς ἀσχολίας τῶν κατοικοῦντων. Πρὸς ἀερισμὸν μεγαλητέρων χώρων εἶναι ἐν χρήσει ἰδιαιτέροι ἀεριστήρες. Ἄλλ' εἰς τὰς περισσοτέρας κατοικίας εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀνανεώνωμεν τὸν ἀέρα, ἀνοίγοντες παράθυρα καὶ θύρας. Ὁ ἀὴρ πρέπει ν' ἀνανεοῦται ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μέρους εὕρισκομένων ἀνθρώπων. Εἰς τὰς περισσοτέρας περιστάσεις τὸ ἀνοιγμα τῶν παραθύρων εἶναι ἀρκετὸν ἐπὶ 5—10 λεπτά· διότι ὁ ἐπὶ πλέον ἀερισμὸς παρέχει εἴσοδον ἐλευθέραν εἰς τὸν κονιορτόν τῆς ὁδοῦ· πάντοτε ὁμοῦ τὰ παράθυρα πρέπει πρὸ τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου νὰ κλείωνται.

ΥΠΟΚΑΥΣΤΑ (CALORIFÈRES) ΚΑΙ Ο ΕΞ ΑΥΤΩΝ ΚΙΝΔΥΝΟΣ

Πρὸς θέρμανσιν μεγάλων οἰκιῶν καὶ καταστημάτων ἐν καιρῷ χειμῶνος ἐφαρμόζουσι πολλάκις τὸ σύστημα τῶν ὑποκαύστων (calorifères). Θερμαίνουσι δηλ. ἀέρα ἐντὸς σιδηροῦ θαλάμου κειμένου ἐν τοῖς ὑπογείοις τῆς οἰκοδομῆς καὶ διοχετεύουσιν αὐτόν διὰ σιδηρῶν σωλήνων, οἵτινες ἐκστομοῦνται εἰς

τὰ δωμάτια δι' ὀπῶν ἀνεφγμένων ἐπὶ τοῦ πατώματος.

Ἰπὸ πρακτικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἔποψιν τὸ σύστημα τοῦτο τῆς θερμάνσεως διὰ μεγάλα οἰκοδομήματα εἶναι πράγματι ἐξαιρετόν, εἰς τὴν υἰεῖαν ὁμῶς πολλάκις λίαν ἐπικίνδυνον.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη πολλάκις ἐσημειώθησαν συμπτώματα δηλητηριάσεως μᾶλλον ἢ ἥττον σοβαρὰ ἐντὸς οἰκιῶν δι' ὑποκαύστων θερμαινομένων, καὶ ὡς αἷτιον τῆς δηλητηριάσεως ἀνεγνωρίσθη τὸ ὀξειδίου τοῦ ἀνθρακος. Εἶναι δὲ ὀξειδίου τοῦ ἀνθρακος οὐχὶ τὸ ἀνθρακικὸν ὀξύ, ἀλλ' ἕτερον ἀέριον δηλητηριωδέστατον, τὸ ὁποῖον κατ' ἐλαχίστην μὲν ποσότητα εἰσπνεόμενον φέρει ἀδικοθεσίαν, κεφαλαλγίαν καὶ ἐμέτους, κατὰ μεγαλειτέραν δὲ καὶ αὐτὸν τὸν θάνατον, καὶ τὸ ὁποῖον κατ' ἔτος ἀριθμεῖ πολλὰ ἀνθρώπινα θύματα μεταξὺ τῶν συνηθιζόντων νὰ θερμαίνονται διὰ πυρᾶν (μαγγαλίων).

Ἐσχάτως ὁ Gréhant καθηγητὴς τοῦ Μουσείου ἐν Παρισηίοις ἐξετάζων τὰς τοιαύτας διὰ τῶν ὑποκαύστων δηλητηριάσεις καὶ τὴν ἀπροσδόκητον ἐμπάνειν τοῦ ὀξειδίου τοῦ ἀνθρακος ἐν τῷ θερμῷ αὐτῶν ἀέρι, ἀνεκάλυψε καὶ ἀπέδειξε διὰ πειραμάτων, ὅτι τὸ δηλητήριον τοῦτο ἔχει τὴν ιδιότητα νὰ διαπερᾷ τὸν χυτὸν σίδηρον, ὅταν οὗτος ἦναι ἐρυθροπυρωμένος καὶ κατ' ἀκολουθίαν, ἕνεκα τῆς ιδιότητός του ταύτης διηθούμενον ἐκ τῆς ἐστίας τῶν ὑποκαύστων, ἐνθα ἀναπτύσσεται εἰς τοὺς σωλῆνας τοῦ θερμοῦ ἀέρος διαχέεται μετ' αὐτῶν εἰς τὰ δωμάτια.

Προφανῶς τοῦτο δὲν συμβαίνει πάντοτε, ἀλλ' ἐνίοτε μόνον καὶ ἰδίως ὅταν οἱ σωλῆνες τοῦ θερμοῦ ἀέρος ὑπερθερμαίνωνται ἐν τῇ ἐστίᾳ τοῦ ὑποκαύστου.

Ἰω. Γεράκης, καθηγητὴς.

Υγιεινότεραι θέσεις πρὸς οἰκίαις ἐν Ἀθήναις.

Ἡ ὑγιεινότερα θέσις οἰκίας ὡς πρὸς τὰ σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος εἶναι νὰ ἔχη αὕτη ἐστραμμένην τὴν μὲν μίαν ὄψιν πρὸς βορρᾶν, τὴν δ' ἀντίθετον πρὸς μεσημβρίαν. Τὰ μεσημβρινὰ δωμάτια ἔχουσι τὸ πλεονέκτημα, ὅτι ὁ ἥλιος τὸν μὲν χειμῶνα ὅτε εἶναι χρήσιμος, εἰσδύει διὰ τῶν παραθύρων βαθύτερον ἐντὸς αὐτῶν, ἐνῶ τὸ θέρος ὑψούμενος πολὺ πλείοτερον ἐν τῷ ὀρίζοντι καὶ πλησιάζων τὴν μεσημβρίαν πρὸς τὸ κατακόρυφον εἰσέρχεται ἐν αὐτοῖς ὀλιγώτερον. — Τοιαύτην τοποθέτησιν ἐν Ἀθήναις ἔχουσι αἱ οἰκίαι τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ καὶ πασῶν τῶν παραλλήλων πρὸς αὐτὴν ὁδῶν, οἷαι εἶναι πᾶσαι αἱ κάθετοι ἐπὶ τῶν ὁδῶν Αἰόλου καὶ Πατησίων. Ἐνῶ αἱ οἰκίαι τῶν ὁδῶν Σταδίου, Πανεπιστημίου καὶ τῶν πρὸς αὐτάς παραλλήλων, ἦτοι Ἀκαδημίας, Σόλωνος κλπ. ἔχουσι τὴν μὲν μίαν ὄψιν βορειοανατολικήν, τὴν δ' ἑτέραν μεσημβρινοδυτικήν.

Καθάρισμα τῶν σκευῶν.

Τὰ ξύλινα σκεύη τρίβονται δυνατὰ μὲ ψήκτραν καὶ ζεστὸν νερόν, σάπωνα καὶ πότασσαν ἢ μὲ ἄμμον, ἀποπλύνονται ἐντὸς καθαροῦ νεροῦ κατόπιν στεγνώνονται.

Τὰ ἐκ χαλκοῦ ἢ κασσιτέρου καθαρίζονται μὲ θερμὸν νερόν μὲ πότασσαν ἢ σόδαν· μετὰ ταῦτα ἀφ' οὗ τριφθοῦν δυνατὰ καὶ σκουπισθοῦν στεγνώνουν καλῶς εἰς τὸν ἥλιον ἢ τὴν ἐστίαν.

Τὰ σιδηρᾶ καθαρίζονται μὲ σαπωνάδαν καὶ τὰ τρίβομεν δυνατὰ μὲ χονδρὸν πανίον, τὰ ἀποπλύνομεν καὶ τέλος τὰ στεγνώνομεν μὲ ἰδιαίτεραν πετσέταν.

Τὸ καθάρισμα τῶν ἀργυρῶν σκευῶν ἀπαιτεῖ ἰδιαιτέραν προσοχὴν· κατὰ τὸ καθάρισμα δὲν ἐγγίζομεν τὰ ἀργυρᾶ σκεύη μὲ τὰς χεῖρας, ἀλλὰ τὰ κρατοῦμεν μὲ καθαρὸν λινὸν πανίον. Τὰ θαμβωμένα ἀργυρᾶ σκεύη καθαρίζονται ὡς ἐξῆς: Βυθίζομεν ῥάκη φλανέλλας ἢ μαλακοῦ δέρματος εἰς ἰδιαιτέραν σκόνην, ἀχνίζομεν τὸ πρὸς καθάρισμα ἀντικείμενον καὶ τὸ τρίβομεν. Τὰ σκαλισμάτα καθαρίζομεν μὲ μικρὸν χρωστῆρα· κατόπιν τὰ σκουπίζομεν μὲ μαλακὴν βουρτσαν καὶ μὲ λινὸν πανίον· ἀντὶ τῆς ἰδιαιτέρας σκόνης δυνατὸν νὰ χρησιμεύσῃ καὶ σκόνη ἀπὸ κόκκαλον σουπιᾶς· τὰ πολὺ ἀκάθαρτα ἀργυρᾶ σκεύη πρὸ τοῦ διὰ τῆς σκόνης τριψίματος πλύνονται μὲ σαπωνάδαυ ἢ διάλυσιν σόδαυ.

ΚΟΧΥΛΙΑ

Κάποια ξωτικά κοχύλια,
Σ' τ' ἀκρογιάλι σκορπιστά,
Μοιάζουν νεκρωμένα χεῖλια,
Μοιάζουν μάτια σφαλιστά.

Λείψανα πῶροξ' ἢ μοῖρα
Ἀπ' ἀγνώριστο νεκρό,
Τὰ ξεδιάλεξα τὰ πῆρα
Μὲ χαμόγελο πικρό.

Κι' ὅταν ἦρθε ἡ μαγεμένη
Ὦρα τοῦ μεσονυχτιοῦ,
Ποῦ ξυπνοῦν οἱ πεθαμένοι
Μὲ τὸν πόθο τοῦ σπητιοῦ,

Τὰ σβυσομένα μάτια ἀρχίσαν
Νὰ σκορποῦν φεγγοβολιά
Καὶ τὰ χεῖλια ἀντιλαλήσαν
Κάποια γνώριμη λαλιά.

Γεώργιος Δροβίνης

ΟΔΗΓΙΑΙ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ

Ὁ χαιρετισμός.

Τὸ πρῶτον καθήκον τῆς ἀβροφροσύνης εἶναι ὁ χαιρετισμός.

Διὰ τοῦ χαιρετισμοῦ ἐκφράζομεν εἰς τὸν συναντώμενον, συγγενῆ, γνώριμον ἢ καὶ προϊστάμενον τὴν εὐνοϊαν ἢ καὶ τὸν σεβασμὸν μας. Ὁ χαιρετισμὸς τροποποιεῖται διὰ τῆς στάσεως τοῦ σώματος, τοῦ ὕφους καὶ τοῦ βλέμματος. Δύναται τις νὰ χαιρετίσῃ μὲ προσήνειαν, μὲ οικειότητα, μὲ τρόπον φιλικόν, ἀλλὰ καὶ μὲ ὑπεροψίαν καὶ μὲ ψυχρότητα. Οἱ ἔχοντες πείραν τοῦ κόσμου εὐρίσκουν τὸν κατάλληλον χαιρετισμὸν. Πρέπει πρὸ πάντων νὰ φερώμεθα πρὸς ὄλους μὲ εἰλικρίνειαν καὶ ἀβροφροσύνην. Πρέπει καὶ πρὸς τοὺς ἀνωτέρους καὶ πρὸς τοὺς κατωτέρους νὰ εἴμεθα ἐξ ἴσου ἀβρόφρονες.

1. Οἱ νέοι καὶ οἱ ὑποδεέστεροι ὀφείλουσι πρῶτοι νὰ χαιρετίζουσι τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς προϊσταμένους των.

2. Τὸν χαιρετισμὸν μας ἐτοιμάζομεν ἀπὸ ἀπόστασιν. Εἶναι ἀπρεπὲς νὰ χαιρετίζωμεν τὸν διαβαίνοντα τὴν τελευταίαν στιγμὴν. Προτιμότερον εἶναι νὰ δεῖξωμεν ἐκ τῶν προτέρων, διὰ τοῦ ὕφους καὶ τῆς ἐκφράσεως τοῦ προσώπου, ὅτι ἐτοιμαζόμεθα νὰ χαιρετίσωμεν.

3. Ὁ χαιρετισμὸς γίνεται μὲ ἐλαφροτέραν ἢ βαθυτέραν ὑπόκλισιν, ἀναλόγως τῆς κοινωνικῆς θέσεως τοῦ χαιρετιζομένου.

4. Ἐὰν ὁ χαιρετισμὸς μας δὲν ἀνταπεδόθη, διότι δὲν παρετηρήθη, πρέπει ἀδιστακτικῶς νὰ τὸν ἐπαναλάβωμεν.

5. Ἐκαστος χαιρετισμὸς ἀπαιτεῖ ἀνάλογον ἀντιχαιρετισμὸν.

6. Κύριοι καπνίζοντες αφαιροῦν ἀπὸ τὸ στόμα τὸ σιγάρον, ὡσάκεις πρόκειται νὰ χαιρετίσουν κυρίαν, καὶ ἰδίᾳ δταν ὁμιλοῦν πρὸς αὐτήν.

7. Ἐὰν ἀπὸ δύο ἢ περισσοτέρους συμπεριπατοῦντας εἰς χαιρετισθῆ ἀπὸ τρίτον, ἢ ἐὰν αὐτὸς χαιρετίσῃ φιλικῶς ἄλλον, πρέπει καὶ οἱ σύντροφοὶ του νὰ ἐπαναλάβουν τὸν χαιρετισμὸν. Ἡ περίπτωσις αὐτὴ ἀφορᾷ μόνον τοὺς κυρίους, διότι αἱ κυριαὶ ποτὲ δὲν χαιρετίζουσι κυρίους ἀγνώστους.

8. Εἰσερχόμενοι εἰς δωμάτιον, ὅπου συναντῶμεν παρεκτὸς τῶν γνωστῶν προσώπων καὶ ἀγνωστα, πρέπει νὰ χαιρετίσωμεν πρῶτον μὲν τοὺς γνωστοὺς διὰ χειραψίας, ἐὰν διὰ τῆς στάσεως καὶ τῆς ἐκφράσεώς των προσκληθῶμεν, τοὺς δὲ ἀγνώστους μὲ ὑπόκλισιν.

9. Τὴν χεῖρα δίδει πρῶτος πρὸς χαιρετισμὸν ὁ ἀνώτερος ἢ πρεσβύτερος. Μόνον μεταξύ συγγενῶν καὶ στενῶν φίλων δὲν δίδεται προσοχή. Τὸ σφίξιμον καὶ τὸ τίναγμα τῆς χειρὸς ἐπιτρέπονται μόνον μεταξύ συγγενῶν καὶ στενῶν φίλων.

10. Κατὰ τὸν χαιρετισμὸν, καθὼς καὶ κατὰ τὸν ἀποχαιρετισμὸν, πρέπει νὰ χαιρετίζωμεν πάντοτε πρῶτον τοὺς πρεσβυτέρους, πρὸς τοὺς ὁποίους χρεωστοῦν σεβασμὸν οἱ νεώτεροι.

11. Παρουσιαζόμενοι εἰς ἀγνώστους χρεωστοῦμεν νὰ χαιρετίσωμεν ἕνα ἕκαστον φιλοφρόνως μὲ κατάλληλον ὑπόκλισιν.

12. Οἱ κύριοι ἀποτείνουν γενικὸν χαιρετισμὸν ὡσάκεις εἰσέρχονται εἰς σιδηροδρομικὴν ἄμαξαν ἢ κλειστὴν ἄμαξαν ἰπποσιδηροδρόμου.

13. Ἐὰν εὐρεθῶμεν εἰς τὴν ἀνάγκην ν' ἀνταλλάξωμεν χωρὶς σύστασιν λέξεις τινὰς μὲ ἐντελῶς ἀγνωστον πρόσωπον, διὰ νὰ λάβωμεν πληροφορίας, εὐχαριστοῦμεν εὐγενῶς μετὰ τὴν ληφθεῖσαν ἀπάντησιν καὶ ὑποκλινόμενοι ἀπομακρυνόμεθα.

Ἐπισκέψεις.

1. Ὑποχρεωτικαὶ ἐπισκέψεις εἶναι ὅσαι ἐπιβάλλονται ἀπὸ τὴν ἐθυμοτυπίαν, αἱ συγχαρητήριοι καὶ αἱ συλλυπητήριοι. Ἐκτὸς δὲ τούτων καὶ αἱ φιλικαὶ ἢ συγγενικαὶ ἐπισκέψεις.

2. Συνήθεις ὥραι ἐπισκέψεων εἶναι 3—6 μ. μ., ἐκτὸς ἂν ὀρισθῇ ἄλλη ὥραν μετὰ προηγουμένην συνεννόησιν. Εἰς ἄλλας ὥρας ἐπισκέψεις γίνονται μόνον μεταξὺ συγγενῶν καὶ φίλων.

3. Εἰς τὰς ἐπισκέψεις πρέπει πάντοτε νὰ περιποιώμεθα τὴν ἐνδυμασίαν μας.

4. Οἱ κύριοι ποτὲ δὲν εἰσέρχονται εἰς αἴθουσαν κυρίας καπιζόντες ἢ φοροῦντες τὸ ἐπανωφόριόν των.

5. Εἶναι ἀπρεπὲς νὰ εἰσέλθωμεν εἰς δωμάτιον ἔστω καὶ φιλικῆς οικογενείας, ἐάν, ἀφ' οὗ κρούσωμεν τὴν θύραν, δὲν ἀκούσωμεν ἔν εὐκρινὲς «ἐμπρός»· διότι ἐνδεχόμενον νὰ καταληφθῇ τὸ ἐπισκεπτόμενον πρόσωπον εἰς ἀσχολίαν μὴ ἐπιδεχόμενην μάρτυρας.

6. Ὅπου ὑποτίθεται ἡ εἴσοδος ἐλευθέρα, καθὼς εἰς δημόσια καταστήματα καὶ εἰς τὰ τραπεζικὰ καὶ ἐμπορικὰ γραφεῖα, δυνάμεθα νὰ εἰσέλθωμεν χωρὶς νὰ κρούσωμεν, ἀλλὰ πάντοτε ἀθορύβως.

7. Ὅταν πρῶτην φορὰν ἐπισκεπτώμεθά τινα, δίδομεν τὸ ἐπισκεπτήριόν μας ἢ λέγομεν τὸ ὄνομά μας εἰς τὸν ὑπηρετὴν, ἐρωτῶντες ἂν ἤμποροῦμεν νὰ ἴδωμεν τὴν κυρίαν ἢ τὸν κύριον.

8. Ἐάν ὑποχρεωθῶμεν ν' ἀνχμείνωμεν τὴν ἀπάντησιν, πρέπει νὰ μείνωμεν ἐκεῖ ὅπου μᾶς ὑποδείξουν.

9. Συνήθως ὁ ἀναμένων εἰσάγεται εἰς τὴν αἴθουσαν ἢ τὴν τραπεζαρίαν.

11. Ἡ οἰκοδέσποινα πρέπει νὰ δίδῃ ρητὰς ὁδηγίας εἰς τὸν

ὕπνρητην ἢ τὴν ὑπνρητριαν κατὰ ποίας ἡμέρας καὶ ὥρας δέχεται, διότι εἶναι πολὺ ἄτοπον νὰ προσμένουν οἱ ἐπισκέπται ἕως ὅτου ἀγγελοῦ τὸ ὄνομά των, καὶ κατόπιν νὰ μὴ γίνωνται δεκτοί.

11. Ὅταν μᾶς ἐπισκεφθῆ τις, ἔστω καὶ δι' ὀλίγας στιγμάς, πρέπει πάντοτε νὰ τὸν παρακκλέσωμεν νὰ εἰσέλθῃ, διότι εἶναι ἀπρεπὲς νὰ συνδιαλεγώμεθα μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν εἴσοδον.

12. Δεχόμενοι ἐπισκέπτην πρέπει πάντοτε νὰ τὸν ἀφίνωμεν νὰ προηγήται.

13. Ἐὰν πρόκηται νὰ διέλθωμεν διαδρόμους ἢ ἄλλα δωμάτια διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν αἴθουσαν, καὶ οἱ ἐπισκεπτόμενοι δὲν γνωρίζουν ποῦ νὰ διευθυνθοῦν, ἀφ' οὗ τοὺς χαιρετίσωμεν, ζητοῦμεν τὴν ἄδειαν νὰ προηγηθῶμεν. Ἀμα φθάσωμεν εἰς τὴν θύραν τῆς αἰθούσης, τὴν ἀνοίγομεν καὶ παρακαλοῦμεν τὸν ἐπισκέπτην νὰ εἰσέλθῃ, ἀφίνοντες αὐτὸν νὰ προηγηθῆ ἔκτος ἂν κυρία δέχεται κύριον.

14. Ἐὰν ἡ ἐπισκεπτομένη εἶναι νέα κόρη, ἀφίνει τὴν οἰκοδέσποιαν νὰ προηγηθῆ.

15. Μετὰ φιλόφροναν ὑποδοχὴν παρακκαλοῦμεν τοὺς ἐπισκέπτας νὰ καθίσουν.

16. Νέα κόρη δεχομένη ἐπίσκεψιν κυρίας ὑποδεικνύει πάντοτε θέσιν εἰς τὸ ἀνάκλιτρον, καὶ κάθηται εἰς πολυθρόναν ἢ εἰς ἄλλο κάθισμα ἢ ἐξαίρεσις ἐπιτρέπεται μόνον κατὰ τὴν ὑποδοχὴν νεωτέρας κόρης. Τότε λαμβάνουν καὶ αἱ δύο θέσιν εἰς τὸ ἀνάκλιτρον.

17. Ἰπανδρευμένη κυρία δεχομένη ἐπίσκεψιν παρακκλεῖ τὴν ἐπισκέπτριαν νὰ λάβῃ θέσιν εἰς τὸ ἀνάκλιτρον· μόνον δὲ ὅταν ἐκεῖνη ἀποποιηθῆ, παραχωροῦσθαι τὴν θέσιν εἰς τὴν οἰκοδέσποιαν, ἢ μπορεῖ νὰ καθήσῃ αὐτὴ ἐκεῖ.

18. Συνήθως ἡ οἰκοδέσποινα συνιστᾷ τοὺς προσερχομένους ἐπισκέπτας πρὸς τοὺς πρῶτους, ἐν ᾧ ἀριθμὸς αὐτῶν εἶναι περιωρισμένος.

19. Κατὰ τὴν παρουσίαν συνιστᾶται πρῶτον ὁ τελευταῖος ἐπισκέπτης πρὸς τοὺς παρόντας, ἐκτὸς ἂν ὁ εἰσερχόμενος εἶναι ἡλικιωμένος ἢ κατέχει ὑψηλοτέραν κοινωνικὴν θέσιν. Τότε οἱ παρόντες συνιστῶνται πρῶτοι εἰς τὸν εἰσερχόμενον. Οἱ νεώτεροι συνιστῶνται πάντοτε πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους.

20. Κατὰ τὴν προσφορὰν καθισμάτων ὀφείλουσι οἱ νεώτεροι καὶ αὐτοὶ οἱ πρότερον ἐλθόντες νὰ ἀναμείνουν μέχρι οὗ καθίσουν οἱ πρεσβύτεροι.

21. Οἱ νεώτεροι πρέπει νὰ σύρουν ἀθροῦχος καὶ ἀναπισθῆτως τὰ καθίσματά των πρὸς τὰ ὀπίσω.

22. Κυρία νὰ προσκαλουμένη ἀπὸ πρεσβυτέρων νὰ καθίσῃ πλησίον τῆς εἰς τὸ ἀνάκλιτρον, κἀθηται κατόπιν ἐκείνης.

23. Κατὰ τὰς ἐπισκέψεις ἀνταλλάσσονται πρῶτον φιλοφρόνως ἐρωτήσεις περὶ τῆς ὑγείας τῶν παρόντων, κατόπιν δὲ περὶ τῶν οικείων.

24. Καθῆκον τῆς οἰκοδεσποίνης εἶναι νὰ ἐρωτᾷ πρῶτη, ἂν δὲν ἠρωτήθῃ.

25. Κατὰ τὴν συνομιλίαν ἡ οἰκοδέσποινα ἀρνεῖ ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον τὸν λόγον εἰς τοὺς ἐπισκέπτας, προσπαθεῖ δὲ μόνον, ἐὰν ἡ συνομιλία χαλαρωθῇ, νὰ τὴν ζωογονήσῃ.

26. Ὀλιγόλογος καὶ ψυχρὰ διάθεσις τῆς οἰκοδεσποίνης διεγείρει τὴν ὑπόψιν ὅτι βαρύνεται τοὺς ἐπισκέπτας.

27. Ἡ προσφορὰ γλυκοῦ, καρὰ ἢ ἀναψυκτικῶν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰς περιστάσεις καὶ τὰς τοπικὰς συνθηκὰς.

28. Ὅταν νὰ κόρη ἀποχαιρετίζῃ πρεσβυτέρων, εἶναι πρέπον ἢ πρεσβυτέρα νὰ ἐπιφορτίζῃ τὴν νεωτέρην μὲ χαιρετισμοὺς

πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς λοιποὺς οἰκείους τῆς.

29. Μετὰ τὸν ἀποχαιρετισμὸν ἀρμοῖζει νὰ δεῖξωμεν τὴν εὐχαρίστησίν μας διὰ τὴν εὐγενῆ ὑποδοχὴν, ἢ ὅποια μᾶς ἔγεινε.

30. Τοὺς ξένους ἀποχαιρετίζομεν πάντοτε μὲ ὑπόκλισιν, ἔκτος ἂν μᾶς δώσουν ἐκεῖνοι πρῶτοι τὴν χεῖρα.

31. Ἐὰν ὁ ἀναχωρῶν εἶναι πρεσβύτερος ἢ ἀνώτερος, πρέπει οἱ λοιποὶ νὰ προσμένουν ἕως οὗ δώσῃ εἰς αὐτοὺς τὴν χεῖρα. Πρὸς τοὺς οἰκειότερους δίδομεν πάντοτε τὴν χεῖρα.

32. Ὁ συνοδεύων ἀναχωροῦντα ἐπισκέπτῃν ἀνοίγει τὴν θύραν.

33. Ὅταν καταβαινῶμεν τὴν κλίμακα συνοδεύοντες ἐπισκέπτας, πρέπει πάντοτε νὰ βαδίζωμεν πρὸς τὰ ἀριστερά· ἐν τούτοις ὁ ἐπισκεπτόμενος κύριος βαδίζει ἀριστερόθεν τῆς κυρίας, ὡς καὶ ἡ νεωτέρα κυρία ἀριστερόθεν τῆς πρεσβυτέρας.

34. Ἐὰν εὐρίσκωνται παρόντες πολλοὶ ἐπισκέπται καὶ ἀναχωροῦν μερικοὶ ἐξ αὐτῶν, ἡ οἰκοδέσποινα ἢ ἄλλο μέλος τῆς οἰκογενείας συνοδεύει τοὺς ἀναχωροῦντας μέχρι τῆς θύρας τοῦ δωματίου, ἀφ' οὗ εὐγενῶς δικαιολογηθῆ πρὸς τοὺς ἄλλους ἐπισκέπτας, καὶ ἐπανέρχεται ὅσον τὸ δυνατόν γρηγορώτερα.

35. Ἐὰν ἀναγκασθῶμεν ν' ἀναχωρήσωμεν ἐνωρίτερα ἀπὸ φιλικὸν κύκλον, πρέπει νὰ δικαιολογηθῶμεν εὐγενῶς πρὸς τοὺς οἰκοδεσπότες, ὡς καὶ πρὸς τοὺς λοιποὺς γνωρίμους.

36. Ἀπρεπὲς εἶναι οἱ οἰκοδεσπότες νὰ βιάζον πολὺ τὸν ἀναχωροῦντα νὰ μείνῃ, διότι τοῦτο δύναται νὰ τὸν ἐμβάλλῃ εἰς ἀμηχανίαν.

37. Εἰς συναναστροφὴν ἀποχαιρετίζομεν μόνον τοὺς πλησιεστέρους γνωρίμους καὶ φίλους. ἀπαραιτήτως δ' ὅμως τοὺς δίδοντας τὴν συναναστροφὴν καὶ ἰδίως κατὰ πρῶτον λόγον τὴν οἰκοδέσποιναν, κατόπιν τὸν κύριον καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς οἰκογενείας.

38. Ἀνυχκαζόμενοι ἕνεκεν ἐξαιρετικῶν λόγων νὰ ἀπέλθω-
μεν ταχέως, ἀποχιρετιζόμενοι μόνον τὴν οἰκοδέσποιναν, πρρα-
καλοῦντες αὐτὴν νὰ μας δικχιολογήτῃ εἰς τὸν σύζυγον καὶ
τοὺς οἰκείους τῆς.

Ἐπισκέψεις πρὸς οὐνδεσιν σχέσεων

Ὅταν φθάνωμεν εἰς τόπον τινά, κάμνομεν ἐπισκέψεις εἰς
τὰ πρόσωπα μετὰ τῶν ὁποίων ἐπιθυμοῦμεν νὰ συνάψωμεν
σχέσεις.

Διὰ νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὴν ἰδίαν οἰκίαν, εἰς τὴν ὁποίαν
ἐγενόμεθα ἀπαξ δεκτοὶ μετὰ πολλῆς εὐπροσηγορίας καὶ εὐγε-
νῶς, θὰ περιμένωμεν νὰ μας ἀνταποδώσουν τὴν ἐπίσκεψιν.

Τὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ἐπισκεπτόμεθα, ἐὰν δὲν θελοῦν νὰ
συνάψουν σχέσεις μαζί μας, μᾶς στέλλουν τὸ ἐπισκεπτήριόν
των. Τοῦτο δὲν πρέπει νὰ μᾶς κακοφανῇ, ἐπειδὴ «ἡ συμπά-
θεια δὲν παραγγέλεται»· ἀλλὰ δὲν ἐπιστρέφομεν εἰς τὴν οἰκίαν
αὐτὴν κατ' οὐδένα λόγον.

Ὅποιανδήποτε θέσιν καὶ ἂν κατέχωμεν εἰς ἐπαρχίαν τινά,
εἴμεθα ὑποχρεωμένοι μόλις φθάσωμεν νὰ ἐπισκεφθῶμεν τὸν δή-
μαρχον, τὸν ἱερέα τῆς ἐνορίας μας καὶ τοὺς ἀνωτέρους δημο-
σίους ὑπαλλήλους.

Ἐπισκέψεις ἀποχιρετισμοῦ

Ὅταν πρόκειται νὰ ἀναχωρήσωμεν εἰς ταξίδιον, εἰδο-
ποιοῦμεν ὄλους μας τοὺς φίλους δι' ἐπισκέψεως ἢ δι' ἀποστο-
λῆς ἐπισκεπτηρίων. Ἐὰν δὲν ἔχωμεν καιρὸν νὰ τοὺς ἐπισκε-
φθῶμεν, εἰς τὰ ἐπισκεπτήριά μας σημειοῦμεν τὰ στοιχεῖα
π. α. (πρὸς ἀποχιρετισμόν).

Εἰς τὴν ἐπιστροφὴν γίνεται τὸ ἴδιον, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι
ἐπὶ τῶν ἐπισκεπτηρίων δὲν σημειοῦμεν τίποτε.

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΜΑΣ

Σ' εὐλογημένη φυλακὴ μαζῇ μ' ἐσένα μένω.—
Ψηλὰ στὸ παραθύρι μας τὸ σιδεροδεμένο
Φυσᾷ τῆς ἀνθομύριστης καλοκαιριᾶς τ' ἀγέρι
Κ' ἔρχεται τοὺς ἀντίλαλους τοῦ κόσμου νὰ μᾶς φέρι·
Τῶν δένδρων τ' ἀναφύλλισμα, τῆς ρεμματιᾶς τὸ ρόχτο,
Τ' ἀνάβρυσμα τοῦ κρούου νεροῦ, ποῦ τρέχει ἀπὸ τὸν ὄχτο,
Τοῦ κύματος τ' ἀφρόχυμα σ' τῶν βράχων τ' ἀκρολίθια,
Καὶ τὴν κοχύλα ποῦ βρογκάει ἀπὸ ψαράδων σιγήθια,
Τοῦ γκιώνη ἀναστενάγματα, τῶν γρούλλων μοιρολόγια
Καὶ τὰ γλυκὰ παιδιάτικα τοῦ καλογιάννου λόγια.

Σ' εὐλογημένη φυλακὴ μαζῇ μ' ἐσένα μένω.—
Ψηλὰ στὸ παραθύρι μας τὸ σιδεροδεμένο
Μιάς σπλαχνικῆς κληματαριᾶς ἀπλώθηκε κλωνάρι
Κ' ἔσμιξε μὲ τὰ σίδερα τὰ φύλλα του ζευγάρι,
Κ' ἔτσι ἀγορσειῶνται ἀνάερα κληματαριᾶς στεφάνια
Καὶ κρέμανται ὡς τὸ πέλαγος δεμένα ἀπ' τὰ οὐράνια.
Τοῦ Φεγγαριοῦ τ' ἀχνόφωτο φράχτη ἀπὸ φύλλα βοίσκει
Καὶ ζωγραφιῶνται ἀντικρονὰ περισσίας τέχνης ἴσκι.
Ἡ Πούλια, τῆς λαμπρονηχιᾶς ἐφτάπετρο στολίδι,
Σ' τὸν κλώνο τῆς κληματαριᾶς περιέται δακτυλίδι.
Κι' ἀπὸ μᾶς ροδοσύννεφης Αὐγῆς ἀναιριχίλα
Γεννιέται ὁ Ἥλιος σ' τὸ γιὰλὸ στεφανωτὸς μὲ φύλλα.

Γεώργιος Δροσίνης

Ο ΖΩΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ Ο ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ ΤΟΥ

Νέος τις ζωγράφος είχε τελειώσει ἐξίκριτον εἰκόνα, τὴν καλλιτέραν, ἣτις ἐπέτυχεν αὐτῷ ποτε. Αὐτός ὁ διδάσκαλός του οὐδὲν τὸ ψεκτὸν εὗρεν ἐν αὐτῇ. Οὗτος δ' ὁμοίως ἦτο τοσοῦτον ἐνθουσιασμένος ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ τούτῃ, ὥστε ἀκαταπαύστως τὸ ἔργον του ἐθεᾶτο καὶ τὰς μελέτας διέκοψε, διότι ἐπίστευεν ὅτι ἀδύνατον ἦτο πλέον νὰ ὑπερτερήσῃ ἐαυτὸν.

Ἡμέραν τινὰ σπεύδων νὰ χαρῆ τὴν εἰκόνα του, εὗρεν ὅτι ὁ διδάσκαλος εἶχεν ἐξαλείψῃ ὀλόκληρον αὐτήν. Ὁργισμένος καὶ κλαίων ἔτρεξε πρὸς αὐτὸν καὶ ἠρώτησε τὴν αἰτίαν τῆς τόσον σκληρᾶς πράξεώς του. Ὁ διδάσκαλος ἀπήντησεν: «Ἐπραξα τοῦτο μετὰ σοφῆς περιτκέψεως· ἡ εἰκὼν ἦτο καλὴ, ἦτο ἐν τεκμήριον τῆς προόδου σου, ἀλλ' αὕτη ἦτο ἐν ταύτῃ καὶ ὁ θάνατός σου».

«Πῶς δὴλα δὴ;» ἠρώτησεν ὁ νέος ζωγράφος.

«Ἀγαπητέ, ἀπήντησεν ὁ διδάσκαλος, σὺ δὲν ἠγάπας πλέον τὴν τέχνην ἐν τῇ εἰκόνι σου, ἀλλὰ σεαυτὸν μόνον. Πίστευσόν με ὅτι αὕτη δὲν ἦτο τελειωμένη, ἦτο μόνον μελέτη τις· παραίτησον τὸ θυμὸν καὶ ἐργάσθητι ἐκ νέου»

Θαρραλέος καὶ πλήρης πεποιθήσεως εἰς ἐαυτὸν καὶ τὸν διδάσκαλόν του ἐδράξατο τοῦ χρωστικῆρος ὁ νέος ζωγράφος καὶ μετ' ὀλίγον ἀπεπεράτωσε τὸ λαμπρότερον ἔργον του, τὴν *θυσιαν τῆς Ἰφιγενείας*.

Ὁ νέος οὗτος ζωγράφος ἦτο ὁ Τιμάνθης, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα βρῆδύτερον τοσοῦτον ὀνομαστὸν ἐγένετο.

Α. Παπαζαχαρίου

Ω Ι Α

Τὰ ὡὰ τῶν ὀρνίθων ἀποτελοῦνται ἐκ φλοιοῦ, λευκώματος καὶ κροκοῦ· κατὰ μέσον δὲ ὄρον ἐκ φλοιοῦ 12 0/10 λευκώματος 58 0/10 καὶ κροκοῦ 30 0/10

Κατὰ θρεπτικὴν ἀξίαν ἐν ὡῶν ἰσοῦται πρὸς 40 γραμμ. παχέος κρέατος. Ἐν ὡῶν ἐνέχει περίπου τόσον λευκώμακ, ὅσον 150 γραμμ. γάλακτος ἀγελάδος. Ἡ ἐπικρατοῦσα γνώμη ὅτι ἐκ τῶν βραθθέντων ὡῶν τὰ σκληρὰ εἶνε δυσπεπτώτερα τῶν μαλακῶν δὲν εἶναι ἀκριβής, ὅταν τὰ σκληρὰ ἀρκούντως διαμεμερισμένα φθάνουσιν εἰς τὸν στόμαχον.

Διάκρισις τῶν προσφύτων ὡῶν.

Τὰ πρόσφατα ὡὰ ἐν τῷ κοίλῳ τῆς χειρὸς τιθέμενα καὶ πρὸς τὸ φῶς παρατηρούμενα φαίνονται ἡμιδιαφανῆ καὶ εἰς τὸ ὀξὺ μέρος αὐτῶν μόνον παρευσιάζουσι μικρὰν φουαλίδα ἀέρος, ἐν ᾧ τὰ μὴ πρόσφατα παρυσιάζουσι σημεῖα σκοτεινά. Ἐντελῶς ἀδιαφανῆ ὡὰ εἶνε σεσηπότα. Ἐπίσης τὰ πρόσφατα ὡὰ ἐντὸς ὕδατος βυθίζονται τὰ δὲ σεσηπότα ἐπιπλέουσιν Ἡ δοκιμὴ αὕτη εἶναι εὐχισθητοτέρα ἢ ἀντὶ ὕδατος λάθωμεν διάλυμα ἄλατος με 6 0/10 τότε τὰ μὲν πρόσφατα βραδέως βυθίζονται, τὰ δὲ μὴ, ἐπιπλέουσιν.

Διατήρησις τῶν ὡῶν.

Καταλληλότερον διατηροῦνται τὰ ὡὰ ἐντὸς τέφρας ξύλων, κόνεως ἀνθράκων, πριονιδίων, μικρῶν ἀγρίων, σκυθίλλων, ἄμμου ἢ ἄλατος. Ἐπίσης καὶ ἡ ἐμβύθισις τῶν ὡῶν ἐν διαλύματι ἄλατος μαγειρικοῦ (1 : 10) συντελεῖ πρὸς συντήρησιν Τὰ εὐκολώτερον διατηρούμενα εἶναι τὰ τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου, Φεβρ. Μαρτίου, Ἀπριλίου, Αὐγούστου, 7θρίου, 8θρίου, 9θρίου καὶ 10θρίου, δυσκολώτερον δὲ τὰ ὡὰ τοῦ Μαΐου, Ἰουνίου καὶ Ἰουλίου Ἄλλως διατηροῦνται τὰ ὡὰ φερόμενα εἰς τόπον ψυχρὸν καὶ ξηρὸν συνεχῶς ἀερίζόμενα ἐπὶ σανίδων, αἵτινες φέρουσιν ὅπως μικροτέρας τῆς διαμέτρου τῶν ὡῶν. ὥστε ἐντὸς τῶν ὀπῶν τιθέμενα νὰ μὴ πίπτωσι καὶ ἀνὰ ὀκτὼ ἡμέρας ἀναστρέφονται,

οὕτως ὥστε ὅτε μὲν τὸ ὄξύ, ὅτε δὲ τὸ στρογγύλον μέρος τῶν ὀσίων νὰ ὑπάρχῃ ἐστραμμένον πρὸς τὰ ἄνω. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου συντηροῦνται τὰ ὠὰ ἐπὶ μακρὸν.

Γ Α Λ Α

Τὸ γάλα τῶν διαφόρων ζώων πρόσφατον ὄν εἶναι ὑγρὸν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἀδιαφανές, λευκὸν ἢ κιτρινόχρουν, ἔχει δὲ ἰδιόζουσαν ὀσμὴν καὶ γεῦσιν ἀσθενῶς γλυκεῖαν.

Συστατικά τοῦ γάλακτος.

Τὰ κυριώτερα συστατικά τοῦ γάλακτος εἶναι πλὴν τοῦ ὕδατος *λεμφατοειδεῖς οὐσίαι, βούτυρον, γαλακτοσάκχαρον καὶ ἄλατα*. Τὸ προσφάτως ἀμελεθὲν γάλα ἐνέχει καὶ ἀέρια (ἀνθρακικὸν ὄξύ, ὄξυγόνον, ἄζωτον).

Διάκρισις προσφάτου καὶ βραδθέντος γάλακτος

Τὸ πρόσφατον γάλα μετὰ σταγόνων τινῶν προσφάτου τερεβινθελαιίου ἤπιως θερμαινόμενον, εἶτα δὲ ἀναμιγνόμενον μετ' ὀλίγου βάμματος ῥητίνης ἱεροξύλου χρωματίζεται ἀμέσως ἢ μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων δευτερολέπτων κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον κυανοῦν, ἐν ᾧ γάλα καὶ μέχρις 80ο ἐκ. βρασθὲν δὲν χρωματίζεται.

Διατήρησις γάλακτος.

Ἡ διὰ χημικῶν οὐσιῶν (βόρικοι, βορικοῦ ὀξέος κτλ.) διατήρησις τοῦ γάλακτος ἀπεδείχθη ἐπ' ἐσχάτων ἀκατάλληλος. Τὸ ἀσφαλέστερον μέσον πρὸς ἀποτελεσματικὴν καταστροφὴν τῶν βακτηρίων ἐν τῷ γαλακτι παρέχει ἡμῖν ἡ θέρμανσις αὐτοῦ. Πρὸς ἐντελῆ δ' ὅμως καταστροφὴν πάντων τῶν νοσογόνων σπερμάτων καὶ ἐπικινδύνων ἰδίᾳ εἰς τοὺς παῖδας βακτηρίων εἶναι ἀνάγκη τὸ γάλα νὰ θερμανθῇ εἰς 120ο ἐ, ὅποτε ἐπέρχεται ἀλλοίωσις τῆς ὕψεως (τὸ χρῶμα γίνεται σκοτεινότερον) καὶ ἀπώλεια ἀρώματος. Τὰ βακτήρια τῆς φθίσεως καταστρέφονται διὰ πρρατεταμένης θερμάνσεως αὐτοῦ ἐπὶ 30 λεπτά ἐν θερμοκρασίᾳ 68—69ο ἐ.

Μέθοδος ἀνακαλύψεως τῶν ἐν τῷ γάλακτι βακτηρίων τῆς φθίσεως.

Τὰ ἐν τῷ γάλακτι τῆς ἀγελάδος ὑπάρχοντα βακτήρια τῆς φθίσεως ἀνακαλύπτονται διὰ τῆς ἐξῆς μεθόδου: Ἐντὸς δοκιμαστικοῦ σωλήνος χύνομεν μικρὰν ποσότητα γάλακτος, ἐν ᾧ προσθέτομεν κατὰ πρῶτον σταγόναν διαλύματος παραφενολινοδιαιμίνης. Ἐὰν ἐν τῷ γάλακτι δὲν ὑπάρχουσι βακτήρια ψυκτικώσεως, τοῦτο δὲν μεταβάλλει τὸ χρῶμα του, ἐὰν δὲ ὑπάρχουσιν ἀμέσως μετὰ τὴν προσθήκην τῶν τελευταίων σταγόνων, ἀνακινουμένου τοῦ ὑγροῦ, προτλαμβάνει τοῦτο χρῶμα γραιοπρίσινον.

Γυναικεῖον γάλα.

Τοῦτο περιέχει μεγαλειτέρην σφαιρίδιαν βουτύρου τοῦ βεβείου. 1ον) Ἐνέχει πλείοτερον σάκχαρον καὶ 2ον) ἔχει μεγαλειτέραν ποσότητα λευκώματος. Ἡ τυρίνη αὐτοῦ πήγνυται εἰς μικρὰς κροκίδας. Ἐπομένως ἡ πέψις αὐτῆς εἶναι εὐκολωτέρα τῆς τοῦ γάλακτος τῆς ἀγελάδος, ἧτις ἀποβάλλεται εἰς μεγάλας κροκίδας.

Προβάτειον γάλα.

Τοῦτο εἶναι πλουσιώτερον εἰς βούτυρον καὶ λεύκωμα τοῦ αἰγείου. Ἐπὶ τοῦ ποιοῦ ὁμοίως τοῦ προβατείου γάλακτος ἔχει ἐπιρροὴν ἢ καταγωγή τοῦ ζώου. Ἐλκλιώδης τροφή αὐξάνει τὸ βούτυρον ἢ ἀποκοπὴ τῶν ἐρίων ἐλαττώνει τὸ ποσόν τοῦ γάλακτος.

Αἰγείον γάλα.

Τοῦτο ἐνέχει βούτυρον καὶ λεύκωμα πλείοτερον τοῦ βεβείου· γαλακτοσακχάρου καὶ ἄλλων ἐνέχονται τὰ αὐτὰ ποσά. Τὸ αἰγείον γάλα ἔχει ὑποκίτρινον χρῶμα καὶ ἰδιόζον ἄρωμα· ἢ ἐπαύξησις τοῦ ποσοῦ τοῦ βουτύρου διὰ καταλλήλου τροφῆς κατορθοῦται παρὰ τῆ αἰγί εὐκολώτερον ἢ παρὰ τῆ ἀγελάδος.

Ἐλαττώματα τοῦ γάλακτος.

1ον) Γάλα κυνοῦν· τοῦτο προέρχεται ἐκ μικροοργανισμῶν. 2ον) Γάλα ἐρυθρὸν. 1) Κατὰ τὴν ἀμελξίν· 2) κατόπιν ἐρυθρωθέν. Τὸ μὲν πρῶτον προέρχεται ἐξ ἀγελάδων, αἵτινες πάσχουσιν ἐκ φλεγμονῆς τῆς θηλῆς καὶ ἐπομένως περιέχει αἷμα· τὸ τοιοῦτον δὲ γάλα δεικνύει συνήθως ἐρυθρὰς γραμμὰς καὶ ἐρυθρὸν καθίζημα. Τὸ δεύτερον καθίσταται

τοιούτων διὰ μικροοργανισμῶν, οἵτινες προκαλοῦσι τὸν ἐρυθρὸν χρωματισμὸν τοῦ γάλακτος.

ΒΟΥΤΥΡΟΝ

Κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους ἦτο ἄγνωστος παρ' Ἑλλησιν ἢ χρῆσις τοῦ βουτύρου πρὸς παρασκευὴν ἔδεσμάτων, πρῶτος δὲ ὁ Διοσκουρίδης (200 π.Χ.) ἀναφέρει τὴν εἰς ταῦτα χρησιμοποίησιν αὐτοῦ.

Τὸ πρόψατον καὶ ἀνάλυτον βούτυρον ἰδίᾳ χρησιμοποιεῖται πρὸς παρασκευὴν ἔδεσμάτων, διατηρεῖται δὲ 3—14 ἡμέρας καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τούτων ταγγίζει καὶ ἀποκτᾷ ὀσμὴν καὶ γεῦσιν δυσάρεστον.

Πρὸς μακροτέραν διατήρησιν προστίθεται τῷ ἀναλύτῳ βουτύρῳ 2—80]ο μαγειρικοῦ ἁλατος, εἷσα δὲ ἀφοῦ τακτῆ διηθεῖται διὰ λινοῦ ὑφάσματος· οὕτω δὲ κατορθοῦται ἡ ἀφαίρεσις τοῦ προσμεμιγμένου ὕδατος, τοῦ συγκλεισθέντος ἀέρος καὶ τῆς συνυπαρχούσης τυρίνης. Τὸ οὕτω σκευασθὲν βούτυρον καλεῖται χυτὸν (ἁλατισμένον) καὶ διατηρεῖται ἐπὶ μακρόν.

Μεγίστη ποσότης ὕδατος καὶ τυρίνης ἐπιφέρει ταχεῖαν τάγγισιν τοῦ βουτύρου. Πρὸς τούτοις ἡλιακὸν φῶς, πολὺς ἀφρισμὸς καὶ ὑψηλὴ θερμοκρασία ἐπισπεύδουσι τὴν τάγγισιν τοῦ βουτύρου.

Τὸ γνήσιον βούτυρον τήκεται εἰς 31⁰—37⁰,5 ἑ. τὸ τοῦ προβάτου εἰς 37⁰,5 συνήθως, τὸ βόειον εἰς 36⁰,5 καὶ τὸ αἰγίον εἰς 33⁰,5· τὸ τεχνητὸν βούτυρον εἰς 24⁰—20⁰ ἑ. Ἐπομένως τὸ μὲν μετὰ λιπῶν νοθευμένον βούτυρον τήκεται ἐπέκεινα τῶν 37⁰,5, τὸ δὲ μετὰ τεχνητοῦ βουτύρου κάτωθεν τῶν 31⁰ ἑ.

Πρὸς ἐξακριβωσιν ταγγοῦ ἢ μὴ βουτύρου 20 γρμ. ἐκ τούτου εἰσάγονται μετὰ 100 κ. ἑ. ὕδατος ἐν φιαλιδίῳ ζέσεως καὶ ἀποστάζονται διὰ διοχετεύσεως ἐν αὐτοῖς ὑδρατμῶν. Τὸ ἀπόσταγμα συλλέγεται ἐν φιάλῃ (100 κ. ἑ.) περιεχοῦσῃ 5 κ. ἑ. προσφάτου διαλύματος μεταφαινυλοδιαμίνης (1 0/0). Ἐὰν τὸ βούτυρον εἶναι ταγγὸν τὸ ἀπόσταγμα χρωματίζεται βαθὺ κίτρινον ἢ κίτρινόχραιο· ἐὰν δὲ μὴ, ἐπ' ἐλάχιστον κίτρινον.

ΤΥΡΟΣ

Ἡ παρασκευὴ τοῦ τυροῦ ἦτο γνωστὴ καὶ εἰς τοὺς ἀρχαίους, ὁ Ὅμηρος, ὁ Θεόκριτος καὶ ὁ Ἀριστοτέλης ἀναφέρουσι τὸν τυρόν. Κατασκευάζονται δὲ οὗτοι διὰ πήξεως (τῆ προσθήκῃ πιτύας) τοῦ γάλακτος ἀποχωρισμοῦ τοῦ λαμβανομένου πηκτογάλακτος ἀπὸ τοῦ γαλακτώδους ὄρου, ἐκπίεσεως αὐτοῦ καὶ ἀφέσεως πρὸς ὠρίμανσιν.

Πρὸς ἐκθλίψιν τοῦ τυροῦ ἀπὸ τοῦ ὄρου φέρεται οὗτος ἐντὸς λινῶν ὑφασμάτων καὶ πιέζεται δι' εἰδικοῦ πιέστρου ἢ δι' ἐπιθέσεως σανίδων ἄνωθεν τῶν ὁποίων τίθενται βάρη ἢ λίθοι. Μετὰ ταῦτα ὁ τυρὸς ἀναμιγνύεται μετ' ἄλατος ἐνίοτε δὲ μετ' ἄρτυμάτων καὶ μορφοῦται διὰ καταλλήλων τύπων. Ἐπειτα ξηραίνεται 15 ἡμέρας καθ' ἐκάστην ἀναστρεφόμενος καὶ τέλος φέρεται εἰς τὰς ἀποθήκας πρὸς ὠρίμανσιν, ἣτις ἀπαιτεῖ περίπου 4—6 ἐβδομάδας.

Κατάταξις τῶν Ἑλληνικῶν τυρῶν.

α'.) *Παχύτατοι τυροί.* Τοιοῦτοι εἶναι οἱ ἐκ μίγματος ἀνογάλακτος καὶ γάλακτος καλούμενοι δὲ γαλακτοτύρια, ἢ γαλακτόμβρια, τὰ μακρόρια, καὶ αἱ μυζήθραι τῶν νήσων.

β'.) *Παχεῖς τυροί* ἐκ φυσικοῦ γάλακτος εἶναι :

1ον) Ἐὐκαλὸν τουλουμοτύριον· 2ον) ὁ καλὸς ἄσπρος τυρὸς τῆς κἀδδης (φέτα βρελίου)· 3ον) τὰ κεφαλοτύρια ἄβραστα νητιώτικα κτλ. 4ον) ὁ τυρὸς τῶν Ἀγρῶν καὶ 5ον) ἡ κοπανιστή.

γ'.) *Σχεδὸν παχεῖς τυροί* κατασκευάζονται ἐκ φυσικοῦ γάλακτος ἀπωλέσαντος διὰ τῆς ἀναθερμίντεως μέρος τοῦ βουτύρου αὐτοῦ. Τοιοῦτοι εἶναι: 1ον) τὸ ἐγχώριον κεφαλοτύριον· 2ον) τὸ ἰταλικῆς καταγωγῆς κασκαθαλιον· 3ον) ἡ φρομαγέλα τοῦ Παρνασσοῦ· 4ον) ὁ Κρητικὸς τυρὸς· 5ον) τὸ σκληρὸν τουλουμοτύριον τοῦ Ταυγέτου.

δ'.) *Τυροί ἡμιπαχεῖς* δὲν ὑπάρχουν ἐν Ἑλλάδι.

ε'.) *Τυροί σχεδὸν ἀπαχεῖς*: 1ον) τὸ κατώτερον ἠαρμένον τουλουμοτύριον (ἐκ ἠαρμένου γάλακτος)· 2ον) ὁ ἠαρμένος τυρὸς τῆς κἀδδης (φέτα βρελίου)· 3ον) τὸ ξυνοτύρι (ἐκ ἠαρμένου ὀξύνου καὶ αὐτομάτως

πήζαντος γάλακτος (ον) τὸ ἀλβανικὸν μπακτούρι (ἐκ φυτικῶν γάλακτος καὶ ὅμως σχεδὸν ἐντελῶς ἄπαχυ) (ον) ἢ γκίτσα ἢ φιστίνα ἢ οὐρδα (δαρμένη μυζήθρα)

Ξ') Τυροὶ ἐντελῶς ἀπαχίς δὲν κατασκευάζονται παρ' ἡμῶν ἐλλείψει μηχανημάτων καταλλήλων.

Συντήρησις ὑφασμάτων λινῶν καὶ βαμβακερῶν.

Τὰ λινὰ ὑφάσματα καὶ μάλιστα τὰ λευκατμένα, ἐν ὑγρασίᾳ διατηρούμενα ταχέως καλύπτονται ὑπὸ κιτρίνων κηλίδων, ἕνεκεν ἀρχομένης ἀλλοιώσεως, ἣτις ὀφείλεται κυρίως εἰς τὰς ἀποσυνθέσεις τῶν προστιθεμένων κατὰ τὴν ὕφανσιν τῶν ὑφασμάτων ἀμυλωδῶν καὶ κολλητικῶν οὐσιῶν. Πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἀλλοιώσεως ταύτης πρέπει τὰ λινὰ ὑφάσματα νὰ κατατίθενται ξηρὰ καὶ νὰ συντηρῶνται ἐν ξηροῖς τόποις καὶ ἐστερημένοις ὑγρασίας. Κατὰ τὸ θέρος πρέπει νὰ ἀερίζονται συχνὰ καὶ νὰ ἐξαπλώνονται ἐκτιθέμενα ἐν τῷ ἀέρι, ὅταν δὲ τυχαίως ὑγρανωθῶσι, πρέπει νὰ ἐπιδιωχθῇ ταχέως ἡ ξήρανσις αὐτῶν διὰ τῆς ἐν τῷ ἀέρι ἐξαπλώσεως. Τὰ λινὰ ὑφάσματα οὐδέποτε πρέπει νὰ τοποθετῶνται πλησίον τοίχων οὐδὲ νὰ συμπιέζωνται κατὰ τὴν ἐπισώρευσιν, ἵνα μὴ ἐμποδίζηται ἡ διόδος τοῦ ἀέρος. Τὸ μέρος τῆς ἀποθήκης, ἐν ᾗ ἐπισωρεύονται ταῦτα, πρέπει νὰ εἶναι τὸ σχετικῶς ξηρότερον καὶ εἰ δυνατόν νὰ προσβάλλεται ὥρας τινὰς τῆς ἡμέρας ὑπὸ τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου. Αἱ αὐταὶ προφυλάξεις πρέπει νὰ τηρῶνται καὶ διὰ τὰ βαμβακερὰ καὶ καννάβια ὑφάσματα καὶ τὰ ἐκ τούτων εἶδη.

Ἐξέλεξις τῆς γνησιότητος τοῦ χρώματος τῶν ὑφασμάτων.

Ἀπόλυτος γνησιότης τῶν χρωμάτων ἐν γένει δὲν ὑπάρχει· διὰ τοῦτο δὲ ἀνάγκη νὰ καθορίζηται ἀναλόγως τῶν ἐπιδρώντων ἐπὶ τοῦ ὑφάσματος μέσων, τίνα ἀντοχὴν πρέπει νὰ παρουσιάσῃ τὸ χρῶμα. Οὕτω δὲ διακρίνεται γνησιότης ἀπέναντι τοῦ φωτός, ἀέρος, πλύσεως, ἰδρωτός, βύπου τῶν ὁδῶν, κονιοροῦ κτλ.

ΙΑΤΡΙΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

Αιματορία

Όταν πάθῃ τις αίματου ρία ν χωρώσει, μέχρις ὅτου φθάσῃ ὁ ἰατρός καὶ φροντίσῃ διὰ τὰ προαιτέρω, νὰ θέσῃ ψυχρὸν νερὸν ἢ πάγον ἐπὶ τοῦ ὑπογαστροῦ καὶ νὰ μεταχειρισθῇ ψυχρὰ λουτρά τῆς ἔδρας.

Αἱμορραγία

Όταν πάθῃ τις αἱμορραγία ν ἀπὸ τὸ στόμα ὀφείλομεν νὰ ἐννοίσωμεν πρῶτον ἀπὸ ποῦ ἔρχεται τὸ αἷμα. Ἐὰν τὸ αἷμα ἔρχεται ἀπὸ τοὺς πνεύμονας, τὸ χροῖμα του θὰ εἶναι ἀνοικτὸν κόκκινον, θα ἀφρίζῃ καὶ θα συνοδεύηται συχνὰ μὲ βῆχα, ἐὰν δὲ ἀπὸ τὸν στομάχον, θὰ εἶναι μαυροεδρόν. θὰ συνοδεύηται πολλακίς μὲ ἐμέτους καὶ μὲ πόνον ἐπάνω εἰς τὸ ἐπιγάστριον. Εἰς τὴν πρῶτην περίπτωσιν ὁ ἀσθενὴς πρέπει νὰ μείνῃ ἐντελῶς ἡσυχος, νὰ καταπίνῃ κομμάτια πάγου, ψυχρὰ ποτὰ καὶ λεμονάδαν καὶ νὰ φέρῃ μίαν φοῦσκαν μὲ πάγον ἐπάνω εἰς τὸ στῆθος του. Εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν πάλιν ὁ ἀσθενὴς ὀφείλει νὰ κατακλιθῇ, νὰ μὴ παίρῃ καμμίαν τροφήν καὶ νὰ φέρῃ μίαν φοῦσκαν γεμάτην ἀπὸ κομμάτια πάγου ἐπάνω εἰς τὸν τόπον τοῦ στομάχου.

Δῆγμα λυσσῶντος ζῴου

Όταν τις δηχθῇ ὑπὸ λυσσῶντος ζῴου χωρὶς ἀργοπορίαν πρέπει νὰ κόψῃ τὸ δέρμη μὲ ψαλίδιον, ἀφοῦ τὸ διπλώσῃ καὶ κάμῃ πτυχὴν εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος, ὅπου ἐδόχθη. Κατόπιν πρέπει νὰ πλύνῃ τὴν πληγὴν μὲ δυνατὴν διάλυσιν φαινικοῦ ὀξέος, πέντε ἐπὶ τοῖς 100, εἰς τὰ παιδιά ὅμως, ἀντὶ τοῦ φαινικοῦ ὀξέος, μεταχειριζόμεθα διάλυσιν αἰγειωικοῦ ὀξέος. Κατόπιν, μετὰ τὸν καυτηριασμὸν τῆς πληγῆς, πρέπει νὰ σπεύσῃ ἀμέσως εἰς τὸ Λυσσῆστροειδον.

Δήγμα ὄψεως

Ἡ πρώτη μας φροντίς πρέπει νὰ εἶναι πῶς νὰ περιοσφίγξωμεν τὸ μέλος ἄνωθεν τῆς θέσεως, ἥτις ἐδίχθη, καὶ ἔπειτα ν' ἀποροσφῶμεν τὸ δηλητήριο με μίαν βεντουζαν, μεθ' ὃ χρεωστοῦμεν νὰ ῥαντίσωμεν τὴν πληγὴν με διάλυσιν ἀμμωνίας, ἐν ἀνάγκη δὲ καὶ νὰ καυτηριάξωμεν αὐτὴν με τὸν πυρακτωμένον σίδηρον. Ὡς ποτὰ δυνάμεθα νὰ δώσωμεν εἰς τὸν δηχθέντα πολὺ κρασί, καφέν, ῥοῦμι. Τὰ μετὰ ταῦτα ἀφίενται εἰς τὴν πρόνοιαν τοῦ ἱατροῦ.

Λιμοροραγία τῆς ῥινός

Ὅταν ἀρχίξῃ τὸ αἷμα νὰ τρέχῃ ἀπὸ τὴν μύτην, δὲν πρέπει νὰ παρνηζώμεθα καὶ ν' ἀπομυτιώμεθα. Ἐν τῷ μεταξύ ἀφαιροῦμεν ὅλα τὰ φορέματα, τὰ ὁποῖα τυχόν σφίγγουν τὸν λαιμὸν μας. Εἰς τὰς ἐλαφρὰς περιπτώσεις ἀρκεῖ κατόπιν νὰ συμπιέσωμεν τοὺς ῥόθωναο με τὰ δάκτυλά μας, ἐν ᾧ κύπτομεν ὀλίγον πρὸς τὰ ἔμπρός. Ἐὰν τὸ αἷμα πάλιν ἐξακολουθῇ νὰ ῥέῃ, ῥοσφῶμεν με τὴν μύτην παγωμένον νερόν, ἢ ξεῖδι, ἢ πυκνὴν διάλυσιν στυπτηρίας, ἐν ἀνάγκη δὲ ἠμποροῦμεν νὰ κάμωμεν καὶ κλύσματα τῆς μύτης με πολὺ ζεστὸν νερόν (400 Ῥεωμύρου). Ἐὰν ὁμως μεθ' ὅλα ταῦτα τὸ αἷμα πάλιν δὲν θέλῃ νὰ σταματήσῃ, ἀνάγκη πᾶσα νὰ προσκληθῇ ὁ ἱατρός.

Ἡλίασις

Πρῶτον πρέπει νὰ ἐξετάσωμεν μήπως ὁ πάσχων εὐρίσκεται ἐν καταστάσει βαρείας μέθης. Ἀφ' οὗ δὲ πεισθῶμεν ὅτι δὲν εἶναι μεθυσμένος, πρέπει νὰ λύσωμεν ὅλα τὰ σφικτὰ φορέματά του, τὰς ζώνας του, τὰ λωρία του καὶ ν' ἀρχίσωμεν τὴν τεχνητὴν ἀναπνοήν. Ἐὰν πάλιν αἱ αἰσθήσεις του δὲν ἐπανέρχονται, ἀνάγκη νὰ τον βάλωμεν εἰς λουτρόν καὶ νὰ περιχύνωμεν τὸ σῶμα καὶ τὴν κεφαλὴν του με ψυχρὸν νερόν, τελευταῖον δὲ ἠμποροῦμεν νὰ μεταχειρισθῶμεν καὶ ψυχρὰ κλύσματα εἰς τὸ ἐντερον.

Κεντήματα ἐντόμων

Ἀντὶ παντός ἄλλου πρέπει νὰ ἐξαγάγωμεν τὸ κέντρον καὶ νὰ ἐπιθέσωμεν μερικὰ ἐπιθέματα με ἀραιὰν ἀμμωνίαν ἢ διάλυσιν φαινικοῦ ὀξέος.

Λιποθυμία

"Όσοι έχασαν τὰς αἰσθήσεις των, πρέπει πρώτον ν' αναπνεύσουν καθαρὸν καὶ δροσερὸν ἀέρα, πρέπει νὰ μένουν ἐξαπλωμένοι μὲ τὴν κεφαλὴν χαμηλά, χαμηλότερα ἀπὸ τὸ ἄλλο σῶμα. Ἐν τῷ μεταξύ ἠμποροῦμεν νὰ ῥαντίζωμεν τὸ πρόσωπόν των μὲ κρύον νερὸν καὶ νὰ δίδωμεν ὀλίγην ἁμμωνίαν, διὰ νὰ τὴν ἀναπνεύσουν. Συγχρόνως ἐρεθίζωμεν καὶ τὸ δέριμα τὸν κατὰ διαφόρους τρόπους μὲ ἐντριβάς, μὲ σιγαπισμοὺς καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἠμποροῦμεν νὰ κάμωμεν καὶ μίαν ἔνεσιν αἰθέρος ὑπὸ τὸ δέριμα.

Καύματα

Τὰ καύματα ἠμποροῦμεν νὰ διαιρέσωμεν εἰς τρεῖς βαθμοὺς ἀναλόγως πρὸς τὴν καταστροφὴν, τὴν ὁποίαν ἐπροξένησαν εἰς τὸ δέριμα καὶ εἰς τὰς σάρκας μας. Καὶ ὅταν μὲν δὲν συνέβη καμμίᾳ πληγῇ εἰς τὸ δέριμα, ἀλλὰ μόνον ἡ ἐπιδερμὶς κοκκινίσῃ καὶ αἰσθανώμεθα πόνους καὶ ζέστην εἰς τὸ μέρος ὅπου ἐκοκκίνησε, τὸ καῦμα εἶνε πρώτου βαθμοῦ. Ἐὰν ὅμως ἡ ἐπιδερμὶς ἐφούσκωσε καὶ ἔχη ὑγρὸν κάτω ἀπὸ τὴν φούσκαν, τότε τὸ καῦμα εἶναι δευτέρου βαθμοῦ. Εἰς τοιαύτην τινὰ περίπτωσιν πρέπει νὰ ἀφαιρέσωμεν μὲ προσοχὴν τὰ φορέματα καὶ νὰ σκεπάσωμεν τὰς πληγὰς μὲ ἐπιθέματα ἀπὸ λινέλαιον καὶ νερὸν ἀσβέστου, ἢ νὰ τὰς ἀλείξωμεν μὲ κολλόδιον καὶ νὰ τὰς περιτυλίξωμεν ἐλαφρὰ μὲ ἀραιὰν βάρταν. Ἐὰν αἱ φούσκαι εἶναι μεγάλαι, δὲν πρέπει νὰ τὰς κόπτωμεν, ἀλλὰ μόνον νὰ τὰς κεντῶμεν διὰ νὰ χυθῇ τὸ ὑγρὸν. Τρίτου βαθμοῦ εἶναι τὰ καύματα ἐκεῖνα, κατὰ τὰ ὁποῖα κατεστράφη ὅλον τὸ δέριμα καὶ αἱ σάρκες καὶ ἀπεγυμνώθη τὸ σῶμά μας ἐντελῶς ἀπὸ τὴν φυσικὴν του σκέλην. Ἐὰν τὰ καύματα τοῦ δευτέρου βαθμοῦ καὶ τρίτου ἔχουν μεγάλην ἔκτασιν, εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνα διὰ τὴν ζωὴν καὶ πρέπει νὰ προσκληθῇ ἀμέσως ὁ ἰατρός· ἕως ὅτου ὅμως φθάσῃ ἐπὶ τόπον, τὸ καλλίτερον εἶναι νὰ βάλωμεν τοὺς καέντας ἢ τὰ παθόντα μέλη των ἐντὸς διαρκοῦς λουτροῦ, ὥστε νὰ μένουν διαρκῶς εἰς τὸ λουτρόν.

Αι ελαφραὶ πληγαὶ καὶ οἱ μώλωπες

Οἱ επιπόλαιοι μώλωπες, αἱ ἐκχυμώσεις καὶ οἱ ἐκδαρμοὶ τῆς ἐπιδερμίδος θεραπεύονται ἐὰν τηρῇ ἀπόλυτον ἡσυχίαν ὁ παθὼν καὶ ἐπιθέτη ψυχρὰ ἐπιθέματα καὶ σκεπάσῃ τὸ ἐκδαρθέν μέρος μὲ στρώμα λεπτῆς γάζης ἀντισηπτικῆς, τὸ ὁποῖον σφίγγομεν ἐπὶ τῆς πληγῆς μὲ ὀλίγους γύθους ἐπιδεδμοταίνιας.

Ὁ ἰατρὸς τοῦ «Ἀθηναίου».

Πῶς ἐλέγχεται ἡ γνησιότης τοῦ χρώματος ἀπέναντι τῶν ῥύπων τῶν ὀδῶν καὶ τοῦ κονιορτοῦ.

1ον) Ψεκάζεται τὸ δι' ὕδατος προηγουμένως ὑγραθὲν δείγμα τοῦ ὑφάσματος διὰ πόλτου ἀσθέστου, ἀφίεται πρὸς ξήρανσιν καὶ καθαί- διὰ ψήκτρας.

2ον) Ψεκάζεται τὸ ἐξεταζόμενον δείγμα διὰ διαλύματος σόδας (10⁰/ο) καὶ ἄμα ξηρανθῆ, καθαρίζεται διὰ ψήκτρας καὶ παρατηρεῖται ἡ ἐπελθοῦσα ἀλλοίωσις τοῦ χρώματος.

3ον) Τίθεται τὸ ἐξεταζόμενον ὑφάσμα ἐντὸς πυκνῆς ἀμμωνίας καὶ παρατηρεῖται τὸ χρῶμα τὸσον τοῦ ὑγροῦ, ὅσον καὶ τοῦ κατόπιν ξη- ρανθέντος ὑφάσματος.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ χρώματα τὰ ἐπιτιθέμενα εἰς τὸ φῶς γνήσια μὲν θεωροῦνται ὅσα ἀντέχουσιν εἰς τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ἡλιακοῦ φωτός ἐπὶ ἓνα μῆνα, σκεθὲν γνήσια ὅσα πρὶν συμπληρωθῆ μὴν παρουσιάζουσιν ἀλλοιώσεις, μετρίως γνήσια ὅσα μετὰ 14 ἡμερῶν ἔκχθουσιν εἰς τὸ ἡλια- κὸν φῶς οὐσιωδῶς μεταβάλλονται καὶ μὴ γνήσια ὅσα πρὸ τῆς παρε- λούσεως τῶν 14 ἡμερῶν ἀποβάλλουσι τὸν χρωματισμὸν τῶν. Πρὸς τούτοις καὶ τὸ κλίμα καὶ ἡ ὄρα τοῦ ἔτους τῶν διαφόρων χωρῶν με- γίστην ἐπιρροὴν ἔχουσιν ἐπὶ τῆς ταχέως ἢ βραδείως ἀλλοιώσεως ἢ κατατροπῆς τοῦ χρώματος.

ΕΥΡΕΣΙΣ ΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΤΟΣ ΒΑΡΕΛΙΩΝ.

Διάμετρος παντός κύκλου λέγεται πᾶσα εὐθεία, ἥτις διέρχεται διὰ τοῦ κέντρου καὶ ἔχει τὰ ἄκρα αὐτῆς ἐπὶ τῆς περιφέρειας.

Ἄς ὑποθέσωμεν ὅτι ζητοῦμεν νὰ προσδιορίσωμεν τὴν χωρητικότητα βαρελίου τινός. Κατ' ἀρχὰς μετροῦμεν τὴν ἐσωτερικὴν διάμετρον τῆς μιᾶς τῶν βάσεων τοῦ βαρελίου, ἥτις ἔστω ὅτι εὐρέθη δ , κατόπιν μετροῦμεν τὴν ἐσωτερικὴν διάμετρον τοῦ μέσου, καὶ ἔστω αὕτη Δ , καὶ τέλος μετροῦμεν τὸ ἐσωτερικὸν μῆκος τοῦ βαρελίου, ὅπερ ἔστω ὅτι εὐρέθη M . Διὰ τῶν ἀριθμῶν τούτων δυνάμεθα νὰ προσδιορίσωμεν τὴν χωρητικότητα τῶν βαρελίων κατὰ προσέγγισιν, μεταχειριζόμενοι τὸν ἐπόμενον τύπον τοῦ Ἄγγλου μαθηματικοῦ Onghred :

$$\text{Ὀγκ} = (2\Delta^2 + \delta^2) \times M \times 0,2618$$

ὅπου Δ^2 σημαίνει $\Delta \times \Delta$.

Ἐὰν π. χ. ζητεῖται πόσας λίτρας χωρεῖ βαρελίον τι, τοῦ ἴποιου τὸ μῆκος εἶνε 1,5, ἡ δὲ ἐσωτερικὴ διάμετρος 0,60 εἰς τὰ ἄκρα καὶ 0,70 εἰς τὸ μέσον, μεταχειριζόμενοι τὸν ἄνω τύπον θὰ ἔχωμεν

$$\text{Ὀγκ} = (2 \times 0,70^2 + 0,60^2) \times 1,5 \times 0,2618$$

καὶ ἐκτελοῦντες τὰς πράξεις εὐρίσκομεν τὸν ὄγκον τοῦ βαρελίου ἴσον μὲ 0,526218 κ. μ. ὡς ἔγγιστα. Ἐπειδὴ δὲ 1 κ. μ. ἔχει 1000 λίτρας πολλαπλασιάζοντες ἐπὶ 1000 ἔχομεν 526,218 λ. τ. ἥτοι 526 λίτρ. καὶ 218 γραμ.

Ἐὰν ἤδη θέλωμεν νὰ εὕρωμεν τὴν χωρητικὴν εἰς ὀκάδας, ἐπειδὴ μία λίτρα ἔχει $312\frac{1}{2}$ δρχμ. πολλαπλασιάζοντες

τὸ $312\frac{1}{2}$ ἐπὶ 526 218 ἔχωμεν τὴν χωρητικότητα εἰς δράμια, ὅπερ διαιροῦντες διὰ 400 εὐρίσκωμεν πότμος ὀκτάδης χωρεῖ τὸ βυρέλιον.

Θ. Μ. Θεοδορίδης
Καθηγητῆς τῶν Μαθηματικῶν.

Σ Α Τ Υ Ρ Α

ΣΤΟΝ ΗΛΙΟ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Ὡς τόσο ἡ μαγεία σου στὴ γῆ δὲν ἔχει ταῖρι
καὶ σὰν Ρωμῆὸς ποῦ εἶσαι, σὲ δέχρει τεμπελιά
κι' ἀδιάκοπα γυρίζεις χειμῶνα καλοζαῖρι
στοὺς δρόμους τῆς Ἀθήνας δίχως καμμιὰ δουλειά.

Καὶ πότε κλειδωμένος σὲ πλούσια σαλόνια
ἀπλώνεις ραχάτι σὲ μαλακὸ χαλί
καὶ μὲ χρυσάφι βρέχεις τὸ κάθε τι αἰώνια
καὶ τὴν δροσιά στεγνώνεις μ' ἓνα τρελλὸ φιλί!

Καὶ πότε πάλι ρίχνεις στῆς λάσπες τῆς ἀχτίδες
καὶ ὅπου φτάση μέσα ἀδιάφορα πατάς,
σὲ κάθε εἶδους βροῶμα τὴ μούρη σου βουτῆς,
γι' αὐτὸ εἶνε γιομάτη ἡ μούρη σου κηλίδες.

Σουλαισαδόρε πρώτης, χαμίτι τ' οὐρανοῦ,
ποῦ μέσα εἰς τὰ σπῆτι περνᾷς τοῦ καθενοῦ
καὶ ἔξω κάθε σπῆτι τί ἔχει φανερώσεις
ἔτσι καὶ σιὸ χαοτί μου τόσα κρουφὰ ἀπλώνεις
τὰ ἰδῆς γιὰ σέγα τάχα ἡ πέννα μου τί φτιάνει
καὶ λίγο-λίγο κλέβεις καὶ σβύνεις τὸ μελάني.

T.

Η ΤΑΒΕΡΝΙΑΡΙΪΣ Α

Ποτέ της δὲν ἐδάκρυσε, αἰώνια γελᾷ
κάθε παρῆα ἔρχεται καὶ φεύγει μεθυσμένη
μὲς τὸ μικρὸ της μαγαζὶ ἀπὸ φιλιὰ τρελλὰ
κ' ἔτσι ποτέ της δὲν πουλεῖ, γιὰτ' ἡ εὐλογημένη
γεμίζει τὴ ταβέρνα της ἀπὸ φιλιὰ καὶ γέλοια
κι' εἶν' ἀδειανὰ τὰ χεῖλη της .. καὶ τίγκα τὰ βαρέλια!

Ποτέ της δὲν ἐδάκρυσε, αἰώνια γελᾷ
κι' ὅταν περνᾷ καμμιά φορὰ λίγο κρασί νὰ πάρῃ
κ' ἐνῶ μὲ τὸν καθέναν γλυκὰ κρυφομιλᾷ
θαρρεῖς πῶς εἶν' βασιλίσσα καὶ κόρη ταβερνιάρῃ
Ἄν τῆς εἰπῆς γιὰ ἔρωτα στὰ γέλοια θεὸ νὰ σκάσῃ,
γι' αὐτὸ κι' ἐγὼ τὴν ἀγαπῶ κρυφά... μύπως γελᾶσῃ!

Μιά μέρα στὴν ταβέρνα της τὴν βρῶσκω μοναχὴ
στουπὶ ἀπ' τὸ μεθύσι μου τῆς μπαίνω στὰ γεμάτα,
κ' ἐκεῖ ποῦ κάτι ἔπλαινε ἀξένιαστ' ἡ φτωχὴ,
τὴν φίλησα . . . . .
Οὔτε μιὰ λέξι ἔβγαλε, ἐγέλασε μονάχα
κι' ἕνα φιλάκι μοῦστειλε κατσουφιασμένη, τάχα.....

Μὰ διόλου δὲν μὲ θέρμανε τὸ δόλιο της φιλιί,
θαρρεῖς καθὼς ἔρχότανε ἀπὸ μακρυὰ σταλμένο
ἀπὸ μακρυὰ πολὺ,
προτοῦ νὰ φθάσῃ ἔπεσε στὸ δρόμο παγωμένο.
Πάρτο τῆς λέγω, ἀλλουνοῦ θεὸ νὰν' ἀπομινάρι,
εἶνε βιδάνιο... τὸ φιλιὶ σὲ κόρη ταβερνιάρῃ.

Παράξενο σὰν γύρισα, ἐνῶ ἀπ' τὰ πολλὰ
νὰ τὴν εὐρῶ περιμένα στὰ γέλοια λιγομένη
εὐρῆκα μὲς τὰ δάκρυα τὴν κόρη ποῦ γελᾷ...,
—Λοιπόν, τῆς λέγω, μ' ἀγαπᾷς; κ' ἐκείνη δακρυσομένη
—Σ' ὀρκίζομαι στὰ δώδεκα, μοῦ λέγει τὰ βαγγέλια
Πῶς κλάψανε τὰ μάτια μου ἀπ' τὰ πολλὰ τὰ γέλοια!
Τῆμος

ΜΙΑ ΑΠΡΟΣΞΙΑ

Τὴν ἐγνώρισα εἰς τὸ Καφέ—Ρεστωράν, ἔνθα ἤρχετο τακτικά. Ἐγὼ τὴν ἐβλεπα, αὐτὴ δὲν μ' ἐπρόσεχε καθόλου. Ἀπὸ τὴν ἀπελπισίαν μου ἐπῆγα νὰ σκάσω. Μετὰ πολλὰς ὁμῶς ἐνδείξεις τῆς πρὸς αὐτὴν συμπικθείας μου συγκατένευσεν εἰς μίαν συνέντευξιν ἰστὸ σπῆτί της. Ἄλλ' ἐκεῖνος, ὅστις τὴν διετήρει; Αὐτὸ ἦτο τὸ ζήτημα, διότι ἡ τρελλαίνουσά με διὰ τῶν θελγήτρων της δὲν ἦτο ἐκ τῶν γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν φοβοῦνται τοὺς ἀνδρας τῶν, ἔττω καὶ ἐὰν ὁ γάμος δὲν τὰς ἠνωσε μετ' αὐτῶν. Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ ἐξοικονομηθῇ τὸ πρᾶγμα δι' ἐπιτηδείου τρόπου.

Εὐρέθη μετὰ πολλὰς σκέψεις, ἡ δὲ χαρὰ μου διὰ τὴν ἀνακάλυψιν δὲν ἦτο μικροτέρα τοῦ Ἀρχιμήδους. Καὶ ἐν τούτοις ἐγὼ ἐκρατήθην καὶ δὲν ἐξῆλθον γυμνὸς εἰς τοὺς δρόμους ἐφύλαξα ὁμῶς τὰ δικαιώματά μου ταῦτα δι' ἄλλοτε. Μετὰ πολλὰς σκέψεις ἐμείνκαμε σύμφωνοι, ἀροῦ δειπνήσωμεν, νὰ μεταβῶμεν εἰς τὸν οἶκόν της, ἐκείνη ν' ἀνέλθῃ, καὶ ἐὰν πρέπη ν' ἀναβῶ, θὰ θέσῃ τὴν λάμπαν της εἰς τὸ κόκκινον ἀμπαζοῦρ εἰς τὸ παράθυρον τῆς κρεβατοκάμαράς της.

Τὸ ψῦχος ἦτο δριμύ, ἡ δὲ βροχὴ ἐπιπτε ραγδαία. Ἐκείνη ἀνῆλθεν, ἐγὼ δὲ μάτην ἀνέμενα ἐπὶ μίαν ὥραν....

Τὴν ἐπομένην συνητήθημεν.

— Μπράβο σου, μοῦ λέγει θυμωμένη. Ἐβαλα τὴν λάμπαν μου εἰς τὸ παράθυρον καὶ σ' ἐπερίμενα μ' αὐτὸ τὸ ψῦχος δύο ὥρας.

— Ἀδύνατον, τῆς λέγω, ἀδύνατον. Ἡ βροχὴ ἐπὶ μίαν

ᾠραν μ' ἔλουε καὶ σὺ, σκληρὰ, δὲν ἔβχλες τὴν λάμπρα σ' τὸ
παράθυρο τῆς κρεβατοκάμαράς σου....

— Σοῦ ὀρκίζομαι, ὅτι τὴν ἔβχλα....

Καὶ μετὰ μίαν στιγμὴν ἔκπληκτος·

— Θεέ μ' υ.... δὲν φαντάζεσαι τί ἔκχμα!

— Τί;

— Ἐβχλα τὴν λάμπραν εἰς τὸ πρὸς ἄνω, ποῦ βλέπει πρὸς
τὴν ἀυλὴν.

ΕΡΩΣ ΠΛΑΤΩΝΙΚΟΣ

Στὴν Ἄνθη

Καὶ σὺ θαρροεῖς, πῶς σ' ἀγαπῶ καὶ πάντα μὲ θαροεῖς,
κ' ἐγὼ θαροῶ, πῶς μ' ἀγαπᾷς καὶ πάντα σὲ κυττάζω,
χωρὶς, ὅπου δὲν μ' ἀγαπᾷς καθόλου ν' ἀπορῆς,
χωρὶς, ὅπου δὲν σ' ἀγαπῶ, καθόλου γὰρ θαυμάζω.

* *
*

Περὶ ὁ χρόνος φτερωτὸς γὰρ ἡμᾶς χωρὶς μαράζει,
κ' οὔτε τὰ σιγήθια μας ποτὲ ἢ ζήλεια τὰ σπαράζει,
κ' ἔτσι, ἐνῶ ἡμᾶς ἔπλασεν ἡ φύσις τόσο ξένους
περνοῦμε πειὸ καλλίτερα κ' ἀπ' τοὺς ἐρωτευμένους.

ΠΑΛΑΙΑΙ ΘΕΩΡΙΑΙ ΚΑΙ ΕΝΔΥΜΑΤΑ.

Εἶνε χειμῶν. Ὁ Ἀναξαγόρας, φοιτητὴς θορυβώδους δυνάμενος νὰ πρωταγωνιστήσῃ καὶ εἰς τὰς κατὰ τῶν λατινικῶν ἐπαναστάσεις, εἶνε κλεισμένος ἐντὸς τοῦ δωματίου του καὶ ἀιαγινωσκε περιέργως βιβλίον περὶ μετεμψυχώσεως. Συνεζήτησε παταγωδῶς περὶ τούτου πρὸ ἡμερῶν μετὰ τινος φίλου του, ὑποστηρίζοντος τὴν θεωρίαν αὐτήν. Τὸ δωμάτιον εἶνε ἀσφυκτικῶς θερμὸν, καίτοι ἄνωθεν ἀπὸ τῆς ὀροφῆς ἐπαπειλοῦσι βροχὴν τὰ συμπυκνούμενα νέφη... τοῦ σιγάρου του! Ἀντιθέτως πρὸς τὴν πενιχρὰν ἐπίπλωσιν τοῦ δωματίου του, πίνει καφὲν εἰς ὠραῖον λεπτότατον κύπελλον καὶ ἀκουμβᾷ τὸ σιγάρου του εἰς στακτοθήκην ὀμοίας πολυτελείας. Πῶς τὰ ἐπρομηθεύθη; Δὲν εἶνε αἰνιγμ. Ἄλλ' ἐλησμόνησα νὰ προσθήσω, ὅτι μόλις εἰσῆλθε τρίβων τὰς χεῖρας ἐκ τοῦ ψύχους, δὲν ἀπέθεσεν ἐπανωφόριον. Ὅταν ὁ χειμῶν, ἐπέλθῃ κατὰ πρῶτον, ἠνάγκασε τὸν Ἀναξαγόραν νὰ ἐξωτερικεύσῃ ὀλίγον τὰς μερίμνας του, ἐξέβαλεν ἀμέσως ἐκ τῆς ἱματιοθήκης του ἐπανωφόριον μὲ χρῶμα ἀνύπαρκτον εἰς τὰς χρωματολογίαις. Ἦτο ἡ θερμότερα ἀνάμνησις τοῦ παρελθόντος χειμῶνος εἰς τὸν ἰδιοκτήτην του, ἀλλ' ἔφερεν ἤδη τόσους ἐξευτελισμούς, ὥστε ὁ Ἀναξαγόρας, περιεργαζόμενος αὐτό, ἀνεστένχιζε καὶ ῥίγος διέτρεξε τὸ σῶμα του.

— Γιαλικά, μαστροπέδες, ποτήρ . . . Παληὰ ρούχα. . .

Ἠκούσθη ἡ ἔνριμος φωνὴ φεσορόρου ἑβραίου. Μετὰ στιγμιαίαν συνέντευξιν ὁ Ἀναξαγόρας ἀπεχωρίσθη τῆς θερμῆς ἀναμνήσεως καὶ ἐκλείσθη πάλιν εἰς τὸ δωμάτιον ἔχων κατὰ εἰς τὰς χεῖρας.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὁ Ἀναξαγόρας συναντᾷ τὸν φίλον του,

μέ τὸν ὁποῖον συζητεῖ πάντοτε καὶ ἐπὶ τοῦ ὁμοίου ἀναγνωρίζει κἄτι παλαιὸν κτῆμά του εἰς εἰδοςιν ἐπηυξημένην καὶ βελτιωμένην. Ἐμεινεν ἔκπληκτος

— Αὐτὰς τὰς ἡμέρας, τῷ εἶπε, μήπως ἤλθες εἰς καμμίαν συμφωνίαν μετὰ τινος ἑβραίου ;

— Ἐγώ, ποτέ, τῷ ἀπήντησε, μετὰ δειλίας ἀνθρώπου στραγαλιζόντος τὴν ἀλήθειαν.

— Ἀπεχωρίσθησαν. Τὸ ψῆχος ἦτο δριμύτατον. Ὁ Ἄνταγόρας συνεκινήθη Δὲν ἠθέλησεν ὁμως νὰ ἀνοιξῆ μετὰ τοῦ παλτοφόρου φίλου ἄλλην συζήτησιν, ἐννοήσας ὅτι ἐκεῖνος δὲν πιστεύει πλέον εἰς τὴν . . . μετεμψύχωσιν !

Ἄδθηρίτης

Μ Ε Ν Ε Ξ Ε Δ Ε Σ

Ἐσήκωσε μετὰ ραθυμίας τ' ἀραχνούφρακτα παραπετάσματα τῆς κλίνης καὶ κύψασα διέσχισε μετὰ τὰς ἀκτίνας τοῦ βλέμματός της τὴν χλιαρὰν ἀτμόσφαιραν τοῦ δωματίου.

Οἱ μενεξέδες, τοὺς ὁποίους τῆς εἶχε προσφέρει γὴν νύκτα, ἔγερναν μέσθ εἰς τὸ ὠραῖον βῆζον τοὺς μακραμένοι, μετὰ τὰ μικρὰ τοὺς φύλλα διπλωμένα καὶ μετὰ τὸ χρῶμα, τὸ βαθὺ ἐκεῖνο κυανοῦν ἐσβεσμένον.

Αἱ ὑπόνοιαι, τὰς ὁποίας ἔτρεφε περὶ τῆς ψυχρότητος τῶν αἰσθημάτων του ἀνεγεννήθησαν ἐπὶ τῆ θέρῃ τοῦ μικροσκοπικοῦ ἐκείνου μπουκέτου.

Νὰ τῆς προσφέρῃ ἄθνη μακραμένα ἐκμεταλλευόμενος τὸ σκότος ;

Νά θελήσῃ νά τὴν ποτίσῃ μὲ τὰ περισσεύματα τοῦ μύρου, τὸ ὅποιον ηὐδόκησε νά ἀρήσῃ, ἐπάνω εἰς τὰ φύλλα τῶν μενεξέδων ἴσως ἄλλη.

Ἐνεσηκώθη ἐπὶ τῆς κλίνης, ἤρπασε μετὰ ταραχῆς τὸ βάζον καὶ τὸ συνέτριψεν ἐπὶ τοῦ πατώματος.

Οἱ μενεξέδες διεσκορπίσθησαν μαζῇ μὲ τὰ συντρίμματα τοῦ πηλοῦ καί.... οὔτε μία σταγὼν ὕδατος δὲν ἐπότισε τὸ σανίδωμα.

Κωστῆς

ΣΤΟ ΠΙΑΝΟ ΣΟΥ

Ὅσες σκορπίζει ρότες τὸ πιάνο σου γλυκές,
οἷν ἀπ' ἀστέρι πέφτουν ἀχιῦνες θεϊκῆς
καὶ μέσα μου ἀνάβουν μιὰ φλόγα μυστικὴ
κι' ἀπλώνει ἡ καρδιά μου γιομάτη μουσικὴ.

..

Κ' ἔτσι φτωχὸ τραγοῦδι ἡ δόλια μου καρδιά
σιμὰ σου φτερουγίζει οἷν ῥόδου εὐωδιά
καὶ μέσ' ἀπὸ τὸ πιάνο, οἷν παίξις μωρωμένο
φιλεῖ τὰ δάχτυλά σου μὲ μαγικὸ σκοπὸ,
τραγοῦδι χαρωπὸ
ὅτὸ πιάνο σου κλεισμένο.

Μ.

ΠΟΙΗΜΑ ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΖΟΝ

Ἀλλάζει τὸ πρᾶγμα.

Σελήνη λάμπουσα ἐξαισίως...

Φαίνεται, ὅτι ψάλλουν ἀηδόνες....

Εἶνε μέλιστα πολὺ πιθανόν, ὅτι ψάλλουν....

Ἦμην ἐξηπλωμένος ἐπὶ τινος βράχου εἰς τὴν ἄκρην τῆς θαλάσσης. Συχνάκις ἤκουον γλυκὴν ἤχον φιλημάτων....

Ἐπρόβαλα τὴν κεφαλὴν μου καὶ εἶδον τὴν θελκτικὴν Ζηναΐδαν συντροφιὰ μὲ κᾶποιον ἀξιωματικόν....

Ὁ ἀξιωματικὸς κατεφίλει τὴν θελκτικὴν Ζηναΐδαν εἰς τὸν λαιμόν, εἰς τὰς πρειαίς, εἰς τοὺς ὀρθαλμοὺς κλπ.

Ἠγάπων καὶ ἐγὼ ἐπίσης τὴν θελκτικὴν Ζηναΐδαν.

Διάβολε, ἐσκέφθην, διατί ἐγὼ νὰ μὴ τὴν φιλήσω ποτέ;

Ἐπρεπε νὰ ἦμην περισσότερον γενναῖος....

Ἐγίνα γενναῖος....

Τὴν ἐπομένην συνήντησα τὴν θελκτικὴν Ζηναΐδαν εἰς γωνίαν ἔρημον τοῦ κήπου.

Ἐπῆρξα εὐτυχῆς διὰ τὴν τοιαύτην συνάντησιν....

Ἐπῆρξε καὶ ἐκεῖν; Δὲν γνωρίζω.

— Θελκτικὴ μου Ζηναΐδα! εἶπον, δός μου τὴν ἀδειαν νὰ σὲ φιλήσω....

— Τί; ἄ, κύριε! πῶς τολμάτε ...

— Ἀλλὰ διατί δυσαρτεῖσθε; Ἐγὼ ὁ ἴδιος εἶδον χθὲς νὰ σᾶς καταφιλήῃ ὁ ἀξιωματικὸς.

— ὦ, αὐτός!... Ἀλλάζει τὸ πρᾶγμα. Δὲν μοῦ ἐζήτησε τὴν ἀδειαν αὐτός!...

Υ Π Ο Τ Η Ν Γ Η Ν

Τρέχω και ανέρχομαι ἐπὶ ἐνὸς βραχονίου, ἐνῶ τὸ τραῖνον χώνεται ἐντὸς τοῦ σκότους τῆς σήραγγος.

Πρὸς στιγμὴν διστάζω ἂν πρέπει νὰ καθήσω, ἀλλ' ἐπειδὴ εἶμαι συνειθισμένος εἰς τὸ νὰ λαμβάνω ἀποφάσεις πολὺ ταχέως εὐρίσκω θέσιν ἐπὶ ἐνὸς ἔδωλιου.

Αἰσθάνομαι πλησίον μου ἀρώματτα καὶ ἀκούω τὸν θροῦν μετὰξῆς.

Ἡ γείτων μου εἶνε κυρία τοῦ συρμοῦ.

Ὅλιγον κατ' ὀλίγον μὲ ἐμπνέει.

Τὸ σκότος, τὸ ὅποιον εἶνε πυκνόν, καθιστᾷ τυφλὸν τὸν ἔρωτά μου πρὸς τὴν ἀγνωστον.

Ἀποφασίζω νὰ ζητήσω τὴν χεῖρά της ψηλαφητεῖ.

Ἡ χεὶρ της ἀπαλή, λεπτοφυής, βελουδένικα ἀποσύρεται.

Ἡ ἄρνησις της αὐτὴ μὲ κάμνει ἔξω φρενῶν.

Μοῦ ἔρχεται ἡ ἰδέα νὰ ἐκτροχιασθῶ.

Ὁρμῶ καὶ τὴν ἐναγκαλιζομαι.

— Εἶσθε μεθυσμένος λοιπόν; μοῦ λέγει ὠργισμένη. ἐνῶ αἱ παρειαί μου ἀστράπτουν ἐκ μιᾶς ἠχηρᾶς θωπείας τῆς ἀβρᾶς της χειρός.

— Ἀλλὰ πῶς ἠθέλατε νὰ μὴ μεθύσω, κυρία μου, τῆς ἀπαντῶ ἔσκοτισμένος, ἀφοῦ εὐρίσκόμεθα ἐντός... ὑπογείου ;

P.

ΣΤΟ ΧΡΥΣΟ ΜΟΥ

Τὰ δλόξανθα μαλλιὰ σου, στὸ ζουσόφι βουτημένα,
Ποῦν' στοὺς ὠμους σου, χρυσό μου, πλούσια, ξέπλεγα ρχιμένα,

Καὶ τὰ θεϊκά σου, χεῖλια, φύλλα ρόδου μυρωδάτου,
Ποῦ ὁ Ἔρωτας σὲ δαῦτα ἔχει γραῖπει τ' ὄνομά του,

Σὰν τὰ γλυκοκαμαρόνω, χεῖλια καὶ μαλλιὰ ζευγάρι,
Ἔνα πόθο τρέφω μόνο, ἕνα σοῦ ζητῶ γιὰ χάρι :

— Ἄχ, χρυσό μου, γὰ μὲ πρίξης μὲ τ' δλόξανθα μαλλιὰ σου,
Καὶ ξανά γὰ μ' ἀραστήσης μὲ τὰ δροσερὰ φιλιὰ σου !

Nelousko

ΕΙΣ ΤΟ ΒΑΡΙΕΤΕ

Ἄ ! τὴν διαβόλισσ μετὸ μαῦρο δόμινο καὶ τὴν ἐρυθρὰν
προσωπίδα.

Δύο ὥρας τῶρα ποῦ τὴν εὔρε μέσσα εἰς τὴν εὐρεῖαν αἴθου-
σαν τοῦ Βαριετέ κατὰμονον. Κ' ἐνῶ πρὸ δύο ὥρῶν χορεύει σὰν
τρελλὸς μαζί της, καὶ τῆς ψιθυρίζει ἀνά πᾶσιν στιγμὴν τόσα
ἔρωτικά λόγια, ἐκείνη ἀκόμη ἀνθίσταται !

Δὲν ἐνοεῖ, ν' ἀραιρέση τὴν προσωπίδα της !

Ἄ ! τὴν διαβόλισσ ! Ἦώρα δμως ἐκάμφθη.

Ἐκλυτος ἀπὸ τὸν χορόν, καταβεβλημένη, ἀλλὰ πλήρης
ἔρωτος, ἀφήνεται νὰ ὀδηγηθῆ ὑπ' αὐτοῦ εἰς μικρὸν δωμάτιον,
πλουσίως φωτιζόμενον, ὑπὸ ἠλεκτρικῆς λυχνίας.

Κάθηνται πλησίον ἀλλήλων. Καὶ ἐνῶ ἡ μία τοῦ χεῖρ περιβάλλει τὴν μικράν, ὡς Συφλίδος, ὁσφόν της, ἡ ἄλλη ἡρέμα ἀφαιρεῖ τὴν προσωπίδα της

ὦ, φρίκη! φρίκη!

Ἐγείρεται διὰ μιᾶς ἀποτόμως, ὁ ταλκίπυρος ἄνθρωπος. ἀνοίγει τὴν θύραν τοῦ δωματίου, καὶ τρέπεται εἰς ἄτακτον φυγὴν!

Ἡ διαβόλισσα μὲ τὸ μαῦρον δόμινο, ἦτον ἡ. . . . πενθερά του.

Δὸν Κανάγιας

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

Ἡ μετεμψύχωσις

Ἄν καὶ πρὸ ποδογύρου ὡς δὸν Ζουὰν χαζεύω

Μὰ νᾶμουνα γυναῖκα ποσῶς δὲν τὸ χωνεύω

Κι' ὁπότεν ἀποθάνω, ἂν μεταψυχθῶ,

Εἰς κάθε εἶδους ζῶον ἕς μεταμορφωθῶ...

Ἄς γίνω γάτος, ψύλλος, κροκόδειλος ἀκρίδα

Τράγος, κουνούπι, ταῦρος, ποτίκι, κατσαρίδα...

Ἄς μεταβάλλω ὄψεις εἰς τὸ μενοῦτο δέκα

Καὶ μόνον ἕς μὴ γίνω, Θεοῦλι μου γυναῖκα!

Μάγκας

ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΕΡΩΤΟΣ
ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΕΣΣΑΡΑΣ

Πρόσωπα } ΕΚΕΙΝΟΣ
                  } ΕΚΕΙΝΗ

Πρᾶξις Α'.

(Αἴθουσα χοροῦ. Ἐκεῖνος εἰς μίαν γωνίαν χωμένος τὴν παρατηρεῖ ἀπλήστως. Ἐκείνη μειδιᾷ φιλαρέσκως μὲ ὀφθαλμοὺς ἐλεήμονας καὶ μὲ χεῖλη πλήρη καλωσύνης...)

Ἐκεῖνος (ἐνθους). Τί πρόσωπο, τί μάτια, τί στόμα γλυκό! τί! (πιέζων διὰ τῆς χειρὸς τὸ στήθος του). "Αχ!...

Ἐκείνη (θριχμευτικῶς). Μὲ ἀγαπᾷ ἀναμφιβόλως! Καλὲ τί λέγω, μὲ λατρεύει! (Ἐγείρεται καὶ κάθηται πλησίον του). "Αχ!...

Πρᾶξις Β'.

(Παρὰ τὰς ὕχθας τοῦ Ἰλισοῦ μεσονύκτιον).

Ἐκεῖνος (περιπαθῶς). "Αγγελέ μου, φῶς μου! λατρεία μου, ἄστρον μου. Σὲ λατρεύω!...

Ἐκείνη (δακρύβρεκτος). Πουλί μου, μαγεία μου, ὄνειρόν μου, αὐγή μου, τρελλαίνομαι!...

Πρᾶξις Γ'.

(Τρεῖς μῆρας μετὰ τὸν γάμον).

Ἐκεῖνος . . . . .

Ἐκείνη . . . . .

Πρᾶξις Δ'.

(Ἐν ἔτος μετὰ τὸν γάμον).

Ἐκεῖνος βρῶμα, στρίγγλα, πανοῦκλα!...

Ἐκείνη πρόστυχε, βλάχκα, κτηῆνος, ζῆον!...

Τίμος

Ο ΜΑΡΤΗΣ

(Χ ρ υ δ ῆ κ λ ω σ τ ῆ .)

Καὶ μοῦλεγες δὲν δένεις χροσῆ κλωστή καὶ σὺ,
μήπως σὲ ᾔδῃ τοῦ Μάρτη ὁ ἥλιος καὶ σὲ κάψῃ....
καὶ σοῦδωκα τὸ χέρι κι' ἀπὸ κλωστή χροσῆ
μοῦ ἔβραες βραχιόλι ἢ φλόγα μὴ μ' ἀνάψῃ!

· · · · ·
Ἄχ! ἡ φωτιά μὲ βροῆκε, γιατί ἀπ' τὴν κλωστή σου
ξεπλέχθηκ' ἀλυσσίδα.... καὶ μ' ἔδεσε μαζῆ σοῦ.

T.

Η ΕΛΛΗΣ ΤΗΣ

Τὴν ὥρα ποῦ ζωγράφιζε τὰ φρούδια σου, παρθένα,
ὁ ὀλοφάνταστος τεχνίτης
Τὰ μάτια σου κλονίσανε τὴ γῆ μὲ σαΐτιές,
Στὰ δάκτυλά του ἔτρεμε ἡ μαγικὴ του πέννα
κι' ἀπὸ τὴν μαύρη τὴν βαφὴ της
Στὰ μάγουλά σου ἔπесανε δυὸ-τρεῖς σταλαγματιές.

T.

ΥΠΟ ΠΡΟΣΤΑΤΗ
ΤΗΣ Α. Β. ΥΨΗΛΟΤΗΤΙ ΤΩΙ ΔΙΑΔΟΧΩΙ
ΑΘΗΝΑΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

Ίδρυθεῖσα ἐν Ἀθήναις τῷ 1900 ἐγκρίσει τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀρωγῇ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, ἀναγνωρισθεῖσα δὲ καὶ ὑπὸ τῆς Κριτικῆς Πολιτείας.

Διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἀνωτέραν ἐποπτείαν τῶν κ.κ.

- Ν. Δαμασκηροῦ* καθηγ. τοῦ Ἐμπ. Α. ἐν τῷ Ἐθν. Πανεπ.
Τιμ. Ἀργυροπούλου « τῆς Φυσικῆς » « «
Ἄν. Δαμβέρογ » τῆς Χημείας » « «
Γ. Κατσελίδου οἰκονομολόγου.

Λεωφόρος Πενεπιστημίου καὶ ὁδὸς Ἰσοκράτους 1.

Ἡ Ἀθηναϊκὴ Σχολὴ σκοπὸν προτίθεται ν' ἀπολύῃ εἰς τὴν κοινωνίαν νέους ἀρτίως μορφωσεως καὶ πεπρωκισμένους μὲ τὰ ἀναγκαῖα ἐκεῖνα ἐφόδια, δι' ὧν οὗτοι θ' ἀντεπεξέλθωσιν ἀποτελεσματικῶς ἐν τῇ ἀκανθῶδει πάλῃ τοῦ ἐπαγγελματικοῦ βίου, περιλαμβάνει δὲ Ἐμπορικὸν Λύκειον καὶ Λύκειον τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν.

1) Τὸ Ἐμπορικὸν Λύκειον δι' ἀνωτέρας πρακτικῆς καὶ θεωρητικῆς διδασκαλίας τῆς γαλλικῆς, τῆς ἀγγλικῆς, τῶν ἐμπορικῶν καὶ τῶν ἄλλων βοηθητικῶν μαθημάτων, ἐπιδιωκεὶ τὴν μόρφωσιν ἐμπόρων, ἐμπυρικῶν καὶ τραπεζικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπαλλήλων τῆς δημοσίας οἰκονομικῆς καὶ προξενικῆς ὑπηρεσίας, ἱκανῶν οὐ μόνον εἰς τὰ τοῦ ἡμετέρου ἐσωτερικοῦ ἐμπορίου, ἀλλὰ καὶ δυναμένων ν' ἀναπτύξωσι τὰς ἐμπορικὰς σχέσεις τῆς Ἑλ-

λάδος πρὸς τὰς ξένας χώρας. Οἱ σπουδῆσται μανθάνουσι νὰ ὀμιλῶσι· καὶ νὰ γράφωσι τὴν γλῶσσαν τοῦ ἐμπορίου οὐ μόνον ἑλληνιστί, ἀλλὰ καὶ γαλλιστί καὶ ἀγγλιστί, ὅπερ ἀποτελεῖ σπουδαιότατον ὄρον ἐπιτυχίας ἐν τῷ πρακτικῷ βίῳ.

2) Τὸ Λύκειον τῶν Θετικῶν ἐπιστημῶν διὰ τῆς διδασκαλίας τῆς γενικῆς καὶ ἀναλυτικῆς χημείας, τῆς φυσικῆς, τῶν μαθηματικῶν, τῆς μηχανολογίας, ἐστὶ δὲ διὰ τῶν ἐφαρμογῶν τῆς χημείας καὶ τῆς φυσικῆς ἐν τῇ βιομηχανίᾳ, διὰ τῶν πολυειδῶν ἀσκήσεων ἐν τῷ Χημείῳ τῆς Σχολῆς, διὰ τῶν πρακτικῶν μαθημάτων περὶ σηροτροφίας, πτηνοτροφίας, οἰνοποιίας, ἐλαιουργίας κτλ. καὶ διὰ τῆς ἐπιτοπιου μελέτης καὶ τῶν ἀσκήσεων ἐν βιομηχανικοῖς ἐργοστασίοις, ἐπιδιώκει τὴν κατάρτισιν πρακτικῶν χημικῶν, ἱκανῶν ἐνεκ τῶν ποικίλων φυσικοχημικῶν καὶ ἀναλυτικῶν γνῶσεων αὐτῶν νὰ ἐπιχειρήσωσι τὴν ἰδρυσιν ἢ νὰ ἀναλάβωσι τὴν διεύθυνσιν βιομηχανικῶν ἐργοστασίων ἐκ τῶν ἤδη εἰσηγμένων ἐν Ἑλλάδι βιομηχανικῶν, ἢ νὰ εἰσαγάγωσι νέας τοιαύτας ἐν τῇ ἡμετέρᾳ χώρᾳ.

Ἐν ἑατέρῳ τῶν Λυκείων τούτων ὁ κύκλος τῶν μαθημάτων διαρκεῖ τρία ἔτη, γίνονται δὲ δεκτοὶ μαθηταὶ ἐκ τῶν διαφόρων τάξεων τοῦ Γυμνασίου· διὰ τοὺς ἔχοντας ὅμως ἀποπερατώσει τὴν τρίτην γυμνασιακὴν τάξιν ἢ φοίτησις δύναται νὰ ᾔηται διετής.

Οἱ ἔχοντες μόνον ἀπολυτήριον ἑλληνικοῦ σχολείου κατατάσσονται εἰς τάξιν προπαρασκευαστικὴν.

Τὰ μαθήματα ἀρχοῦναι τῇ 15ῃ Σεπτεμβρίου καὶ λήγουσι τὸν Ἰούνιον τοῦ ἐπιόντος ἔτους.

Τὰ διδάκτρα εἶναι ἐτήσια καὶ ἀνέρχονται ἐν μὲν τῇ Α' τάξει εἰς 310, ἐν τῇ Β' εἰς 360 καὶ ἐν τῇ Γ' εἰς 410 δραχ.

Τὸ οἰκοτροφεῖον τῆς Ἀθηναϊκῆς Σχολῆς διευθύνεται ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Γαλλικῆς κ. Ed. Atquet διαιτωμένου ἐν αὐτῷ οἰκογενειακῶς.

Πρόγραμμα ἀποστέλλεται δωρεὰν παντὶ τῷ αἰτοῦντι.

ΕΡΑΤΑΙ

Α. ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ

Μ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ

